

மார்ச்
2010

118

ஞானாம்

கலை இலத்தியச் சுற்சிகை

சாவுதூச மகளிர் தினமும் மலையகம் பெருந்தோட்டம்

பெண் தொழிலாளர்களும்

www.gnanam.info

ஏஸ். விஜா. குடும்ப
இ. விஜா. ஶன் எகேரேஷன்
சூதகுடும்ப
- சின்னராஜா விமலன்

பவார்ப்பா நாயகர்

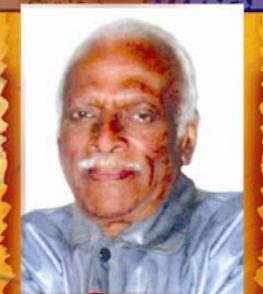

புதிய கவுன்களில்
துடும்பதிக்குற்
துந்து திரைப்படங்கள்

-பிரகாத ஆனந்த விலை: 50/-

ஆத்து
எழுத்துவில்
ஆத்தபம்பதித்த

அன்புமணி

**பகிர்தவிக்ஞ மூலம்
நிரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
நூனம்**

ஆசிரியர் :

தி. நூன்சேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

நூனம் நூன்சேகரன்

ஓலியர் :

கெளதமன்

தலைமை அலுவலகம் :

கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு...:

தி. நூன்சேகரன்

நூனம் கிளை அலுவலகம்
3-B, 46ஆவது ஒழுங்கை,
கொழும்பு – 06.

தொலைபேசி : 011 –2586013

0777-306506

+61 02 80077270

தொலைநகல்: 011-2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

**வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு
வங்கித் தொடர்புகள்:**
Swift Code :- HBLILKX
T. Gnanasekaran
Hatton National Bank -
Wellawatte Branch
A/C No. 009010344631

இதழினுள்ளே ...

● கவிஞர்கள்	
வதிரி கண. எதிர்வீரசிங்கம்	17
கே. கடோற்காசன்	17
மன்னார் அழுதன்	43
ந. கலாமனி	43
க. கதர்சன்	45
ஸ்ரீ பெருமாள்	45
வொற்கை. பி. கிருஷ்ணானந்தன்	52
● கல்பிரைகள்	
லெ. முருகப்பதி	05
ஆ.மு.சி. வேலழகன்	08
கே.எஸ். சீவுமாரன்	21
எஸ். சந்திரபோஸ்	25
சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்	33
சின்னராஜா விமலன்	44
என். செல்வராஜா	46
● சிறுக்கத்தகள்	
எஸ்.மி. கிருஷ்ணன்	12
சிவா. சண்முகம் (குறுங்கதை)	18
கருணை ரவி	19
வேல் அழுதன் (குறுங்கதை)	24
ந. வினோதரன்	30
● பர்லிய பிக்டு சௌன்ன கத்தகள்	
கவிஞர் சோப	22
● விழங்கள்	
ந. மணிராபன்	34
● நேர்க்காணல்	
தெளிவத்தை ஜோசப் / தி. நூன்சேகரன்	37
● சுமகரல் கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்	
குறிஞ்சிநாடன்	53
● புத்தினமுத்து	
ஆ. குணநாதன்	24
பிரகலாத ஆனந்த	28
மாணாமக்கீன்	41
துரை மனோகரன்	48
கே. விஜயன்	50
● வரசகர் பேச்கிறார்	
	54

நூனம் சஞ்சிகையில் பிரசரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துக்கட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புதன்பெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லாம்

சர்வதேச மகளிர் தினமும் மலையகப் பெருந்தோட்டப் பெண் தொழிலாளர்களும்

நமது நாட்டில் வகுடா வகுடம் சர்வதேச மகளிர் தினக் கொண்டாட்டங்கள் பெரும்பாலும் நகர்ப்புறங்களிலேயே நடைபெறுகின்றன. இக்கிகாண்டாட்டங்களில் ஈடுபடுவோரும் நகர்ப்புற மேல் தட்டுப் பெண்களாகவும் நடுத்தரவர்க்குப் பெண்களாகவுமே காணப்படுகின்றனர். இந்த, சர்வதேச மகளிர் தினம் கொண்டாடப்படுவதற்கு மூலகாரணமானவர்கள் உழைக்கும் கீழ்த்தட்டுப் பெண்வர்க்கமே என்பதனை உணர்ந்து கொள்ளாத வகையிலேதான் இக் கொண்டாட்டங்கள் நடைபெறுவதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

சர்வதேச மகளிர் தினம் எவ்வாறு தோற்றும் பற்றந்து?

பிரான்சிய அரசியற் புரட்சியின் போது அந்நாட்டின் தலைநகரிலுள்ள உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டார்கள் - சமுதாயத்தில் ஆணுக்கு நிகராகப் பெண்ணுறிமை, வேலைக்கேற்ற ஊதியம், எட்டுமேனினேர வேலை, பெண்களுக்கு வாக்குரிமை, அடிமைத்தளையிலிருந்து விடுதலை போன்றவை தமக்கு வேண்டுமெனக் கையில் கிடைத்த ஆயுதங்களுடன் தெருக்களில் அணிந்திரண்டார்கள்.

கொதித்தெழுந்த பெண்களைச் சமாதானப்படுத்த முயன்ற அந்நாட்டு அரசன் லூயிஸ் மிலிப், முடியாது போகவே முடிதுறந்தான். இக்கிளர்ச்சியில் அரசனின் மெய்ப் பாதுகாவலர்கள் இருவர் கொல்லப்பாட்டனர். இச் செய்தி ஜேரோப்பா எங்கும் பரவி அங்கெல்லாம் பெண்களின் கிளர்ச்சிகள் வெடித்தன.

ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா, டென்மார்க், இத்தாலி நாடுகளைச் சேர்ந்த பெண் பிரதிநிதிகள் தொடர் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டனர்.

இந்திலையில் பிரான்ஸில் இரண்டாவது குழர்ச்சை நிறுவிய அரசன் லூயிஸ் பிளாங், அரசவை ஆலோசனைக் குழுவில் பெண்களை இடம்பெறச் செய்யவும், பெண்கள் வாக்குரிமை பெறவும் ஒப்புதல் தந்தான். அந்தநாள் 1848 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 8 ஆம் தீக்தியாகும்.

போராட்னால்தான் உரிமைகள் கிடைக்கும் என்ற சிந்தனை உலகெங்கும் உள்ள பெண்களிடம் வலுப்பெறத் தோட்கியது. இதனைத் தொடர்ந்து சர்வதேச மகளிர் அமைப்புத் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பின் சார்பில் 1911 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 19 ஆம் தீக்தி ஹேகன் என்ற இத்தில் பல்வேறு நாட்டு மகளிர் பிரதிநிதிகள் கூடி முதலாவது சர்வதேச மகளிர் தினத்தைக் கொண்டாட்னார்கள். அங்கு நடைபெற்ற கூட்டத்திலேதான் அரசன் லூயிஸ் பிளாங் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை அளிக்க உடன்பட்ட நாளான மார்ச் 8 ஐ நினைவு கூரும் வகையில் அந்த நாளை ஆண்டு தோறும் சர்வதேச மகளிர் தினமாகக் கொண்டாடுவதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டது.

எமது நாட்டில் நடைபெறும் சர்வதேச மகளிர் தினக் கொண்டாட்டங்களில், மலையகத் தோட்டப்பழம் பெண் தொழிலாளர்கள் மங்குபற்றுவது மிகமிகக் குறைவாகவே இருக்கிறது. அவர்களில் பெரும்பாலானோர் இந்த மகளிர் தினம் பற்றி அறிந்தவர்களாகவோ அலட்டிக் கொள்பவர்களாகவோ தெரியவில்லை.

இவர்கள் இன்றும் உரிமை மறுக்கப்படவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். சுய ஆலூமை அற்றவர்களாக தந்தை, கணவன், சகோதரன் ஆகியோரைச் சார்ந்தே வாழ்கிறார்கள். ஆணாதிக்க ஒடுக்கு முறைக்கு உட்படவர்களாக இருக்கின்றனர். பதினைந்து வயதிலிருந்தே தொழிலாளர்களாகவிடும் இவர்கள் கொழுந்துக் கூட்டத்தை முதுகில் சுமந்து மலை மலையாக காலை முதல் மாலைவரை கடினமாக உழைப்பவர்கள். வெய்யிலிலும் மழையிலும்

அட்டைக் கடியிலும் உழில்பவர்கள். குடும்பச் சுமையை தலையில் சுமப்பவர்கள். ஸ்ட்டுக்குள்ளாம் வெளியிலும் வேலைசெய்ய நீர்ப்பாந்தப்பாட்டிருக்கும் பிறவித் தொழிலாளர்கள். குறைந்த கலிக்காக வியாக்வை சிந்துபவர்கள். தாம் பெற்றெடுத்த குழந்தையை விள்ளை மடுவத்தில் ஸ்ட்டு ஸ்ட்டு வேலைக்குப் போனால்தான் தனது குடும்பம் வாழும் என்பதற்காக ஓடாகத் தேய்வர்கள். குறைந்த கலிக்கும், மிரட்டி வேலை வாங்குவதற்கும் இவர்களே வாய்ப்பானவர்கள் என்ற நிலையில் உள்ளவர்கள். வர்க்க ரீதியில், பால்ரீதியில், சலுக ரீதியில், இனரீதியில் அடிமட்டத்திற்குத் தன்னப்பட்டவர்கள். இவர்களின் பணத்தில் குடித்துக் கும்மாளமடிக்கும் கணவன்மார்களே அதிகம்.

இவர்களைப் பற்றி ஒன்றைய பெண்ணியவாதிகள் உரத்துச் சிந்திக்கவேண்டும்.

ஆசியாக் கண்டத்திலே பெண்களுக்கு வாக்குறிமை கொடுத்த முதலாவது நாடு எமது நாடு.

உலகிலேயே முதலாவது பெண்பிரதமரைத் தெரிவு செய்த நாடும் எமது நாடுதான்.

இருந்தும் என்ன? சகல துறைகளிலும் மிகவும் அடிமட்ட நிலையில் உள்ள மலையகப் பெண் தொழிலாளர்களைக் கொண்ட நாடும் எங்களாது நாடுதான் என்பதைச் சர்வதேச மகளிர் தீணம் கொண்டாடப்படும் இந்த மார்ச் மாதத்தில் கருத்தில் கொண்டு இந்தப்பெண் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்த சகல தரப்பினரும் முன் வரவேண்டும்.

இந்த ஆண்டின் சர்வதேச மகளிர் தீணத்தை நகரப்புறங்களில் கொண்டாடுவதை விடுத்து, மலையகப் பெண்கள் மத்தியில், தோட்டப் பகுதிகளில் கொண்டாடுவதன் மூலம் இந்தப் பெண்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த மகளிர் இயக்கங்கள் முன்வரவேண்டும். அப்போதுதான் சர்வதேச மகளிர் தீணம் அர்த்தமுள்ளதாக அமையும்.

அரூர் செறியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுக்கதைப் போட்டி 2010

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு - ரூபா 5000/-

இரண்டாம் பரிசு - ரூபா 3000/-

மூன்றாம் பரிசு - ரூபா 2000/-

ஏதைய ஒன்பது சிறுக்கதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுக்கதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருந்ததல் வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி

போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் “அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தப் போட்டி” எனக் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

குனம் கிளை அஹுவகைம் – 3-B, 46th ஒழுங்கை, கொழும்பு – 06.

போட்டி முடிவு திதி 30.03.2010

முடிவு திதி குடும்ப மின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது

- ஆசிரியர்

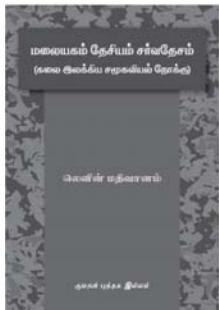
தெளிவத்தை ஜோசப் பவள மலர்

ஏப்ரல் 2010 ஞானம் தெளிவத்தை ஜோசப் பவளமலராக மலர்கிறது. இம்மலருக்கு தெளிவத்தை ஜோசப் பற்றிய கட்டுரைகளை எழுத்தாளர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறோம்.

- ஆசிரியர்

எமது புதிய வெளியீடுகள்

மலையகம் - தேசியம் - சர்வதேசம்: கலை இலக்கிய சமூகவியல் நோக்கு வெளின் மதிவானம்

இந்நால் பின்வரும் கட்டுரைகளை கொண்டுள்ளது: சமுத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் மலையக இலக்கியம், இன்றைய சூழலில் வாசிப்புத் தொடர்பான கருத்தாடல், சமுத்து இலக்கியச் செல்நெறியில் முற்போக்குச் சிறுக்கதைகளின் கவுகள், சமுத்தமிழ் இலக்கிய ஆரஞ்சமகள் பற்றி பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், இலங்கையில் சாதியமும் அதற்கெற்றான போராட்டங்களும்: ஒரு சமூகவியல் நோக்கு, படைப்பு - பதிவு - பிரசாரம்: டானியலின் நாவல்களை முன்னிறுத்தி, பாரதியியலுக்கும் கல்வியியலுக்குமான ஒரு புதிய பங்களிப்பு, மலேசியத் தமிழரும் இன்த்துவ முரண்பாடுகளும்: சமகாலச் சமூகப் பார்வைகள்.

ISBN 978-955-659-233-7

விலை 450.00

பக்கங்கள்: xxiv + 221

பண்பாடு: சமூக மெய்யியல் நோக்கு
பேராசிரியர் சோ. கிருஷ்ணராஜா

சமூக மெய்யியல் நோக்கில் பண்பாட்டை நோக்குகின்ற இந்நால் பீற்றர் எல். பேகர், மேரி டக்ஸல், ஓபுக்கோ, கபர்மாக்ஸ் ஆகிய முக்கிய பண்பாட்டியலாளர்களின் கருத்துக்களை விமர்சன ரீதியாக நோக்குகின்றது.

ISBN 978-955-659-235-1

விலை 300.00

பக்கங்கள் xii + 98

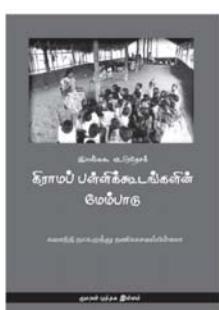
சமுத்தில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி
சில்லையூர் செல்வராசன்

சமுத்தின் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி பற்றி 1962-ஆம் ஆண்டு வரை இந்நால் விபரிக்கின்றது. 1891-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த இன்னாசித்தம்பியின் 'னாசோன் பாலந்தை கணை' தொடக்கம் 1962-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த தெல்லியூர் செ. நடராசாவின் 'காலேஜ் காதல்' வரையிலான ஏறத்தாழ 150 நாவல்கள் தொடர்பான தகவல்களையும் அந்நாவல்களின் சில பகுதிகளையும் இந்நாலின் பின்னிணைப்பில் காணலாம்.

ISBN 978-955-659-197-2

விலை 250.00

பக்கங்கள்: 88

இலங்கை, வடபிரதேசக் கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களின் மேம்படு
கலாநிதி நாகமுத்து தணிகாசலம்பிள்ளை

கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களை மேம்படுத்துவதில் உள்ள சிக்கல்களை இந்நால் ஆராய்கின்றது. இலங்கையின் வடபிரதேசத்து பள்ளிக்கூடங்களை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்பட்டுள்ள இந்நால் கிராமப்பள்ளிக்கூடங்களின் பின்னணி, அமைப்பு என்பவற்றை விரிவாக ஆராய்வதுடன் பள்ளிக்கூட விருத்திக்கு சமூகமும் சமூக விருத்திக்கு பள்ளிக்கூடமும் ஒன்றுக்கொண்டு ஆதாரமாகவுள்ள தையும் எடுத்துக் காட்டுவதுடன் கிராமப்பள்ளிக்கூடங்களை மேம்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளையும் பரிந்துரைக்கின்றது.

ISBN 978-955-659-207-8

விலை 950.00

பக்கங்கள் xii + 256

குமரன் புத்தக இல்லம்

B3-G3, Ramya Place, Colombo 10, Tel. 242 1388, 011 309 7608, E-mail: kumbhlk@gmail.com
3, Meigai Vinayagar Street, Chennai - 600 026, Tel. 2362 2680

அகன்ற ஆழ்ந்த அறிவிற்காய்

2011 ஜூன் வரியில் இலங்கையில் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றுகூடல்

- முருகபுத்தி அவஸ்திரல்யா

அலங்கையில் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவை 2011 ஆம் ஆண்டு ஜூன் வரி மாதம் முற்பகுதியில் நடத்துவது தொடர்பாக ஆலோசிப்பதற்காக கடந்த 2009 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாத இறுதியில் இலங்கைக்கு சென்றிருந்தேன்.

அவஸ்திரல்யாவில் 2001 ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவை முன்னின்று நடத்திய அனுபவத்தின் தொடர்ச்சியாக இந்தப் பணியிலும் ஈடுபடுவதும் எனது விருப்பமாக இருந்தது.

தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு அப்பால் எழுத்தாளர்கள் கலைஞர்கள் மற்றும் பத்திரிகையாளர்கள் ஊடகவியலாளர்கள் ஒன்று கூடி ஆலோக்கியமாகக் கருத்துப் பரிவாரத்தினை செய்வதற்கு களம் அமைப்பதே இந்த சர்வதேச ஒன்றுகூடல். இலங்கையில் நீடித்த யத்த அழிவுகளினால் இத்தகைய ஒரு சர்வதேச இயக்கத்தை தமிழ் சார்ந்து நடத்துவது என்பதே நினைத்தும் கூட பார்க்க முடியாத செயல்.

எனினும் இந்த நோக்கம் நீண்ட காலமாக கனவாகவே மனக்குகையில் அமைத்திருந்தது. இலங்கையில் யுத்தம் முடிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்டிருந்தாலும் தமிழ் மக்களின் அபிளாணங்கள் இன்னும் பூர்த்தியிற்றில்லை. கட்டுண்டோம், பொறுத்திருப்போம், காலம் வரும் காத்திருப்போம் எனச் சொல்வார்களோ... அந்தக் காலத்திற்காகக் காத்திருக்க நேரந்தது.

இது இப்படியிருக்க மல்லிகை இதழில் ஒரு ஆசிரியத்தலையங்கம் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றுகூடலை நினைவுபடுத்தியிருந்தது. குறிப்பிட்ட இதழ் கையில் கிடைத்ததும் தாமதமின்றி கடிதம் எழுதினேன். இலங்கையில் இறுதியாக நடந்த யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து அகதிகளாக்கப்பட்டு வெளியாக செட்டிருள்ளத்தில் அகதிகளாக இடைத்தங்கல் முகாம்களில் தங்கவைக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் மக்களின் மீள் குடியேற்றம் முழுமொக நடைபெறும் வரையில் எமது சர்வதேச ஒன்றுகூடலை சுற்று தாழ்த்தப்படுத்துவோம் என்று அக்கடித்தில் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

நிலைமை படிப்படியாக சீரடையும் அறிகுறி தென்பட்டமையால் மனக்குகை ஒவியத்தை வெளிப்படுத்து வதற்காக 10 யோசனைகள் அடங்கிய அறிக்கையொன்றை அவஸ்திரல்யா, கனடா, தமிழ்நாடு மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் வழியும் இலக்கியவாதிகளுக்கு மின்னஞ்சல் மார்க்கமாக அனுப்பினேன்.

சீலர் மேலும் இரண்டு யோசனைகளை இனைத்துக் கொள்ளுமாறு மின்னஞ்சலில் குறிப்பிட்டிருந்தனர். இந்த ஆக்கத்தின் இறுதியில் 12 யோசனைகளையும் பார்க்கலாம்.

ஸலரும் சாதகமான பதில்களையே அனுப்பினார்கள். சீலர், இலங்கையின் அரசியல் குழுநிலையை பரிசீலித்து நடத்துவங்கள். வெளிநாடுகளிலிருந்து வரவிரும்பும் படைப்பாளிகளின் பாதுகாப்பை உறுதிசெய்யுங்கள் என்றெல்லாம் ஆலோசனை தெரிவித்திருந்தார்கள்.

இலங்கையில் சுமார் 60 எழுத்தாளர்களுடன் இது சம்பந்தமாக தொலைபேசியில் கலந்துரையாடியிருந்தேன்.

2009 டிசம்பர் 27 ஆம் திகதி இலங்கையின் பிரபல தினசரியான தினக்குரலின் ஞாயிறு பதிப்பு எனது மின்னஞ்சல் நேர்காணலை விரிவாக முழுப்பக்கத்தில் பிரசரித்திருந்தது. அத்துடன் அதேநாளன்று வீரகேசரி வார வெளியிடும் தினகரன் வாரமாஞ்சிரியும் சர்வதேச எழுத்தாளர் விழாவைப்பற்றி நான் எழுதியிருந்த விரிவான கட்டுரைகளை பிரசரித்திருந்தன.

ஞானம் ஆசிரியர் டொக்டர் தி. ஞானசேகரன் கொழும்பு தமிழ் சங்கம் மண்டபத்தை ஆலோசனைக் கூட்டத்திற்காக ஒழுங்கு செய்திருந்தார். அத்துடன் ஜூன் வரி ஞானம் இதழில் இந்த சர்வதேச ஒன்றுகூடலின் அவசியத்தை வலியுறுத்தி ஆசிரியத்தலையங்கம் எழுதியிருந்தார். மல்லிகை 45 ஆவது ஆண்டு மலரில் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவும் விழாவை வரவேற்றி குறிப்பு எழுதியிருந்தார். இப்படியொரு விழா இலங்கையில் நடத்தவேண்டும் என்று தொடர்ச்சியாக உற்சாகமுடியவாறு இருந்தவர் டொமினிக் ஜீவா என்பதையும் இச்சந்தரப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

தினக்குரல் பிரதம ஆசிரியர் திரு. தனபாலசிங்கம் கொழும்பில் ஆலோசனைக் கூட்டம் நடந்த ஜூன் 3 ஆம் திகதி தினக்குரல் ஞாயிறு இதழில் விரிவான ஆசிரியத்தலையங்கம் எழுதியிருந்தார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் நடந்த 'சர்வதேச எழுத்தாளர் ஒன்றுகூடலுக்கான' ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் சுமார் 120 பேர் கலந்து கொண்டார்கள்.

கூட்டத்திற்கு புற்படும் தருவாயில் இலங்கை ஓலிபரப்புப் கூட்டுத்தாபன தமிழ்ச் சேவை எனது நேர்காணலை தொலைபேசி ஊடாக நேரடியாக ஓலிபரப்பியது.

பேராசிரியர் கா. சிவக்கத்தம்பி தமது உடல் நலக் குறைபாட்டையும் பொருட்படுத்தாமல் கலந்து கொண்டதுடன் அரிய சில ஆலோசனைகளையும் தெரிவித்தார். தினக்குரல் நிறுவன அதிபர் திரு. சாமி அவர்கள் 2010 ஆம் ஆண்டிற்கான பெறுமதிமிக்க யெறிகளை வருகை தந்திருந்த எழுத்தாளர்களுக்கு இலவசமாகவே வழங்கினார். பூபாலசிங்கம் புத்தக நிலைய அதிபர் அனைவருக்கும் மதியபோசன விருந்து வழங்கி உபசரித்தார். இவர்களுக்கு எமது எழுத்தாளர் கழுகும் மனமார்ந்த நன்றியைத்தெரிவித்தது.

காலை 10.30 மணிக்கு ஆரம்பமான கூட்டம் மாலை 4 மணிவரையில் தொடர்ந்தது. சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றுகூடலின் அவசியத்தையும் அதன் நேர்க்கங்களையும் 12 அஞ்ச யோசனைகளை முன்வைத்து எனது தொடக்கவுரையை நிகழ்த்தினேன்.

இலக்கியப்படைப்புகளில் செம்மைப்படுத்தும் பணியை மேற்கொள்ள வேண்டியதன் தேவை, மொழி பெயர்ப்பு

தொடர்பாக எழுத்தாளர்கள் கவனிக்க வேண்டியிருக்கும் அம்சங்கள், வஸலப்பதிவுகள் - இணையத்தளங்கள், ஒவியம், குறும்படம், நாட்டுக்கூத்து, நாடகம், சிறுவர் இலக்கியம், சிறுவர் நாடகம், இலக்கியப்படைப்புகளை ஆவணப்படுத்தல் முதலான துறைகளைப் பற்றி பலரும் கருத்துக்களையும் ஆலோசனை களையும் தெரிவித்தனர்.

பேராசிரியர் சிவத்துமி, செம்மைப்படுத்தல் (Copy Editing) என்ற சொற்பத்துக்கு பொருத்தமான சொல் செவ்விதாக்கம் என்று திருத்தினார். பேராசிரியர் மௌனங்குரு, இனிமேல் 'நாட்டுக்கூத்து' எனச் சொல்லாதீர்கள் 'கூத்து' எனச் சொல்லுங்கள் என்று திருத்தினார். கொழும்பிலிருந்து வெளியாகும் தமிழ் தினசரிகளின் ஆசிரியர்கள் சிலரும் இக்கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டிருந்தமையால் எடுத்தங் குறித்து பயனுள்ள கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. நீண்ட காலமாக இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் குரங்கள் பதிப்பகத்தை நடத்தவிரும் திரு. குரங்கனேசலிங்கன் எழுத்தாளர்கள் - பதிப்பகம் - இவை இரண்டுக்கும் நடுவில் ஒரு கொப்பி எட்டாரின் அவசியம் குறித்து விரிவாகப் பேசினார்.

அறிவியலுக்கும் முக்கியத்துவம் தருமாறும் கருத்தாடல் கள் நிதழ்ந்தன. வடக்கு, கிழக்கு, தென்பகுதி மற்றும் மலையக எழுத்தாளர்களும் இக்கூட்டத்தில் தமது ஆலோசனைகளை தெரிவித்தனர். நேர அவகாசம் இன்மையால் சிலர் தமது ஆலோசனைகளை எழுதித் தந்தனர்.

இந்த சார்வதேச ஒன்றுகூடல் கூடப்பேசி விடைபெறுவதாக அமையாமல் பயனுள்ளதாகவும் அத்துடன் புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களின் வாழ்வனுபவங்களை பதிவு செய்வதுடன் கலை இலக்கியத்துறைகளில் ஈடுபடும் இளம் தலைமுறையினரையும் உள்வாங்கும் வகையில் நிகழ்ச்சி நிரல் தயாரிக்கப் பட வேண்டும் என்றும் ஏகமனதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

2010 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் ஒரு வார்காலத்திற்கு முன்வைக்கப்பட்டுள்ள யோசனைகளின் பிரகாரம் கருத்தரங்குகள், கண்காட்சிகள், பயிற்சிப்பட்டறைகளை நடத்தப்பட விருப்பதாக எனது தொகுப்புரையில் விளக்கினேன்.

இதற்கான நிதி எவ்வாறு தீர்ட்டப்படும் என்ற கேள்விக்கு, வெளிநாடுகளில் வதியும் தமிழ் எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள் தமது நன்கொடையாக தலா 100 டொலர்களை வழங்கும் பட்சத்தில் ஒன்றுகூடலை சிறப்பாக நடத்தலாம் என்றும் அத்துடன் இலங்கையிலும் இதற்கான நிதியுதவி தீர்ட்டப்படும் என்றும் இந்தப் பணிகளுக்கெல்லாம் இங்குள்ள தமிழ் பத்திரிகைகள் மற்றும் ஊடகங்கள் அனுசரணையாக இருக்க வேண்டும் எனவும் தெரிவித்தேன்.

ஒன்று கூடலின் நிருவாகத்திற்காக ஒரு செயற்குழு தெரிவாகும் எனவும் ஏழுநாட்களும் நடைபெறவள் நிகழ்ச்சிகளை வழிநடத்தவும் கலந்து கொள்ளும் வெளிநாட்டு பிரதிநிதிகளின் தங்குமிடம் மற்றும் போக்குவரத்து உணவு போன்ற விடயங்களை கவனிக்கத் தனித்தனி குழுக்களும் அமைக்கப்படும்.

வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகைதரும் எழுத்தாளர்கள் கலை, இலக்கிய ஆர்வலர்களை இலங்கையில் வடக்கு, கிழக்கு மற்றும் மலையகப் பிரதேசங்களுக்கும் அழைத்துச் செல்லும் இலக்கிய சுற்றுலாவும் ஒழுங்கு செய்யப்படும். இசுக்கற்றுலாக்

களின் போது இலக்கிய சந்திப்புகள் கூட்டு உட்பட பல கலை நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறும்.

இறுதி நாளன்று இலங்கை சிங்கள படைப்பாளிகள் கலைஞர்களுடன் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றுகூடலில் கலந்து கொள்ளும் படைப்பாளிகள் மற்றும் ஈழத்து தமிழ் எழுத்தாளர் சந்திப்பும் கலந்துரையாடலும் நடத்தப்படும். இதனை ஒருங்கிணைக்கும் பணி தீக்குவல்லை கமாலிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

கொழும்பு ஆலோசனைக் கூட்டத்தைத் தொடர்ந்து மேல்மாகாணம் (கம்பஹா மாவட்டம்) மற்றும் வடகிழக்கில் வவனியா, யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களைப் பிழக்குப் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றில் சர்வதேச ஒன்றுகூடல் தொடர்பான சந்திப்புக்கூடங்களையும் நடத்தினேன். யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு பத்திரிகையாளர் சந்திப்பும் நடந்தது. தகவல் அமர்வாக இச் சந்திப்புகள் நடைபெற்றன.

வெளியூர் பயணங்களை முடித்துக் கொண்டு கொழும்பு திரும்பியதும் ஐனவரி 20 ஆம் தித்தி பூாலசிங்கம் புத்தக நிலைய பணிமனையில் ஒன்றுகூடலை நடத்தும் நிருவாகக் குழுவை அமைத்தேன். இக்குழு கொழும்பிலிருந்து இயங்கும்.

இக்குழுவின் தொடர்பாளாராக ஞானம் ஆசிரியர் பொதாக்டர் தி. ஞானசேகரன் நியமிக்கப்பட்டார். அவரது முகவரியே ஒன்றுகூடலுக்கான அலுவலகமாகவும் இயங்கும். குறிப்பிட்ட நிருவாகக் குழு விரைவில் கொழும்பில் வங்கிக் கணக்கை திறந்த பின்னர் விரிவாக செய்திக் குறிப்புகளை அவ்வெப்போது வெளியிடும்.

இது தொடர்பாக மேலதிக் விபரங்களை அறியவிரும்பும் எழுத்தாளர்கள் பின்வரும் வினாங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

International : twfes@yahoo.com.au

கொழும்பு முகவரி : 3B., 46th Lane Colombo 06. Sri Lanka

தொலைபேசி : 00 11 2586013

இலங்கையில் வடமாகாணத்திற்கு செங்கை ஆழியானும் கிழக்கு மாகாணத்துக்கு பேராசிரியர் மௌனங்குருவும் மலையகத்திற்குத் தெரிவித்தை ஜோசப்பும் தென்னிலைங்கைக்கு தீக்குவல்லை கமாலும் பிரதிநிதிகளாக தற்போதைக்குத் தெரிவாகியுள்ளனர்.

தமிழ்நாடு, சிங்கப்பூர், மலேசியா, டென்மார்க், ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, நோர்வே, கவிட்சர்லாந்து, சீலெல்ஸ், நியசிலாந்து, கனடா, அமெரிக்கா உட்பட மேலும் சில நாடுகளில் இந்த சார்வதேச ஒன்றுகூடலில் கலந்து கொள்ள வரவிரும்பும், பங்களிப்புச் செய்ய விரும்பும் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் கலை இலக்கிய ஆர்வலர்களுடன் தொடர்புகளை பேணும் வெளிநாட்டு பிரதிநிதிகளும் விரைவில் தெரிவு செய்யப் படுவார்கள்.

இதன் பிரகாரம் இலங்கை படைப்புகளுக்கும் புலம்பெயர்ந்த பல படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களுக்கும் சிறந்த களம் அமைத்துக் கொடுக்கும் யுகமாயினி ஆசிரியர் சித்தன் அவர்களை தமிழ் நாட்டின் பிரதிநிதியாக இயங்குமாறு கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் விழா

INTERNATIONAL WRITER'S FESTIVAL

P.O.Box. 350, CRAIGIEBURN VICTORIA 3064, AUSTRALIA

Telephone : 61 39308 1484, e-mail: international.twfes@yahoo.com.au

சர்வதேச ரீதியாகப் புலம்பெயர்ந்து வாழும் எழுத்தாளர்களைத் தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு அப்பால் ஒன்றிணைத்துக் கலந்துரையாடல்களை மேற்கொள்வதற்கும் வருடாந்த ஒன்று கூடல்களை நடத்துவதற்கும் இலங்கையில் 2011 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவை நடத்துவதற்காக தங்களது ஆக்கழூர்வமான ஆலோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் பெற விரும்புகிறோம்.

இலங்கையிலும் சில சர்வதேச நாடுகளிலும் வழியும் கலை இலக்கிய வாதிகள் சிலருடன் தொடர்புகொண்டு உரையாடியதன் பின்னர், எதிர்வரும் 2011 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாத மற்பகுதியில் குறிப்பிட்ட விழாவை இலங்கையில் கொழுமில் நடத்துவதெனத் தீர்மானித்துள்ளோம்.

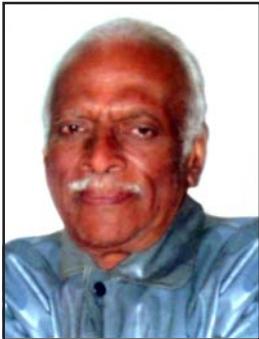
முதலில் விழாவில் பங்குகொள்வோரது ஆலோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் பெற்றின்னர் விழாவில் கலந்து கொள்ள வருபவர்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் குழுக்கள் தெரிவு செய்யப்படும். குழுக்களின் கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும் பெற்றுக் கொண்டபின்னர் விழாவின் நிகழ்ச்சி நிரார்த்தமாகப்படும்.

சர்வதேச எழுத்தாளர் விழா நடத்தப்படுவதன் நோக்கம்:

1. தமிழ் இலக்கியம் சர்வதேச ரீதியாகக் கவனிப்புக்குள்ளாகியிருப்பதால் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளில் செவ்விதாக்கம் செய்யப் பகலையை வளர்த்துவது.
2. தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளை பிற மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கும் பணிகளை ஊக்குவிப்பதற்காக இத்துறைகளில் ஈடுபெயர்களுடன் தொடர்புகளைப் போன்றது மொழி பெயர்க்கப்படும் தமிழ்ப் படைப்புகளைச் சர்வதேச ரீதியாக அறிமுகப்படுத்தல்.
3. தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளை (நூல்கள், இதழ்கள்) ஆவணப்படுத்துவது தொடர்பாக இது குறித்த சிந்தனை கொண்டவர்களுடன் தொடர்ந்து இயங்குவது.
4. இலங்கையில் இயற்கை அனர்த்தம், யுத்தம், விபத்து ஆகியவற்றால் பாதிப்புற்ற தமிழ் எழுத்தாளர்களின் குடும்பத்தினருக்கு உதவுவதற்காக ஒரு நமிக்கை நிதியாதை (Trust Fund) உருவாக்குவது.
5. தொடர்ச்சியாக இலங்கையில் வெளியாகும் கலை, இலக்கியச் சிற்றேஞ்சிகளுக்கு அரசு மானியம் (Grant) பெற்றுக் கொடுப்பது தொடர்பாக ஆராய்ந்து மானியம் பெற்றுக் கொடுக்க முயற்சிப்பது.
6. தமிழ் மக்களிடம் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிப்பதற்கான பணிகளை முன்னெண்டுப்பது தொடர்பான ஆலோசனைகளைப் பெற்றுதல்.
7. நடத்தப்படவிருக்கும் சர்வதேச எழுத்தாளர் விழாவில் கலை இலக்கியத்துறையில் வாழ்நாள் சாதனையாளர்களைப் பாராட்டிக் கொள்ளவித்தல்.
8. தமிழ் எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், பத்திரிகை, இதழாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், கலைஞர்கள், ஓலியர்கள் மத்தியில் கருத்துப் பரிவர்த்தனைகளைத் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்வதற்காக உறவுப் பாலத்தை ஆரோக்கியமாக உருவாக்கல்.
9. நாடகம், நடனம், நாட்டுக்கூத்து, இசை நாடகம் மற்றும் பாரம்பரியக் கிராமியக் கலைகளைப் பற்றிய கருத்தாங்குகள், பயிலரங்குகளை ஒழுங்குசெய்தல்.
10. இலங்கையிலும் சர்வதேச ரீதியாகவும் இலக்கியத்துறையில் ஈடுபடும் இளம் தலைமுறைப் படைப்பாளிகளின் பங்களிப்புகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவித்தல்.
11. குறும்பதம் தொடர்பான பிரக்ஞஞையைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் வளர்த்து தேர்ந்த சினிமா இரசனையை வளர்த்தல்.
12. கண்ணித்துறை சார்ந்த முயற்சிகள், Graphics, ஓளிப்படக்கலை, முதலான துறைகளில் ஈடுபடும் இளம் தலைமுறையினருக்கும் இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கும் மத்தியில் உறவுகளை ஏற்படுத்தும் விதமான காட்சிப்படுத்தும் (Demonstration) கருத்தாங்கு அமர்வுகளை நடத்துதல்.

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவில் பங்குபற்ற விரும்புவர்கள் கீழ்க்காணும் விபரங்களை எழுதி அனுப்பித் தங்களைப் பதிவு செய்து கொள்ளல்வேண்டும்.

1. பெயர்
 2. முகவரி
 3. தொலைபேசி எண் (B) மின்னஞ்சல் முகவரி
 4. ஈடுபாடுள்ள துறை அனுபவம்.
- ◆ இவை தொடர்பான கருத்துக்கள் ஏதும் தெரிவிக்க விரும்பின், 300 சொற்களுக்குள் அடங்கக்கூடியதாக எழுதி படிவத்துடன் இணைக்கவும்.
 - ◆ அனுப்பேண்டும் முகவரி: இணைப்பாளர், சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம். 3-B, 46 ஆவது ஒழுங்கை, கொழும்பு-06.
 - ◆ 30.06.2010. திகிதிக்கு முன்னர் விபரங்களை அனுப்புதல் வேண்டும்.

1. அறிமுகம்

1953ஆம் ஆண்டளவில் எழுத்துலகில் காலடி எடுத்து வைத்த அன்புமணி எழுத்துலகில் பொன்னியூக் கண்டவர். அன்று முதல் இன்றுவரை எழுதிக் கொண்டேயிருப்பவர்.

சிறுக்குதை, கவிதை, நாவல், நாடகம், கட்டுரை, விமர்சனம் முதலிய பன்முக இலக்கியத் துறைகளில் ஆழத் தடம் பதித்தவர். பல கொரவங்களைப் பெற்றவர், பல நூல்களை வெளியிட்டவர், பல நூல்களைப் பதிப்பித்தவர், பல மன்றங்கள் மூலம் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் காத்திரமான பங்களிப்புச் செய்தவர்.

அவர் கடந்து வந்த பாதை இன்றைய இளைய தலைமுறையினர்க்கு ஒரு ஆதர்ச்சாகும். இவருக்குத் தற்போது 75 வயது நடக்கிறது. ஆனாலும் அன்று போலவே இன்றும் இளையத் துடிப்பட்டன் செயற்பட்டு வருகிறார். கட்டுரைகள் எழுதுவதிலும் நூல்களை வெளியிடுவதிலும் முனைப்பாக இருக்கிறார். கலை இலக்கிய நிறுவனங்கள் இன்றும் அவருக்குப் பல கொரவங்களை வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. முத்த எழுத்தாளர் அன்புமணி என அவர் யாவராலும் குறிப்பிடப்படுகிறார். இலக்கியத்தை ஆத்மார்த்தமாக நேரிக்கும் அவர், தனது பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றாலும் (1995) இலக்கிய வாழ்விலிருந்து இன்னும் ஓய்வு பெறவில்லை. மட்டக்களப்பில் இன்று அவர் நடமாடும் ஒரு உசாத்துணை நூலாகப் பயன்படுகிறார்.

2. இளையம்பருவம்

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் பாரம்பரிய வரலாற்றுப் புகூர் கொண்ட ஆராய்ம்புதி என்னும் கிராமத்தில் 6.3.1935ல் அவர் பிறந்தார். தாய் பெயர் தங்கப்பிள்ளை, தந்தை பெயர் வௌமுத்து இராசையா மேசன் (ஒரு தந்தையின் கதை நாயகன்). தாய் தந்தையர் காலமாகி விட்டனர். உடன்பிறந்தவர் எழுவர். இவர்களிலும் பலர் காலமாகிவிட்டனர். தற்போது தவமணிதேவி, மோகன்சந்திரன், ரவியானந்தன் ஆகியோர் சீவியவந்தராக உள்ளனர். மனைவி பார்வதி நாகவில்கம். மக்கள் என்னம். அவர்களில் இருவர் காலமாகிவிட்டனர்.

இவர் ஆரம்பக் கல்வியை தனது சொந்த ஊரில் உள்ள ஆராய்ம்புதி இ. கி. மி. பாடசாலையில் பெற்றார். அங்கு ஜூந்தாம் வகுப்புப் புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் முதல் பிரிவில் சித்தி எய்தி, அந்தகைய மாணவர்களுக்கென நிர்ணயிக்கப்பட்ட மத்திய கல்லூரிகளில் ஒன்றான காத்தான்குடி மத்திய கல்லூரிக்குச் சென்றார். அங்கு மீண்டும் முதல் எஸ்.எஸ்.சி வரை கல்வி கற்று, அங்கெல்லூரிபிலிருந்து முதல்முதலாக ஆங்கில மூலம் எஸ்.எஸ்.சி பரீட்சைக்குத் தோற்றிய அறுவரில் ஒருவராகத் தோற்றி 'B' பிரிவில் சித்தி பெற்றார். (தமிழ் மொழி A, ஓவியம் B, சமயம் A)

பவளவிழா நாயகர்

எழுத்து எழுத்துலகில் ஒழுக் தடம்பதீத்த அன்புமணி

- ஆ. மு. சி. வேலழகன்,
தாமரைக்குளம் - தாழங்குடா - 2, ஆரையம்பதி

இக்கல்லூரியில் பயின்ற காலத்தில், ஒவ்வொரு தவணையும் வகுப்பில் முதலாவதாக வருவார் (Progress Report இப்போதும் உள்ளது). அதனால் ஆசிரியர்களின் செல்லப் பின்னொண்டார். S.S.C வகுப்பில் ஆங்கிலத்தில் கல்வி போதித்த விதம்பு, கே. கந்தையா போன்ற அநிப்பகளை அவர் இன்றும் நன்றியோடு நினைவு கூருகிறார். ஆங்கில இலக்கிய நூல்களை மிகவும் ஆர்வத்தோடு கற்பித்த அதிபர் கந்தையாவின் ஆங்கிலப் புலமையைப் போற்றுகிறார்.

இதே பாடசாலையின் சங்கீத ஆசிரியர் கந்தையா மூலம் சங்கீதம், நாடகம் முதலியவற்றில் மிகுந்த ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. “என் அண்ணா” என்ற நாடகத்தை எழுதித் தயாரித்து, மேடையேற்றி, அதிபர் ஆசிரியர்களின் பாராட்டைப் பெற்றார். வேறு பல கல்லூரி நாடகங்களிலும் அவர் நடித்துள்ளார். “ஜாலியஸ் சீர்” ஆங்கில நாடகம் அவற்றுள் ஒன்று.

3. தொழில்துறை

1952ல் எஸ்.எஸ்.சி சித்தி எய்தியவர் அதே ஆண்டில் இவிகிதர் பரீட்சையிலும் சித்தி எய்தி 8.9.1952 முதல் நியமனம் பெற்றார். அப்போது பிரபலமாக இருந்த ஆரசினர் கல்லூரியில் இவிகிதராகப் பதவி ஏற்றார். அப்போது புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அங்கே தமிழ் ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றினார். அவருடன் நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டு அவரது செல்லப்பின்னொண்டார். அப்போது அங்கு கல்வி கற்ற மாஸ்டர் சிவலிங்கம் இவரது நண்பரானார்.

1955ல் மட்டக்களப்பு கல்வி அலுவலகத்தில் நியமனம் பெற்றார். தனது தீர்மையினால் கல்வி அலுவலகத்தில் மிகவும் செல்வாக்குப் பெற்றார்.

1956ல் அம்பாறை கல்வி அலுவலகத்துக்கு இடமாற்றம் கிடைத்தது. வார இறுதியில் வீட்டுக்கு வருவார். சுமார் 40 மைல் தூரம் சீரமான பயணம் அம்பாறையில் பெரும்பான்மை இனத்தவர் அதிகமாகவும் தமிழர்கள் குறைவாகவும் இருந்தனர். இவர்கள் அங்குள்ள அலுவலகங்களில் பணிபுரிபவர்கள். அவர்களில் சிலர் இவரது நண்பர்களாகின்றனர். இதில் அம்பாறை மகாவித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றியடாணியல் (இவோடு காத்தான்குடி மத்திய கல்லூரியில் ஒன்றாகப் படித்தவர்) இவரது அத்யந்த நண்பரானார்.

இக்காலப்பகுதியில் மட்டக்களப்பில் பல்வேறு இடங்களிலிருந்து வெளிவிந்த கையெழுத்துப் பத்திரிகை கஞக்கு ஓவியங்கள் வரைந்து கொடுத்தார்.

காத்தான்குடி மத்திய கல்லூரியில் கல்வி கற்றபோது அக்கல்லூரியின் சஞ்சிகைக்கு (கையெழுத்து) பல வருடங்கள் ஆசிரியராக இருந்து ஓவியம், கார்ட்டூன் முதலியவற்றை வரைந்த காரணத்தால் இவற்றைச் செய்ய முடிந்தது.

3 வருடங்கள் அம்பாறை கல்விப் பணிமனையில் கடமையாற்றியின் இடமாற்றம் பெற்று மீண்டும் மட்டக்களப்பு கல்வித் திணைக்களாத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

4. எழுத்துத்துறை

1953ல் இவரது முதல் சிறுக்கை “கிராமபோன் காதல்” “கல்கி”யில் பிரசரமானது. அதைத் தொடர்ந்து “மர்ம வாழ்க்கை”, “விளையும் பயிர்” முதலிய கதைகள் “கல்கி”யில் பிரசரமாகின. மாமாங்கம் தீர்த்தம் (கலைக்கதிர்), பண்பு (கண்ணன்), காற்றிலேறி அவ்விளைணையும் சாடுவோம் (புதுமை), எழுத்தாளர் ஏகாம்பரம் (தீபம்) எனப் பல ஆக்கங்கள் தென்னிந்திய சஞ்சிகைகளில் பிரசரமாகின. ஏனைய ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கு இந்த வாய்ப்புக் கிடைப்பதில்லை.

இவரது முதற்கவிடை “பச்சை வயல்” ஈழத்து வார ஏடான் “சுதந்திரன்”, பத்திரிகையில் பிரசரமானது. அதைத் தொடர்ந்து பல்வேறு கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுக்கைகள் முதலியன் இலவசங்கமிள் முக்கிய பக்திகைகளான வீரகேசரி, தினகரன், தினபதி, சிந்தாமணி இதழ்களிலும், சஞ்சிகைகள் சிறப்பு மலர்களிலும் வெளிவந்துள்ளன.

பிற்காலத்தில், இவர் எழுதிய பேட்டிக் கட்டுரைகளும் இவற்றைப் பற்றிய பேட்டிக் கட்டுரைகளும், பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளில் வெளியாகியுள்ளன.

இவற்றுள் தெளிவத்தை ஜோசப் எழுதிய பேட்டிக் கட்டுரையும் (வீரகேசரி) மலர் வேந்தன் எழுதிய பேட்டிக் கட்டுரையும் (தொண்டன்) முக்கியமானவை. இக்கட்டுரைகளில் “அன்புமணி”யின் ஆத்மார்த்தமான இலக்கியப் பணிகள் பற்றிய தகவல்கள் இடம்பெறுகின்றன.

ஆரம்பகாலத்தில் சிறுக்கைகளை நிறைய எழுதிய அன்புமணி, பிற்காலத்தில் விமர்சனக் கட்டுரைகளையும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதினார். அந்த வகையில் இலக்கியச் சிற்றேடுகளில் இவர் முக்கியத்துவம் பெற்றார்.

5. எழுத்தாளர் சங்கப் பணிகள்

1961 மே மாதம் உருவான மட். தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் இலக்கியத்துறையில் கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளது. பிரபல நகைச்கலை எழுத்தாளர் ரி. பாக்கியநாயகம் தலைவராகவும், அன்புமணி செயலாளராகவும், பல்வேறு செயற்பாடுகளுடன் மட். தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தை முன்னெண்டுத்துச் சென்றனர். பிரபல எழுத்தாளர்களான திமிலைத்துமிலன், நடமாடு திமிலை மகாலிங்கம், செ. குணைரத்தினம், தேனாடன், திமிலைக் கண்ணன், தங்கன், நவம், ஆ. பொன்னுத்துரை முதலியோர் இதன் செயற்குழுவில் பணியாற்றினார்.

பின்வரும் நடவடிக்கைகளை இச்சங்கம் மேற்கொண்டது.
 (அ) கதை, கவிதை, கட்டுரைப் போட்டிகள் நடாத்துதல்
 (ஆ) ஆண்டு விழா/முத்தமிழ் விழா
 (இ) துமிழகத்திலிருந்து வரும் எழுத்தாளர்/கலைஞர் அறிமுகம்
 (ஈ) நூல் அறிமுக விழா
 (உ) வாராந்த இலக்கிய விமர்சனம்
 (ஹ) பொரியாரைக் கொரவித்தல்

இவ்வாறான செயற்பாடுகளில் செயலாளர் என்ற வகையில் அன்புமணியே முன்னின்று சுகல ஏற்பாடுகளையும் செய்தார். அந்த வகையில் தமிழகத்திலிருந்து வருகை தந்த குழந்தைக் கவிஞர் ஆழ. வள்ளியப்பா, தமிழ்நினர் கி. வா. ஜகந்நாதன் முதலியோரின் அறிமுக விழா குறிப்பிடத்தக்கவை

மட். தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் நடாத்தும் எந்த விழாவும் மட்டக்களப்பு நகரமண்பத்தில் நடைபெறும். தமிழ் மக்கள் தீரளாக இவ்வைபவங்களுக்கு வந்து கூடுவது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும்.

அப்போது அவரிடம் EN 4003 என்ற போர்ட் பிறிபெக்ட் கார் இருந்து, அதை அவரது துமியியார் வாடகைக்கு ஒட்டுவார். அதனால் எழுத்தாளர் சங்கத் தேவைகளுக்கு அன்புமணியே அக்காரைப் பயன்பெடுத்தினார்.

ரீ. பாக்கியநாயக்கைத் தீர்த்து அடுத்து அன்புமணியே மட். தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவரானார். அவர் தலைமைத்துவத்தின் கீழ், சங்கச் செயற்பாடுகள் இன்னும் விரிவடைந்தன. அக்காலப் பகுதியில் ந. ச. அருள்ராசா (தேனாடன்) செயலாளர் ஆனார்.

6. மலர் இலக்கிய சஞ்சிகை வெளியீடு

இரு தரமான இலக்கிய சஞ்சிகையை வெளியிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் நீண்ட காலமாகவே இவரை அலைக்கழித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்த எண்ணம் 1970ல் நிறைவேறியது. “மலர்” வெளியிட்டு விழா 24.01.1970ல் மட். நகர மண்பத்தில் கோலாகவமாக நடைபெற்றது.

“மலர்” கிரவுண் குவார்ட்டோ அளவில் 48 பக்கங்களுடன் ஜனவி 1970 முதல் வெளியிட்டது. பிரபல எழுத்தாளர்களான அருள்செல்வநாயகம், வ. அ. இராசரெத்தினம், அ. ஸ. அபதுல்ஸுமது, மு. ஹ. சேது இஸ்ஸதீன் (தற்போது அமைச்சர்), செ. போகநாதன், போ. பெனாடிக்ர் பாலன் முதலியோர் இதில் எழுதினர். இளம் எழுத்தாளர் பலர் அறிமுகப்பெடுத்தப்பட்டனர். ஒவ்வொரு ஆக்கத்துடனும் அதை எழுதியவர் புகைப்படமும் கருக்கமான குறிப்புகளும் இடம்பெற்றன. ஏற்கனவே செய்திருந்த ஏற்பாட்டின்படி இலங்கையின் முக்கிய மாவட்டங்கள் (தமிழ்) “மலர்” அனுப்பப்பட்டது. இலக்கிய உலகில் இச்சஞ்சிகை ஒரு பாராப்பை ஏற்படுத்தியதுடன், தரமான இலக்கிய எடு என்ற நட்பெயரையும் பெற்றது.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் “மலர்” அறிமுக விழா நடாத்தப்பட வேண்டும் என்ற திட்டத்தின் கீழ், இதன் முதலாவது அறிமுக விழா மாற்பாணத்தில், தீறந்த வெளி அரங்கில், 1970 பெயரவிலில் நடந்தது. அதன்பின்னர் மாவட்ட அறிமுக விழாக்கள் நடைபெறவில்லை.

1970 ஜூலையில் “மலர்” டிமை 1/8 அளவுடன் 64 பக்கங்களுடன் வெளியிட்டது. 1971ல், பத்தாவது இதழுடன் “மலர்” நின்று போயிற்று. ஆனால் அது ஈழத்தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் இன்றும் அதைப் பற்றிப் பேச வைக்கிறது.

7. நாடகப் பணி

அன்புமணி நாடகத்திலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். பாடசாலை நாடகங்கள் பலவற்றில் நடித்தவர். பின்னர் பல நாடகங்களை எழுதி, நெறியாள்கை செய்து நடிக்கவும் செய்தார். திரைகடல் தீயம், குழ்ச்சிவைல், நமது பாதை முதலிய முழு நீள நாடகங்கள் அவ்வாறானவை. “மனோஹரா” என்ற நாடகத்தையும் மேடையேற்றினார்.

இவை தவிர, அவ்வப்போது பல ஓரங்க நாடகங்களை எழுதித் தயாரித்து நெறியாள்கை செய்து நடிக்கவும் செய்தார். அந்தவகையில் ஆத்மதிருப்பு, குகைக்கோயில், கலை உள்ளம், பிடியங்கள் கலப்பை, அரா வாழ்வு முதலிய பல ஓரங்க நாடகங்கள் பல்வேறு இடங்களில் மேடை ஏற்றன.

“ஆுத்ம திருப்தி” முழு நீள நாடகமாக்கப்பட்டு கண்டியில் மேடையேற்றப்பட்டது. இதில் தங்க வட்வேல் (பின்னர் எம்.பி ஆனவர்) கதாநாயகனாக நடித்தார். அன்புமணி கண்டிக்கு அழைக்கப்பட்டு கொரவிக்கப்பட்டார்.

“நமது பாதை” நாடகம் குருக்கள் மடத்திலும் மேடை ஏற்றப்பட்டது. “குகைக்கோயில்” கலை உள்ளம் முதலிய நாடகங்கள் புயல் நிவாரண நிதிக்காக மட். வின்சென்ட் மகளிர் கல்லூரியில் கல்வித் தினைக்கள் ஏற்பாட்டில் மேடையேற்றியது.

இவை தவிர 1960 களில் பல்வேறு மன்றங்களால் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்களுக்கு உதவிக்காக இவர் அழைக்கப்பட்டார். அந்த வகையில் திமிலை மகாவிங்கத்தின் தேனமுத் இலக்கிய மன்றம், திமிலை மகாவிங்கத்தின் தேனின கலைமன்றம், ஆணூர் இளையனின் மட்டுநூர் இளங்களீர் நாடகமன்றம் புதலியலை மேடையேற்றிய பல நாடகங்களுக்கு இவர் உதவிகள் செய்தார். ஐ.சிவகந்தரத்தின் “தாது கோபுரம்” கொழும்பு லயனல் வென்ட் மேடையில் அரங்கேறுவதற்கும், முனாக்கானாவின் “பிரகாரி மகன்” கூத்து கொழும்பில் மேலை ஏற்றுவதற்கும் இவர் அனுசரணையாக இருந்தார். பல உதவிகளைச் செய்தார்.

8. வாணொலிப் பங்களிப்பு

1962 விருந்து இலங்கை வாணொலியில் இவரது நாடகங்கள், உரைச்சித்திரங்கள் இடம்பெற்றன. ‘நெஞ்சே நினை’, ‘கந்தோர் பறப்படு படலம்’, ‘குகைக்கோயில்’, ‘கலை உள்ளம்’, ‘அமர வாழ்வு’ முதலிய பல நாடகங்களும் “விபுலாநந்தர்”, “புலவர்மணி”, “புத்தாண்டு பிறந்தது” முதலிய பல உரைச்சித்திரங்களும் ஒலிபரப்பாகின.

“நமது பாதை” என்ற முழு நீள நாடகம் 1967 (?) கை மாதம் முதல் மார்ச் மாதம் வரை வாரம்தோறும் தொடர்ச்சியாக ஒலிபரப்பானது (3 மாதங்கள்).

இலங்கை வாணொலிக் கலைஞர்கள் ஆராயம்பதிக்கு வந்து பல சிராமியப் பாடல்களையும், சுத்துக்களையும் ஒலிப்பதிலும் செய்து இலங்கை வாணொலி ஒலிபரப்புவதற்கு அனுசரணையாக இருந்தனர்.

இக்காலத்தில் வாணொலிக் கலைஞர் பலரது நட்பு, இவருக்குக் கிடைத்தது. நாடகத் தயாரிப்பாளரான சானா இவரது நண்பரானார். பின்னர் வாணொலிக் கலைஞர்கள் (சானா உட்பட) மட்டக்களப்புக்கு வந்து புத்தாண்டுக் கலை விழா மட். ஆசிரியர் கல்லூரி மைதானத்தல் நாடாத்தியபோது இவர் அவர்களுக்கு அனுசரணையாகச் செயற்ற்டார்.

வாணொலியில் நடைபெற்ற இலக்கியச் சந்திப்புகள் பலவற்றிலும் இவர் பங்குபற்றினார். கவாமி விபுலானந்தர் நூற்றாண்டு விழா தொடர்பான இலக்கியச் சந்திப்பு வாணொலியில் இடம்பெறுவதற்கு உதவி செய்தார்.

வாணொலிக்கென இவர் எழுதிய பல நாடகங்களே பின்னால் மேடையேற்றப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

9. பட்டங்கள், விருந்துகள், கொரவங்கள், பரிசுகள்

1962ல் இலங்கைக் கலைக்கழகம் நாடாத்திய நாடக எழுத்துப் போட்டியில் இவரது “தினைகடல் தீபம்” முதற்பரிசு பெற்றது. அதற்காக மட். மத்திய கல்லூரியில் இவருக்குப் பாராட்டு விழுவும் நாடாத்தப்பட்டது.

இந்து சமய கலாசார தினைக்களத்தினால் “தமிழ்மணி”, “கலாபூஷணம்” முதலிய பட்டங்கள் இவருக்கு வழங்கப்பட்டன.

வடக்குக் கிழக்கு மாகாண சபையால் “ஆளுநர் விருது” வழங்கப்பட்டது. திருகோணமலையில் நடைபெற்ற ஒரு விழாவில் இப்பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர் பேரவையினால் பாராட்டு விழா நாடாத்தப்பட்டது. அவ்வாறே மட்டக்களப்பு மாவட்ட கலாசாரப் பேரவை, ஆரையம்பதி பிரதேச கலாசாரப் பேரவை, “அழுதம்” அறிமுக விழாக் குழு முதலியவற்றால் பொன்னாடை போத்திக் கொரவிக்கப்பட்டார்.

1962ல் இவர் நாடக எழுத்துப் பிரதிக்கான முதற்பரிசு பெற்றபோது ஆரையம்பதி மக்களால் பெரிய அளவிலான ஒரு பாராட்டு விழா நாடாத்தப்பட்டது.

அவ்வாறே 1984ல் உதவி அரசாங்க அதிபர் பதவி பெற்றதை முன்னிட்டுப் பெரிய அளவிலான பாராட்டு விழா நாடாத்தப்பட்டு, விழா மலரும் வெளியிடப்பட்டது. ஆஸையடி வேங்பு இந்து இளைஞர் பேரவை, காத்தான்குடி சமாதானக் குழு முதலியவற்றாலும் பொன்னாடை போத்திக் கொரவிக்கப்பட்டார்.

வேறு பல நிகழ்வுகளிலும் இவருக்குப் பாராட்டுகளும் பொன்னாடை கொரவங்களும் கிடைத்துள்ளன.

10. நூல் வெளியீட்டுப் பணி

இதுவரை இவரது பின்வரும் நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

1. ஒரு தந்தையின் கதை (நாவல்) மட். உதயம் நிறுவனம் (1969)
2. இல்லத்தரசி (சிறுகதைத் தொகுதி) மட். உதயம் நிறுவனம் (1995)
3. வரலாற்றுச் கவுகெள் (சிறுகதைத் தொகுதி) மட். உதயம் நிறுவனம் (1996)
4. ஒரு மகளின் கதை (குறுநாவல்) அன்பு வெளியீடு (2006)
5. தமிழ் இலக்கிய அறிமுகம் (கட்டுரை) மணிமேகலைப் பிரசுரம் (2007)
6. எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு (கட்டுரை) மணிமேகலைப் பிரசுரம் (2007)
7. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் (கட்டுரை) மணிமேகலைப் பிரசுரம் (2007)

இவை தவிர தனது “அன்பு வெளியீடு” நிறுவனம் மூலம் 15 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

“கண்டா நிப்பளக்கல்” பதிப்பகத்தின் மூலம் பின்வரும் அறிய நூல்கள் மறுபதிப்பாக வெளிவர உதவியுள்ளனர்.

1. சீமந்தினி புராணம் - வித்துவான் ச. பூபாலபிள்ளை
2. மாமாங்கேஸ்வரர் பதிகம் - வித்துவான் அ. சரவணமுத்தன்
3. சனிபுராணம் - வித்துவான் அ. சரவணமுத்தன்

இதே வெளியீட்டகத்தின் மூலம் பின்வரும் நூல்களும் வெளிவர உதவியுள்ளார்.

1. புலவர்மணிக்கோவை - கலாநிதி க. தா. செல்வாசதேவன்
2. விபுலானந்தர் பாவியம் - கவிஞர் செ. குண்டெரத்தினம்

இவைதவிர இவர் கணுவாஞ்சிக்குடி உதவி அரசாங்க அதிபராக இருந்த காலத்தில் பின்வரும் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

1. மண்டுர்ப் பிள்ளைத்தமிழ் - சைவமாமணி வி. விசுவலிங்கம்
2. சந்ததிச் சுவடுகள் - சு. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா (தற்போது அவுஸ்திரேலியாவில்)
3. ஆரையூர்க் கோவை - ஆரையூர் நல் அளகேச முதலியார்

பின்வரும் நூல் வெளியீடுகளுக்கு அனுசரணையாக இருந்துள்ளார்.

1. தத்தை விடு தூது - ந. பாலேஸ்வரி (திருக்கோணமலை)
2. மக்கத்துச் சால்லவை - S.L.M. ஹனீபா (ஷ்டமாவடி)

இவை தவிர் 'புலவர்மணி நூற்றாண்டு விழா மலர்' 'ஆரையூர்க் கந்தன்' சிறப்பு மலர் ஆகியவற்றின் தொகுப்பாசிரியராகவும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்.

11. அரச நிர்வாகத்தில் பெற்ற பாராட்டுக்கள்

இவர் கருவாஞ்சிக்குடி உதவி அரசாங்க அதிபராகக் கடமை ஆற்றிய காலத்தில், நிர்வாகத்தைச் சீரமைத்து அலுவலகபணிகள் தாமதமின்றி நடைபெற ஏற்பாடு செய்தார். அக்காலத்தில் மாவட்ட மட்டத்தில் நடைபெற்ற போட்டிகளில் பின்வரும் பரிசுகளைப் பெற்றார் (1985).

1. நிர்வாகப் போட்டி - முதற் பரிசு
2. கிராமசேவகர் போட்டி - முதற் பரிசு
3. குறைந்த செலவில் வீடுமைக்கும் போட்டி - முதற் பரிசு
4. கிராமோதய சபைப் போட்டி - முதற் பரிசு

இப்போட்டிகள் மட். கச்சேரியால் நூடாத்தப்பெற்றன. மட். கச்சேரியில் திரு. எம். அந்தோனியுத்து அரச அதிபராக இருந்த காலத்தில் உதவி அரசாங்க அதிபரிகளின் மாதாந்த டயிரிக் குறிப்பேடு ஒவ்வொன்றும் பரிசீலனை செய்யப்படும். இதில் இவருடைய மாதாந்தக் குறிப்பேடு ஒவ்வொன்றிலும் “Very good” எனக் குறிப்பு எழுதியதுடன் இவரது ஒவ்வொரு செயற்பாட்டுக்கும் பாராட்டுத் தெரிவித்தார்.

இவர் காலத்தில் கருவாஞ்சிக்குடி உதவி அரச அதிபர் செயலகத்துக்குப் புதிய கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டது. இவரது இடைவிடா முயற்சியே அதற்குக் காரணமாகும்.

இவர் மட். கல்வித் திணைக்களத்தில் இலிகிதராகப் பணி ஆற்றிய காலத்திலேயே மட்டுப்படுத்தப்பட்ட இலங்கை நிர்வாகப் பாட்சைக்குத் தோற்றி, தேர்வு பெற்று உதவி அரசாங்க அதிபர் நியமனம் பெற்றார். 1.8.94 முதல் கருவாஞ்சிக்குடி செயலகத்துக்கு நியமனம் கிடைத்தது. அதே தினம் மட். கபுதாவளை மகாவித்தியாலயத்தில் இலக்கியமணி க. தா. செல்வராசகோபாலுக்குப் பாராட்டு விழா நடந்தது. இவ்விழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டதே இவர் மேற்கொண்ட முதல் செயற்பாடாகும்.

12. கலை இலக்கிய மன்றப் பணிகள்

மட்டக்களப்புக் கச்சேரியில் மட். மாவட்ட கலாசாரப் பேரவை இயங்கி வந்தது. 1970 முதல் இவர் அப்பேரவையின் செயற்குழு உறுப்பினராக இருந்து பேரவையின் சகல நடவடிக்கைகளிலும் முழுமையான பங்களிப்புச் செய்தார். 1990ல் இவர் மட்டக்களப்புக் கச்சேரிக்கு தலைமையக உதவி அரசாங்க அதிபராக நியமனம் பெற்றார். அன்றுமதல் இப்பேரவையின் செயற்பாடுகளை விஸ்தரித்து, பல்வேறு செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டார். கலைஞர் கெளரவம், நூல்

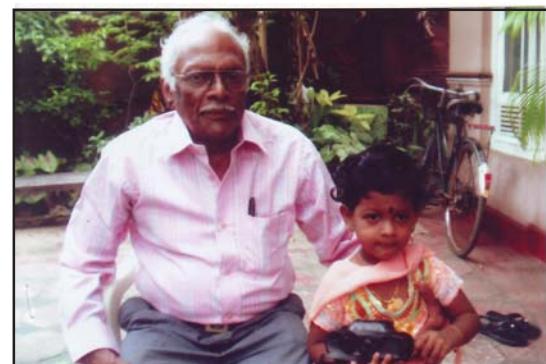
வெளியீடு முதலியன செவ்வனே நடந்தேறின. “மட்டக்களப்பு மாண்மியம்” மறுபதிப்புச் செய்யப்பட்டது.

1990 ஜூன் மாதம் மட். நகர் மண்டபத்தில் வருடாந்தக் கலாசாரப் பெருவிழா மிகக் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. மறுநாள் இனக்கலவராம் தொடங்கியது. கச்சேரியின் செயற்பாடுகள் முடக்கப்பட்டன.

கலாசாரப் பேரவை தவிர, புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றம், விபுலானந்தர் நினைவுப் பணிமன்றம், இந்து இளைஞர் மன்றம் முதலியவற்றின் செயற்குழு உறுப்பினராகவும் பல வருடங்கள் பணியாற்றினார். புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றத்தின் தலைவராகவும் சில வருடங்கள் செயற்பட்டார்.

1992ல் திருக்கோணமலைக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்ட இவர், அங்கு ஆளுநரின் சிரேஷ்ட உதவிச் செயலாளராகவும் பணியாற்றி 6.3.1995ல் 60 வயதைப் பூர்த்தி செய்து ஓய்வு பெற்றார்.

ஓய்வு பெற்ற பிள்ளைரும் கச்சேரி, மாவட்ட கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினராக இருந்து, கூத்துக்களை ஆவணப் பதிவு செய்தல், கச்சேரியில் அரும்பொருட்காட்சியகம் அமைத்தல், ஏடுகள் சேகரித்தல் முதலிய பணிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். தற்போது நூல் வெளியீடு, அறிமுக விழா முதலிய பணிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருகிறார். கட்டுரைகளைத் தொடர்ந்து எழுதி வருகிறார்.

அண்புமணி பேத்தி சஹானாவுடன்

அண்புமணியின் 75ஆவது பிறந்தநாளில் அண்புமணி, கவிஞர் காந்தி முகைதீன், ஒரு ரசிகை

நூல்களில் போய் வேண்டும்

வெள்ளியேலுக்கு வேண்டும்

சிறுகதை

கலாபுஷணம்
புலோலியூர்
க. சதாசிவம்
நூபகார்த்தச்
சிறுகதைப் போட்டி -
2009ல் இரண்டாவது
பரிசு பெற்ற கதை

என்ன சுத்தம்! ஆரவாரம்! தெருவில்?

ஆனந்தசாமி பாயை விட்டெழுந்து, முற்றங்கு நின்ற வேப்பமரத்தின் கிளையைத் தாழ்த்தி ஒரு குச்சியை முறித்துப் பல் துவக்கியபடி வெளியே சென்றார்.

அறுபத்தி அகலமான அந்த இரு வழித் தார்ச்சாலையில் சாரி சாரியாக மக்கள். தலையில், கையில், சைக்கிளில் பொதிகளுடன், கால் நடைகளைச் சாய்த்துக் கொண்டு வயதானவர்கள். தழிக் கட்டுகள், கிடூகுக் கட்டுகள், கூரைத் தகடுகள், தகரங்கள், கோழிக் கூடுகள் இத்தியாதி லான்ட் மாஸ்ரில், லொறிகளில், ரக்ரர்களில், மாட்டு வண்டிகளில்.

பாண்டியன்களும், முழங்காவில், துணுக்காய் தொட்டு மல்லாவி, அக்கராயன், வவுனிக்குளம், மாங்குளம் வரை வாழ்ந்திருந்த மக்கள் தங்கள் இல்லங்களை விட்டு கிளிநொச்சிக்கு வந்து கொட்டில், குடிசை அமைத்து எதிர்பாராத சிரமங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு வாழ்ந்திருந்த நாட்கள்.

மூன்றாவது மாதம் முடியுமுன்பே மற்றொரு இடப்பெயர்வு எங்கே போயின்றார்கள்?

“எங்கே தமிழ் பயணம்?”

சைக்கிள் கரியரிலும் ஹான்டிலிலும் பொதிகள் கட்டி உருட்டிக் கொண்டு சென்ற ஒரு இளைஞரிடம் கேட்டார் ஆனந்தசாமி.

“விகவமடுப் பக்கம்...”

அதைக் கேட்டதும் அவருக்கு கந்தசாமியின் நூபகம் வந்தது. போன மாசம் அவரிடம் வந்து போன கந்தசாமி “வாருங்கோ மாமா எங்களோட வந்திருங்கோ” என்று கேட்டானே, மறுத்து விட்டேனே! என்றென்னி மனம் நொந்தவராய் திருமினுடந்தார்.

“என்றாலும் தமிழ்துறையைக் கேட்டுத்தான் தீர்மானிக்க வேணும்” என்றென்னினார்.

தமிழ்த்துறை எண்பதுகளில் வந்து காணி எடுத்து வீடு கட்டி விவசாயம் செய்து வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்.

“2005ல் தென்மாராட்சி ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட வேளை கிளிநொச்சிக்கு வந்த எங்களை ஆதரித்து தனது காணியில் ஒரு புறம் நெடிதுயான்து கிளை பரப்பிய நாவல் மரத்தின் கீழ் கொட்டில் கட்டி, இருக்க உதவியவாஸ்லவா அவர். இனியும் என்னைக் கைவிட மாட்டார்” என்ற நம்பிக்கை ஆனந்தசாமிக்கு.

“எங்க தாந்தா போயிற்று வாரீங்க?...”

தமிழ்த்துறையின் பிள்ளைகள் எதிர்நின்று கேட்டனர்.

“தெருவுக்குப் போயிட்டு வாறன் குஞ்சுகளா. மக்களைல்லாம் கொட்டில் குடிசை களைப் படுங்கிக் கட்டி ஏற்றிக் கொண்டு விகவமடுப் பக்கம் போகிறார்களாம் ராசா...”

“ஓம் தாத்தா, நாங்களும் புதுக்குடியிருப்புக்குப் போறும்... அப்பா உங்களைக் கூட்டிக் கொண்டு வரச் சொன்னார்.”

“அப்படியா?”

குழந்தைகளுடன் விரைந்து நடந்த ஆனந்தசாமியைப் பார்த்து தமிழ்த்துறை சொன்னார் “அப்பா சாமான்களைக் கட்டி வையுவ்கோ, புதுக்குடியிருப்புக்குப் போகலாம்...”

“இழ் தமிழ் போவம்...”

தன்னுடைய கொட்டிலுக்குப் போன ஆனந்தசாமி, தோசை கட்டுக்கொண்டிருந்த வள்ளிக்கொடியை விளித்து சொன்னார் “புறப்படு, புதுக்குடியிருப்புக்குப் போகலாம்... சாமான்களை எடுத்து வெளியில் வை பொதி கட்ட... நான் குளிச்சிட்டு வாறன்...”

“ஓ... எனக்கு தமிழிடம் அந்தப் புள்ளியும் சொன்னவை... நீங்கள் குளிச்சிட்டு வந்து சாப்பிடுக்கோ...”

கிணற்றிடக்குப் போன ஆனந்தசாமி “இனி இந்தக் கிணத்துத் தன்னி போலக் கிடைக்குமோ?” என முனுமுனுத்தவாறு வழையிலிலும் பார்க்க அதிக வாளி நீரை மொண்டு தலையில் ஊற்றினார்.

“போதும் வாங்கோ அப்பா ரக்ரர் வந்திருக்கு” என்ற தமிழ்த்துறையின் குரல் எழுத்து.

“இதோ வந்திட்டேன் தமிழி” என்றவர் நாலு முழு வேட்டியைக் கட்டிக் கொண்டு, தலையை நனைந்த துவாய்த் துண்டைப் பிழிந்து உல்த்தியடி வந்தார்.

வள்ளிக்கொடி கொடுத்த தோசையை நின்ற நிலையில் சாப்பிட்டார். தமிழ்த்துறையின் வீட்டு வாசலில் நின்ற ரக்ரரில் அவர் வீட்டு தளபாந்கள் ஏற்றப்படுவதை அவதானித்தார்.

“வள்ளி நான் சாப்பிட்டாயிற்று நீயும் சாப்பிட்டுக் கொண்டு குளினி சாமான்களை எடுத்து வெளியில் வை” என்றவாறு துணி காயப்போடக் கட்டியிருந்த கயிற்றை அவிழ்த்து மூன்று துண்டுகளாக அறுத்தார். சமையல் பாத்திரங்களை ஒரு உரச்சாக்கில் அடுக்கிக் கட்டினார். “வள்ளி உன்னுடைய உடுப்புகளோட என்னுடைய வேட்டி சட்டை சாறும் துவாய் எடுத்து வை... சரியா?”

“ஓமோம்... நீங்கள் சொல்லுமுன்னேயே வைச்சாயிற்று... தலையடைன் இரண்டையும் பாயில் வைத்து சுருட்டிக் கட்டுங்கோ.. வழியில் அவிழ்ந்து கொட்டுப்படாமல்...”

“வள்ளி சொன்னால் மறுப்பேது... அப்படியே ஆகட்டும்...” மூன்று பொதிகளும் ரக்ரால் ஏற்றியாயிற்று.

வள்ளி கையில் ஒரு பொலித்தீன் பை வைத்திருந்தார். பெறுமதி மிகக் பொருள் அதில் இருக்கலாம்.

“புற்படுவா? என்று கேட்டுக்கொண்டே ஓட்டுனர் ரக்ரா அருகே வந்து நின்றார்.

தமிழ்த்துரை சொன்னார் “அப்யா மேலே ஏறி இருப்பம், தலையில் துவாயை கட்டுங்கோ... நல்ல வெயில்ல போகப் போறும்.. பக்கத்து விட்டார் ஒரு வேணில் போகின்ம்.. அவையோட எங்கட விட்டாரும் வள்ளி அழ்யாவும் வருவினன். சரி... இந்தாங்க இந்தப் பையில் பான், பணிஸ் பழும் இருக்கும் தண்ணீர்ப் போத்தலும் இரண்டு இருக்கு ஏற்றுகோ கவனமாய்...”

ஆனந்தசாமி ஏறிக்கொள்ள உதவிய தமிழ்த்துரை ஒரு சிறு சூட்கேசை கையில் எடுத்துக் கொண்டு ஏறி அவர் அருகில் அமர்ந்தார்.

ரக்ரா அந்த மணல் ஒழுங்கையில் சீல நிமிடம் நகர்ந்து தெருவில் மிதந்து ஊர்ந்து கொண்டிருந்தது. விலகி ஒட இடைவெளி இல்லை. சமாந்தரமாக இரு வாகனங்களும் ஊடு பார்த்து சைக்கிஞரும் மோட்டார் சைக்கிஞரும் நடை பயணிக்கின்ம். அப்படியிருந்தும் தருணம் பார்த்து ஊடற்றத்து நுழைந்து ரக்ரா முந்திப் போய்க்கொண்டிருந்தது வேன்.

அதுனைச் சுட்டிக்காட்டி “அப்யா அந்த வேணில்தான் போகினம்” என்றார் தமிழ்த்துரை.

“அச்சா... பார் என்னை முந்திக்கொண்டு போறா வள்ளிக்கொடி, எப்பிழையும் எங்களை எதிர்பார்த்து ஓரிடத்தில் நிற்கத்தானே வேணும்...” என்ற ஆனந்தசாமி புதுக்குடியிருப்பில் உங்களுக்குத் தெரிந்தவை அறிஞ்சலை இருக்கின்மா?.. எப்பிழையன் இடம்? என விசாரித்தார்.

“ஓம் அப்யா, தெரிஞ்சவர் இருக்கிறார். இரண்டு ஏக்கர் கானி நிறைய தென்னை மா வாழும் விசாலமான வீடு கிணறு.. எல்லா வசதியும்.. அமைதியான ஊர்..”

“என்ன தமிழி நாங்கள் இன்னும் பரந்தன் சந்திக்கு வரேல்லவே?”

தமிழ்த்துரை எட்டிப் பார்த்துவிட்டு “அந்தா தெரியது பரந்தன் சந்தி...” என்றார்.

“கிழுக்காலை திரும்பியா போறது?...”

“ஓம் அப்யா... அங்கால றோட்டும் கொஞ்சம் பழுது. குண்டும் குழியும்.. மெல்ல மெல்லத்தான் போகவேணும்”

“இப்ப என்ன நேரம் தமிபி?”

“இப்ப.. பதினொரு மணி... தண்ணீர்ப் போத்தலை ஒருக்கால் எடுக்கிறீங்களா.. தொண்டை வராந்து...”

ஆனந்தசாமி கையிலிருந்த பையைத் திறந்தார். தமிழ்த்துரை போத்தலை எடுத்து ஒரு வாய் குடித்தார். ஒரு பணிகம் வாழைப்பழும் எடுத்தார். “அப்யா நீங்களும் சாப்பிடுங்கோ, றைவருக்கும்...” என்றவர் ஒரு பணிஸம் பழும் எடுத்துக் கொண்டு எழுந்து நின்று முன்னால் சரிந்து “இந்தாரும் சாப்பிடும்” என்று ஓட்டுனரிடம் கொடுத்தார். அவற்றை வாங்கி அருகில் தொங்கிய துணிப்பையில் வைத்துவிட்டு வலப்பக்கத்தில் தறையப்பட்டிருந்த வளையத்தி லிருந்த தண்ணீர்ப் போத்தலை வலது கையால் எடுத்துக் குடித்துவிட்டு வைத்தார். பிறகு இடது கையால் பணிஸ் பழும் எடுத்துச் சாப்பிட்டார்.

காலைச் சாப்பாடு ஆயிற்று.

“அப்யா இந்த வெயிலுக்கு இதமாயிருக்கும் ஒரு பாட்டுப் பாடுங்கோ...”

“மரநிழலிலிருந்து பாடிய என்னை வெயிலில் இருந்து பாடக் கேட்கிறோ... ம் ம் ம்...”

“காக்கை குருவியெல்லாம் பாடும், அங்கே கிளியும் அணிலும் விளையாடும்...

வேப்பமா உச்சியிலிருந்து

குயில் ஒன்று கூவது

கூடி விளையாடப் போலும்

இணை ஒன்றை அழைக்குது

கிருவையா தலையில் ஒரு

பச்சைப் பாம்பு ஊருது

அழகான ஒணான் ஒன்று

அதைப் பார்த்து பதுங்குது

பாலைமரம் பூத்திருக்கு

நாவல்மரம் காய்த்திருக்கு

ஆஸமரம் பழுத்திருக்கு

பறவைகளே பறவைகளே

கொண்டாட்டம்தான் உங்களுக்கு...”

“தமிபி, திரும்பிப் பாரும் பார வொறி ஒண்டு சரிந்து கிடக்குது. என்ன பாவும் செய்ததுகளோ... இனி எப்பிடித்தான் அதை தூக்கி நிறுத்தப் போகுதுகளோ?...”

தமிழ்த்துரை எழுந்து நின்று பார்த்துவிட்டுச் சொன்னார் “நிறைய சாமன்கள் ஏற்றியிருக்கு, இனி எல்லாம் வெளியில் இறக்கித்தான் வொறியை எடுக்க வேண்டியிருக்கும்...”

“நாங்களும் கவனமாய் போக வேணும் அவசரப்படாமல் ஒட்டுனருக்கு கேட்கும்படி பலத்து சொன்னார் ஆனந்தசாமி. ரக்ரா நடுத்தெருவில் போய்க்கொண்டிருந்தது. தருமாற்

எல்லைப் பெய்க் கல் தெரிந்தது.

“அடுத்தது விசுவமெடுபார்ம்” என்றார் தமிழ்த்துரை.

“விசுவமெடு பழைய குடியேற்றமல்லவா?...”

“ஓம் அப்யா... இப்ப நல்ல முன்னேற்றம்...”

“அடுத்து?...”

“வள்ளிப்பும்.. அதுக்கப்பால் கைவேலி... அடுத்து வரும் புதுக்குடியிருப்பு.. அங்கே கோம்பாவில் என்ற சிற்றூர்... மணல்தரை, தென்னை அதிகம்.. மனைக்காலமெண்டால் கால் புதையும் வாய்க்காலக்கள்.. செழிப்பான மன்...”

ஆனந்தசாமியின் முகத்தில் மலர்ச்சி.

“நல்ல ஊருக்குத்தான் வந்திருக்கிறம்...”

“இன்னும் வரேலை இனி வாறது கைவேலி...”

“ஆனால் தமிழ் ஒன்று கேட்கிறன்...”

“சொல்லுங்கோ...”

“இங்கேயும் அவன்கள் வரமாட்டான்கள் என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம்?”

* * * * *

மண் தொட்டு நின்ற மாயரக் கிளைகளை தலை தொடாத வரை வெட்டி அகற்றியிட்டு பதிவான இரண்டு கொட்டில்களை அமைத்தார்கள். ஒன்றினுள்ளே மீதி தடி தகாம் தட்டு முட்டுச் சாமன்களை வைத்தார்கள். ஆனந்தசாமி விரும்பியை அவருக்கு ஒரு பக்கம் அறைபோல் வெற்றிடம் வைத்து

கொடுத்தார்கள். பகலும் இரவும் அவர் அங்கேயே இருப்பார். மணல் தழையில் பாயை விரித்துப் படுத்திருப்பார். அதே அறையில் வள்ளிக்கொடி சமையல் செய்வாள். இருவரும் சாப்பிட்டபின் பானை சட்டியை ஒரு மூலையில் வைத்து பாயினால் மூடிவிடுவாள்.

மழை ஆரம்பித்தது.

ஒரு நாள் இரவு சுழன்றிடத்த காற்று மழைந்றை வாசல் மறைப்பு இல்லாத ஆனந்தசாமியின் 'அறை'யினுள் வீசிற்று. அவருடைய படுக்கை நடைந்தது. அவர் எழுந்து உடனேயே தடுப்புக் கட்டினார். ஒரு பாய் எடுத்து இரு தலைப்பிலும் தடிகள் வைத்துக் கட்டி வாசலில் தொங்க விட்டார். மணல் ஒதுக்கி உள்ளே வெள்ளம் புகாமல் வரம்பு செய்தார்.

மழை கொட்டும் வேலையில்தான் அணியில்கும் பறவைகளுக்கும் கொண்டாட்டம். அவை கொறித்துண்ணும் முற்றிய மாங்காய்கள் நெட்டுடைந்து டொம் டொம் என தகரக் கூரையில் விழும். பெரிய மாங்காய்கள் விழும் சத்தும் அவரைத் துயிலெழுப்பும். "என்ன தமிழ் செல் விழுகிறதோ?" என்று முனுமுனுத்தடி போர்வையை இறுகப் பற்றியை மறுபக்கம் திரும்பிப் படுப்பார்.

கனகாம்பிகைக் குளத்தில் இருந்தபோதும் கூரைமீது நாவல் பழமும் பறவைகள் கவைத்துத் துப்பம் கொட்டைகளும் தொப் தொப்பென்று விழும். அது கிடூகுக் கட்டை என்பதால் நித்திரைக் குழப்பம் பெரிதாகத் தோன்றவில்லை அவருக்கு. ஆனால், எலி சிலவேளை அவர்மீது விழுந்து ஒடும். திடுக்கிட்டு எழுந்திருப்பார்.

ஆனால், இங்கே...

அவர்கள் இடம்பெயர்ந்து வந்து சில நாளே சென்ற நிலையில், செல் எனும் ஏறிகணைகள் அருகில் அல்லவா

விழுந்து வெடிக்கின்றன. நித்திரை இல்லை. புரண்டு படுப்பார். கிழக்கு வெளிக்கும் நேரம் பாயைச் சுருட்டி வைத்துவிட்டு வெளியே வருவார். பல் துவக்கிக் கொண்டு தம்பித்துரை வீட்டாருடன் படுத்துறங்கும் வள்ளியைக் கப்பிடுவார், தேனீர் குழுக்க.

ஆனந்தசாமிக்கு இரந்த அழுத்த நோய் இருந்தது. அதற்கு காலை மாலை ஒரு குளிசை வீதம் உட்கொண்டு வந்தார். நீரிழிவு நோயும் எட்டிப் பார்த்தது. கட்டுப்பாட்டில் இருக்க டொக்கரின் ஆலோசனைப்படி இனிப்புப் பண்டங்கள் உண்பதை கூடியவரை தவிர்த்து வந்தார். ஆனால், இன்றோ நித்திரைக் குழப்பம், தலைச் சுற்றல், உடல் வெப்பம்.

தனது நோயின் நிலை பற்றி மனைவியுடன் கதைத்துவு "இருக்கால் புதுக்குடியிருப்பு ஆஸ்பத்திரிக்கு போய்வரலாம்" என்று தீர்மானித்தார். தம்பித்துரையிடம் சொல்லிக் கொண்டு இருவரும் காலையில் ஒரு முச்சக்கர வண்டியில் பறப்பட்டனர்.

பகல் பதினொரு மணிக்குத் திரும்பியவர்களிடம், "எப்பிடியிருக்கு பிறசர்? நல்ல மருந்து கொடுத்தார்களா?" என்று கேட்ட தம்பித்துரைக்குப் பதிலளித்தார் ஆனந்தசாமி. "பிறசர் கொஞ்சம் கூடுத்தான் இருக்கு. வழையாக விழுந்கும் நிபான் குளிகையும் கொஞ்சம் விற்றமின் குளிகையும் கொடுத்தார்கள். வேறு நல்ல மருந்து இங்கே வாற்றில்லை என்றும் அமைதியான இடத்தில் ஒய்வெடுத்தால் நல்லது என்றும் தொகர் சொன்னார்."

"அய்யா நீங்கள் வவுனியா போய் இருங்கோ, அதுக்கு வழியிருக்கு. இரண்டு நாள் பொறுத்திருந்து புதுக்குடியிருப்பு ஆசப்பத்திரிக்குப் போங்கோ... வருத்தம் கூடியிருக்கு என்றும் அமைதியான குழல் இங்கே இல்லை என்றும் வவுனியா ஆசப்பத்திரிக்குப் போய் சிகிச்சை பெற அனுமதிக் கடிதம் தருவேங்களா என்றும் டொங்ராட்டு கேளுங்கோ. அவர் சிபார்க்கக் கடிதம் தருவார். உதவிக்கு மனைவியைக் கூட்டிப் போகவும் ஒரு பத்திரம் எழுதித் தருவார். அம்புலன்ஸ் வாகனத்தில் உங்களைக் கூட்டிப் போய் வவுனியா ஆசப்பத்திரியில் சேர்ப்பார்கள். அங்கே போன்னிற்கு மகனுடன் போனில கதைக்கலாம். எங்களுக்கும் அப்படி ஒரு எண்ணாம் இருக்கு. நிலைமை மோசமானால் நாங்களும் வவுனியாவுக்கு வருவோம், அரசாங்க பஸ்கள் ஒழினால்."

"டொக்கர் அப்பிடி ஒரு சிபார்க்கக் கடிதம் கட்டாயம் கொடுப்பாரா தமிழ்?"

"தருவார், நல்ல மருந்துகள் இல்லாத நிலையில் கடும்

வருத்தக்காரரை வவுனியா ஆசப்பத்திரிக்குத்தான் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.”

ஆனந்தசாமியின் முயற்சி பலனளித்தது.

அந்த வார கடைசி நாளன்று பயணம்.

* * * *

காலை ஏழை மணிக்கு ஆனந்தசாமி தம்பதி புதுக்குடியிருப்பு மருத்துவமனைக்கு வந்து இறங்கினர். வழி அனுப்ப தமிழ்த்துரை வந்திருந்தார். பயணம் செய்ய நூறுக்கு மேற்பட்ட நோயாளிகளும் உதவியாளர்களும் வந்திருந்தனர்.

நான்கு பேருந்துகள் சிவப்பு சிலுவைச் சின்னத்துடன் நின்றன. அனுமதி ஆவணம், அடையாள அட்டை பரிசீலிக்கப் பட்டன. பொதிகள் ஏற்றப்பட்டன. பயணிகள் ஏறி அழங்குதனர். புறப்பட பத்து மணியாயிற்று. அம்புலன்ஸ் பேருந்துகள் புதுக்குடியிருப்பு சந்தியில் திரும்பி ஒட்டுக்கட்டான் வீதியில் வேகமெடுத்தன. அப்பகுதியிலிருந்து வந்து புதுக்குடியிருப்பு, கைவேலிப் பகுதியில் ஏறிகளைகள் விழுந்து வெடிப்பதும், நோயாளர் வண்டிகள் போவதற்காக அன்று மட்டும் தற்காலிகமாக மோதல் நிறுத்தப்பட்டிருப்பதும் மற்று போயின. விடுதலை உணர்வு மட்டுமே நெருஞ்சு நிலைத்து.

இரண்டு மணிநேரம் ஓடிய அம்புலன்ஸ் வண்டிகள் எதிரே தெரிந்த சீருடையினரின் தடை நிலையத்தில் போய் நின்றன. சீருடையினர் வந்து நோயாளரில் ஆண்கள் எத்தனை பெண்கள் எத்தனை சிறுவர் எத்தனை என்று எண்ணிச் சொல்லும்படி கேட்டனர்.

முன் இருக்கையிலிருந்த ஒருவர் எழுந்து திரும்பி தலைகளை எண்ணி ஓப்புவித்தார். பின்னர் பயணிகளை இறங்கும்படி பணித்தனர். எல்லாரும் இறங்கி தெருவோரம் நின்றனர். அவர்களை ஏற்றி வந்த அம்புலன்ஸ் வண்டிகள் திரும்பிப் போய்க்கொண்டிருந்தன. காலை உணவு கொள்ளாத பலருது முகங்கள் வாடியிருந்தன. “தேனீர் குடிக்க இங்கே ஒரு கடை கூட இல்லையே” என்று முனுமுனுத்தனர்.

“இனி என்ன நடக்கப் போகிறது? வவுனியா ஆசப்பத்திரிக்கு எங்களைக் கூட்டிப் போவது யார்? அம்புலன்ஸ் என் திரும்பிப் போயிற்று?” விடை தெரியாக் கேள்விகளாக மனங்கள் தவித்தன.

“அந்தா சி.ரி.பி பஸ்கள் வருகின்றன. அதிலேதான் எங்களைக் கூட்டிப் போய் ஆசப்பத்திரியில் இறக்குவார்கள்” என்றார் ஒருவர்.

அந்த சிவப்பு நிற பேருந்துகள் வந்து எங்கள் அருகில் நின்றன. அவற்றில் ஓட்டுனர் தவிர இரண்டு சீருடையினரும் இருந்தனர். அவர்கள் இறங்கி “அய்யா ஏறங்க, அம்மா ஏறங்க” தமிழ் வார்த்தைகள்; சீருடையினரின் ‘அந்பான்’ வார்த்தைகள். அவர்கள் கையில் ஆயுதமில்லை.

பேருந்துகள் நான்கு ஒன்றின்பின் ஒன்றாக ஓடிக் கொண்டிருந்தன. இரண்டு மணிநேரம் வரை விரைந்தோடிய பேருந்துகளின் வேகம் குறைந்தது. ஒரே சீரான ஆஸை வேகம்.

இருள் படர்கிறது.

வெளியா நகரம் தெரிகிறதா? அகன்ற சாலைகள், உயர்ந்த கட்டடங்கள் தெரிகிறதா? சிலர் யண்ணல் கண்ணாடியை தள்ளிவிட்டு பார்வையை வெளியே செலுத்தி ஆராய்கின்றனர்.

ஓட்டுனரின் இடப்புறம் உயரத்தில் இருந்த தொலைக்காட்சிக் கருவியில் தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்

காட்சிகள் ஓடிக் கொண்டிருந்தன. பயணிகளின் நோயையும் பசியையும் அவை ஓரளவு தணித்தன.

பிரகாசமான மின் விளக்குகள் பல ஒளிர்ந்த ஒரு கட்டடத்தின் எதிரே போய் நின்றன பேருந்துகள்.

“இதுதான் வவுனியா ஆசப்பத்திரியா?” என ஒருவர் கேட்டதும் எவரும் பதில் சொல்லாதிருந்ததும் -

ஆன், பெண் சீருடையினர் கையுறையுடன் நான்கு பேர் பேருந்துகள் ஏறியதும் ஒவ்வொரு நோயாளியிடமும் நோய் வியரம் கேட்டதும் -

பலமான காயப்பட்டு, விரல்முதல் தோள்பட்டைவரை கட்டுப் போட்டிருந்த ஒருவரை கன் நேரம் விசாரித்ததும் அவர் இறக்கப்பட்டு மற்றொரு வண்டியில் ஏற்றப்பட்டதும் ஏனைய நோயாளின் சிகிச்சை பற்றி அவர்கள் எதுவும் சொல்லாமல் இறங்கிப் போனதும் -

பார்த்து எல்லாரும் வியப்பில் ஆழந்திருக்க, பேருந்துகள் முன்னால் தெரிந்த மற்றொரு கட்டடத்தின் எதிரே போய் நின்றன.

“எல்லாரும் பொதிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு இறங்கி வரிசையாய் இருங்கோ”

சீருடை தரித்த பெண் ஒருத்தி தமிழில் சொன்னார்.

அடுத்து, ஒரு நீளமான கிடுகுக் கொட்டடைகயினுள் ஒவ்வொருவராக பொதிகளுடன் போகப் பணித்தான்.

ஆண்கள் ஒரு பூரும், பெண்கள் மறுபூரும்.

தனி அறையில், கையுறையுடன் நின்ற ஒருவன் பயணியின் தோளிலிருந்து கால் வரை உருவிப் பார்த்தான் (எதிர் அறையில் பெண் சீருடை). குட்கேஸ்கள், பொதிகள், பெட்டிகள், கைப்பைகள், ஆன் அடையாள அட்டை எல்லாம் சோதனையிடப்பட்டன. நகைகள் என்ன வகை, எத்தனை, பணம் காச எவ்வளவு இருக்கு எண்ணிச் சொல்ல எழுதிக் கொண்டனர்.

“சரி எல்லாரும் போய் பஸ்ல ஏறங்க”

சீருடைப் பெண்ணின் பணிப்பு.

பேருந்துகள் புறப்பட்டன.

“இனி ஆசப்பத்திரிக்குத்தான் போகும்” அருகில் இருக்கும் வள்ளியிடம் ஆனந்தசாமி சொல்லிக் கொண்டார். மின் வெளிச்சம் பல ஒளிர்ந்த ஒரு கட்டடத்தின் எதிரே பேருந்துகள் வேகம் தணித்தன. “அதுதான் ஆசப்பத்திரி” என எண்ணினார் ஆனந்தசாமி. ஆனால் பேருந்துகள் ஒரு சுருள் முட்கம்பி வேலியுருகில் போய் நின்றன.

“என்ன இதுவா ஆசப்பத்திரி?”

ஒவ்வொருவர் மனதிலும் அதிர்ச்சி.

“இறங்க எல்லாரும் உள்ளே போங்க...”

சீருடையினரின் கட்டடளை.

ஒரு நீளச்சுரு மண்டபம்.

அங்கே கவரோரம் அமர்த்தப்பட்டனர்.

காலை, மதியம், மாலை, இரவு வயிற்றுக்கு எதுவும் ஈயப்படவில்லை. வெளியில் அருகில் இருந்த பைபிலிருந்து தண்ணீர் மட்டும் குடிக்கக் கிடைத்தது.

பாய்கள் வந்தன.

படுத்துக் கொண்டனர்.

சிலர் உறங்கப் போயினர். பலருக்குத் தாக்கம் வரவில்லை.

ஆனந்தசாமிக்கு பாட்டு வந்தது.

“எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே...” என்று தொடங்கினார்.

“நல்ல தேவாரம் பாடுங்கோ” என்றார் அருகில் படுத்திருந்தவர்.

என்ன நினைத்தாரோ?

“அந்நியச் சூழல்” என்றா?

“வேண்டாம் இங்கே மௌனம் காப்பது நல்லது” எனச் சொல்லிக் கொண்டு கண்களை முடித் தூங்க முயன்றார்.

அடுத்த நாள் பொழுது விடிந்தது.

தேனீர் வந்தது.

பின்னர் சீருடையினர் வந்தனர். பெயர் விபரம் கேட்டு எழுதினர்.

ஒரு தமிழன் வந்து “எல்லாரும் என்னுடன் வாருங்கோ” என்றார். நடை பவனி வரிசையாக் நகர்ந்தது.

அது ஒரு தமிழ் மகாவித்தியாலயம். அதன் வகுப்பறைகளை மேவி வளர்ந்திருந்த மரங்கள் நிழலும் குளிர்மையும் வழங்கின. ஒவ்வொரு வகுப்பறையிலும் பதினெட்டு மேர பெட்டி பொதிகளை கவரோரம் வைத்துக் கொண்டு பாயை விரித்து அமர்ந்தனர்.

“தொட்டியில் தண்ணீர் இருக்கு. சாப்பாடு வரும்” என்றார் கூட்டு வந்தவர். போய்விட்டார்.

எட்டரை மணிக்கு பானும் பொலித்தீன் பையில் சாம்பாரும் வந்தன.

“சமையலறைக்குப் போய் தேனீர் ஒரு பாத்திரத்தில் வாங்கி வந்து எல்லாரும் குடிக்கலாம்” என ஒருவர் வந்து சொன்னார். ஒருவர் போய் அங்கிருந்த பிளாஸ்ரிக் வாளியில் தேனீர் வாங்கி வந்தார். உடன் நான்கு பிளாஸ்ரிக் பேணியும் கொண்டு வந்தார்.

ஆயிற்று, பானும் தேனீரும் காலை உணவாக.

ஆனந்தசாமிக்கு அந்த நெருக்கத்தில் இருக்கப் படிக்கவில்லை. அமைதி தேடி வந்த மனிதர் அவர்.

எழுந்து வெளியே போறார். பாரிய மரம் ஓன்றைச் சுற்றி அமைக்கப்பட்டிருந்த மேடையில் அமர்ந்தார். மேலே கிளைகளிலிருந்து குருவிகள் எச்சமிட்டன.

அவர் மனதில் கனகாம்பிகைக் குளமும் கிடுகுக் கொட்டிலும் நாவல் மரமும் பறவைகளும் நிழலாடன. புதுக்குடியிருப்பு மாமரமும் தகரக் கூடரையும் பொதும் பொதும் நினைவில் வந்தன.

அவருக்குப் பாட்டு வந்தது. மேலே பார்த்துக் கொண்டு பாடனார்.

“குருவிகளே! குருவிகளே!

எங்கே வந்தீங்க

எதிலியாய் போறேனென்றா

இங்கே வந்தீங்க.

புதுக்குடியிருக்கு ஒருக்கால்

போய் வருவீங்களா? அங்கே

தமியிடம் என் நிலையை

சொல்லி வருவீங்களா?

மருத்துவ மனைக்கு வந்தேன்

நேரப் சுகமாக்க, ஆனா

முட்கம்பி வேலிக்குள்ளே

மட்க்கி வச்சாங்க...

குருவிகளே! குருவிகளே!...”

ஆனந்தசாமி அன்று மதியத்திலிருந்து உணவு மறுத்தார். பகலும் இராவும் அந்த மேடையிலேயே இருந்தார், படுத்திருந்தார்.

“நோய்க்கு மருந்தெடுக்க வந்த என்னை இங்கே அடைத்து வைத்திருக்கிறாயே! என்னை வெளியில் விடும்வனை நான் உணவு உட்கொள்ள மாட்டேன்!” ஆவேசமாக சத்துமிடுவார். இது கேட்டு அந்த அறையில் இருந்தவர்கள் வந்து “அப்யா சாப்பாடு வந்திருக்கு வந்து சாப்பிடுங்கோ” என்று அள்பாக அழைப்பார்கள்.

“அப்யா நீங்கள் முன்பக்கம் போய் மருந்து எடுக்கலாம். தொக்ரர் இரண்டு போய் வந்து வருத்தக்காரரைச் சோதித்து குளிகைகள் கொடுக்கிறார்கள்” என்று ஒருவர் வந்து சொன்னார்.

“எனக்கு குளிகை சரிவாது... நான் வந்தது எல்லாம் ‘செக்’ பண்ணி மருத்துவம் செய்விக்க... என்னை வவுனியா ஆசுப்பத்திரிக்கு அனுப்பட்டும்...”

“இங்கே தொக்ரர் வாறுபடியால் உங்களை அங்கே அனுப்ப மாட்டினம்... சீரியஸ் எண்டால்தான் அனுப்புவினாம்...”

ஆனந்தசாமி உணவு மறுத்து நான்கு நாள்களாயின. அவருடைய உடல் வலுமிழுந்தது. குரல் தழுதழுத்து நிலைமை ஆபத்தானால் என்ன செய்வது? என்றெண்ணிய ஒருவர் மற்றவர்களுடன் கலந்து பேசி முகாம் பொறுப்பதிகாரிக்கு அறிவிக்கத் தீர்மானித்தனர்.

அவ்வாறே, நான்கு பேர் அதிகாரியைப் பார்த்து “சேர் ஆனந்தசாமி என்பவர் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார். நான்கு நாளாயிற்று. தன்னை வெளியில் விட்டால்தான் சாப்பிடுவேன் என்கிறார்” என்று கவலையுடன் சொன்னார்கள்.

“அவருக்கு எத்தனை வயக?”

“அறுபத்தெந்திருக்கும்...”

“ஓ... அறுபது வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களை வெளியில் செல்ல அனுமதிப்பது பற்றி யோசிக்கிறோம். அவரை சாப்பிடச் சொல்லுவங்க... கெதியில் விடுவோம்...”

நால்வரும் திருமிக் சென்று அதிகாரி சொன்னதை ஆனந்தசாமியிடம் சொன்னார்கள்.

அந்த நேரம் வள்ளிக்கொடியும் அழுதபடி அழுதபடி அருகில் இருந்தார்.

“ஓ... சாப்பிடுங்கோ விட்டிடுவார்களாம்” என்று கண்ணீர் கொட்டினாள்.

ஆனந்தசாமி மறுத்தார்.

“என் செய்வாம்?” எனப் பலரும் கவலைப்பட்டனர்.

அந்த நாளும் கடந்தது.

ஐந்தாம் நாள் விடிந்தது.

ஆனந்தசாமி உணர்வற்றுப் படுத்திருந்தார்.

பகல் ஒன்பது மனையளவில் ஒலிபெருக்கியில் ஒரு தகவல் வந்தது. “அறுபது வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் வெளியில் போயிருக்க அனுமதிக்கப்படுவார்கள். வகுனியாவில் இருக்கும் சொந்தக்காரர் அல்லது தெரிந்தவர்கள் அல்லது நண்பர்கள் வந்து பொறுப்பேற்று அழைத்துப் போகமுடியும். தகுதியடையோர் அலுவலகத்துக்கு வந்து பெயர் பதிவு செய்து கொள்ளவும்.”

அச்செய்தி ஆனந்தசாமியின் காதில் விழிவில்லை. அருகில் இருந்த இளைஞர்கள் அதனை அவருக்கு உரத்துச் சொல்லிப் புரிய வைக்க முயன்றனர்.

இரண்டு பேர் ஓடிப் போய் முட்கம்பி வேலிக்கு மேலாய், இளாந்தீர்க் குரும்பை வியாபாரியைக் கூப்பிட்டு இரண்டு இளாந்தீர் வாங்கிக் கொண்டு ஓடி வந்தார்கள்.

“அப்யா இளாந்தீர் குடியுங்கோ”

பருக்கிய இளாந்தீர் கடவையால் வழிந்தது.

மிறகர் வளர்த்திடா! உறவு மதித்திடா!
மிறரின் ஆக்கங்களை பிழையல்லை! - மிறரின்
அடிவருடி இலக்கியத்தில் ஆதாயம் தேழிடும்
முடிகுடா மன்னருக்கோ மதிப்பு!

எங்களின் பாதையிலே எத்தனையோ தடைகளை
பங்கமின தந்திடவும் பலருமுண்டு! - சிங்கமின
பாய்ந்துமே சிறகுத்துப் படைத்திடுவாய் இலக்கியத்தை
ஓய்ந்துமே இருந்திடாதே! ஒழிந்து!

பேச்சினில் சமந்தவும் பார்க்கவிலே வேறுபாடு
படைக்கின்ற இலக்கியத்தில் கொள்கையின் வெளிப்பாடு!
கூச்சமின்றி பலவற்றை பேசிடுவார் மேதைகளில்
கூப்பிட்டால் மறுப்பின்றி வந்துநேர மில்லையென்பார்!
ஆச்சரியம் என்னவென்றால்! நடைமுறையிலே முரண்பாடு!
அத்தனையும் சுயநல்த்தின் உறைவிடமாய் தோற்றப்பாடு!
ஆணவையாய் வாழுமில்களோ உங்களை கருத்திலொடார்!
ஆழமாய் எழுநிடுவீர் அங்கீரிக்க யாரிவர்கள்!

யாப்புக்களில் சாணக்கியனே! அடங்காப்பிடாரி சிவநேசனே!
யாருள்ளோ உமக்கின்கு நிகராக கவிதையெழுது!
கவிப்பிட்டு வளர்ப்போரை நேருக்குநேர் எதித்திடு!
குறிபார்த்து அடிப்போரை நேருக்குநேர் எதித்திடு!
மாப்பிள்ளை சந்தையிலே சீதனத்தை உயர்த்திடுவர்!
மக்களென்று தம்மக்கள் நலன்களையே கவனிப்பார்!
சாப்பிட்டுப் பார்க்காமல் கைவையில்லை என்னுமிவர்கள்
கந்தரத் தமிழன்னையை வளர்க்கும் புதல்வர்களோ!

தற்கணியில் சிறந்திட்ட தமிழிலக்கியத்தை
தடம் தவமி பண்பற்று செயலாற்றும்
தமிழிலக்கியம் படைக்கின்ற சில்லரை வைத்து
தமிழிலக்கியத்தை தரமிட்டுக் கொள்ளுதல்
தவறென்பது என்கருத்து மட்டுமல்ல
தகை சார்ந்தோர் கருத்தும் கூட.

கடமைக்கு ஒப்பாக
கண்ணியத்துக்கு நிகராக

கட்டுப்பாட்டுக்கு உதாரணமாக காணப்பட்டவர்களை
கணவான்கள் எனப் பேசப்பட்டது
கணிக்கப்படவரின் நாவினால் அல்ல
கணித்துக் கொண்டவர் நாவினாலேயே
தன்னைப் பற்றி தானே புகழ்தல்
தரம் கெட்டதென அறிந்து
தெரிந்து கொள்ளாதவரை
தரமான பெருமையிகு படையாளி **எனவாமா?**

தன்னையே துதிபாடு
தன்னைத் தானே வலம் வருபவர்
தானே உச்தியென்பவர்
தன்னை விட மற்றவர் வளர்வதை
தாங்கிக் கொள்ளாத நெஞ்சுடையவரை
தலைமைப் படைப்பாளி **எனவாமா?**

இலக்கியத்தில் உயர்வாக
இங்கெல்லாம் பேசப்படுவார்கள்
இளையையிலே பலவிதமான
இடர்களை அனுபவித்தே
இப்போதுள்ள நிலைக்கு வந்தேன் எனும்
இளைய நிலைமையை நினைக்காதவரை
இலக்கியப் புலமையாளர் **எனவாமா?**

ஆக்கவிலக்கியத்தில் நான்
அகிலத்தைத் தொட்டுவிட்டேனன
அகங்காரம் கொள்ளுகின்றவரின்
ஆக்கங்கள் எல்லாம்
அடுத்தவரின் ஆக்கத்தில் தழுவலோ
அதனால் தான் மிறினால் படைக்கும்
ஆக்கங்களும் அவ்வாறிருக்குமென
அய்யப்பார்க்க பார்க்கின்றார் **எனவாமா?**

கொள்கைகளைச் சிறப்புற வகுத்து
கொள்கை வழி நடப்பவன் நான்
கொம்பாதி கொம்பனாலும் என்
கொட்டத்தை அடக்கிட முடியாதென
கொடுக்குக் கட்டி நின்றுரைத்து
கொள்கை தவறி பட்டத்திற்காய் காலில் விழுபவரை
கொள்கை வாதி **எனவாமா?**
இலக்கியம் என்பது பரந்துபட்டது
இவாக்கஞ்சு மட்டும் உரிபதன்று
இவர்கள் புதியவரின் வருகை கண்டு
இதைய் குறுறுவதும் தம்
இன்பத்தைத் துறப்பதும் என
இழி செயல் புரிகின்றவர்களை
இலக்கியத்தின் நூண்கள் **எனவாமா?**

மேன்மை கொண்டவர் என்றும்
மேதினில் மற்றவரையும்
மேன்னிலைக்கு இட்டுச் செல்ல
மேலுயர வழியமைத்துக் கொடுத்திடுவார்
மேல் நோக்கிச் செல்வதைக் கண்டு

மெய் மகிழ்ந்து கொள்வார் - ஆனால்
மேலுயருபவரை காலால் எட்டி உதைப்பவர்
மேலுயாந்து நிற்கும் பெருமைக்குறியவர் **எனவாமா?**

மனங்களை நேசிக்காதவரை
மனிதர்களை மதிக்காதவரை
மகுடத்தையே எதிர்பார்ப்பவரை
மகத்துவத்தை அறியாதவரை
மகிழை கொண்டவராக
முத்துயர்ந்த படைப்பாளர் **எனவாமா?**

அகங்காரம் கொண்டவரெல்லாம்
அழிந்தமை காலத்தால் முந்தியதும்
ஆஞ்சிறோன் கருத்தும் கவுட
அவ்வாறு நிலைமையைமைய
அற்ப சொற்ப சிற்புச் சிலைதை வைத்து
அனுதினமும் அதை மனதில் கொண்டு
அற்பத்தனமாக சீரம் கணமேறியவரை
ஆக்க இலக்கியவாதி **எனவாமா?**

இமயத்தைத் தொட்டு நிற்கும்
இலக்கியத்துறையில் பிரகாசிக்கும்
இலக்கிய கர்த்தாக்களை யாரும்
இழுத்துச் சென்று வழிகாட்டி
இனிய வாழ்வளிக்கவில்லை
இதயச் சுத்தியடன் செயற்பட்டு
இன்னிலைக்கு வந்துள்ளனர் என்பதனால்
இயலுமான வரை ஆர்வமுள்ள
இலக்கிய கர்த்தாக்கள் யாபேநும்
இணைந்து நின்று ஒருமித்து
இலக்கியத் தேரின் வடத்தை
இழுங்கள் வந்திணைபவர்
இணையாட்டும் மற்றவர்
இணையாது இருக்கட்டும்
இவர்கள் இழுத்தார்களோ இழுக்கவில்லையோ
இலக்கிய இரதம் இனிதே பவனி வரும்.

குறங்ககை

“கேட்கிறதுக்கு மனக்கு இதமா இருக்கு...”
“அப்படி என்னத்தைக் கேட்டனீங்கள்?”
“சுத்தியமா இதுக்கு முந்தி இப்படி மனக்கு நம்பிக்கை
தருகிற வார்த்தைகளைக் கேட்டு ரசிச்சது கிடையாது.”
“ஆனால் சொற்பொழிவு ஏதாவது கேட்டனீங்களோ?”
“இல்லை!”
“அப்படி இசைக் கச்சேரி அது இது என்னு? ”
ஊற்றும்...

“நிச்சயமா, புதும் புதிய சினிமாப்பாட்டாகத் தானிருக்கும்?”

“இப்ப அடெல்லாம் நிம்மதியைக் கெடுக்கிற
விஷயமாச்சே...”

“என்ற பெண்சாதியெண்டால் உங்கட புதிருக்கான
பதிலை கட்கெண்டு கண்டுபிடிச்சிருவா!”

“அதெப்படி?”

“குறுக்கெழுத்து, புதிர் போட்டிகளெண்டால் சரியான
ஆசை, பரிசெல்லாம் நிறைய கிடைக்கிறுக்கு.”

“உண்மையாகவா?”

“இன்னைக்கு என்ன கறி சமைச்செதனை கண்டுபிடிச்சால்தான் எனக்கு சாப்பாடே கிடைக்கும்.
அப்படியொரு கண்டிப்பு!”

“அடி சக்கை! அப்ப வீட்டிலையும் புதிர், ரோட்டிலையும்
புதிர் எண்டு சொல்லி என்ற எரிச்சலைக்

கிளப்பாடுதெய்க்கோ மூலம் வியாதிக்காறன் நான்.”

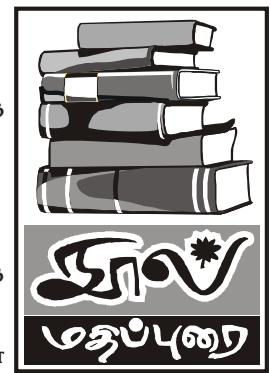
“ஜீயோ! தெரியாத்தனமா உங்கட மூலக் கொதியைக்
கிளப்பிப் போட்டன, மன்னிச்சுக்கொள்ளுங்கோ...”

“சரி! சரி... இப்ப ஆளை விடுங்கோ அது போதும்.”

“வேறொண்டுமில்லை! ‘தேர்தல் வாக்குறுதிகள்’
அதுதான் கேட்கிறதுக்கு மனக்கு இதமா இருக்கு.”

நூல் மதிப்புறை

- ஒருவருடத்திற்குள் வெளிவந்த நூல்களே நூல்மதிப்புறைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.
- நூல் மதிப்புறைக்கு இரண்டு பிரதிகள் அனுப்பப்படல் வேண்டும்.
- ஒரு பிரதி மட்டுமே அனுப்பினால் நூல் மதிப்புறை இடம்பெறாது.
- சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், சிறப்பு மலர்கள் நூல் மதிப்புறைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டது.

- ஆசிரியர்

ஏஷ்டஸ்திரேஷன்

கடுணை ஏறி

“ம்பா...”

செம்படைச்சி கத்திக் கேட்டது. அந்தக் குரல் அவளின் மனதை பூவாய் விரிய வைத்தது.

அவன் சுற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை அந்தக் குரல் கேட்கும் என்று. அதுவும் இப்படி அருகில்... சக்கப்பணிய இருந்தவள் எழுப்பினாள். கேற்றடிக்கு ஒடினாள். ஒடும்போது வழிந்த சீலையை தோளில் இழுத்து விட்டாள். தலைப்புச் சீலையால் மார்பை மறைத்தாள்.

அவன் கேற் பக்கம் போகில் மட்டும்தான் உடலில் கவனம் எடுப்பாள். மற்றும்படி தானும் தன் பாடுமாய் வேலை செய்து கொண்டிருப்பாள். தனிப்பாவாடையோடும் முற்றத்திலிருந்து அரிசி புடைப்பாள்.

ஒரு நாள் சிறாப்பர் வந்தார். வாய் கூடித் திறக்கவில்லை. அவன் முற்றத்தில் இருந்தாள். கால்கள் இரண்டையும் முன்னுக்கு நீட்டியிருந்தாள். தலையை மழுங்கால்களுக்கு நேரே குற்றி பிடிரத்தலை மயிர்களை முன்னுக்கு விழுத்தி சீப்பால் தலையை இழுத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

பாவாடையில் விழுந்த பேன்களைக் குத்த நிமிரத்தான் அவன் சிறாப்பரைக் கண்டாள். தினைத்தாள். கால்களை மடக்கி இழுத்தாள். கூந்தலை கோலிக் கட்டிவிட்டு எழுந்தாள். சிறாப்பர் ஒன்றுமே பேசாது பிளாமாத்தைப் பார்த்தார். மார்புச் சீலையை மூடும் வேளைகளில் அவனுக்கு சிறாப்பின் ஞாபகம் தான் வரும்.

செம்படைச்சியின் குரல் எங்கிருந்து வந்த தென் அறிவுதற்காக கேற்றடியில் நின்றாள். ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் வந்து நின்றது. கராச்காரன். கையில் சாவிக்கொத்து வைத்திருந்தான். ‘ஸ்ராண்ட்’ல் நிறுத்தினான். ‘றேஸ்’ பண்ணினான். பேய் இரைச்சல். புகை கறுப்புக் கறுப்பாய் வந்தது. திரண்டது. அவளை மூடியது. மூக்கைப் பொத்தினாள்.

அவனுக்கு அவளில் கோபம் வந்தது. கீழே பார்த்தாள். மதில் கட்டுவதற்காக சிறாப்பர் குவித்த கற்கள் இருந்தன. எல்லாம் மொக்குக் கற்கள். அவனுக்கு ஏறிய வேணும் போவிருந்தது.

அவன் மூன்று நாட்கள் செம்படைச்சியைத் துலைத்து. காலையில் பாலைக் கற்றுவிட்டு, அவிப்புத்து விட்டாள். வழுமை யாய் அப்படித்தான் செய்வாள். கேற் சாத்தியடியே இருக்கும். பூட்டும் போடமாட்டாள். மாடு உள்ளுக்கு நின்றுதான் மேயும். தண்ணிக்கு மட்டும்தான் கிணற்றுத்துக்கு வரும். பாலுக்கு வந்த பூசாரி பெஞ்சாதிதான் கேற்றைச் சாத்தாமல் போனவள். கவலைப்பட்டாள்.

கராச்காரன் சைக்கிளை எடுத்தான். ஒரு உழுக்கு, பறந்தான். ‘ஸ்ரேதேவி’ மனம் திட்டியது.

தெருவில் எந்தச் சத்தங்களுமில்லை. காகங்கள் மரங்களில் இருந்தன. ஜந்தாறு நாய்கள் ஒடுத் திரிந்தன. ஜஸ்பூக்காரனும் போனான். ஏனிந்த அமைதி?

‘ம்பா...’

செம்படைச்சிதான். கேட்டுப் பழகிய அதே குரல். சொண்டுகளில் சுருக்குகள் தொலைந்தன. கண்கள் அகன்றன. துடையில் கடித்த நூம்பையும் அவன் கலைக்க வில்லை. அந்தக் குரல் வந்த திசையைப் பார்த்தாள். நூறு யார் இருக்கும். அங்கு செல்ல முடியாது. பற்றைகள் வளர்ந்திருந்தன. நாகதாளிகள் விரிந்து காரைகள் சடைச்சிருந்தன. பாம்புகள் பெருகி இரவில் வெளிக்கு வருகிறதாம்.

‘ம்பா...’

மீண்டும் ஒரு தடவை கேட்டது. மடியில் பால் கனத்திருக்க வேணும். முலைக்காம்புகளில் விலிகள் பெருகுகின்றன போலும்.

செம்படைச்சிக்கு இரண்டு நாட்கள் பச்சைப் புற்கள் போடவில்லை. பச்சைப் புற்களுக்காகத்தான் அது அங்கே போயிருக்க வேணும். திரும் வழி தெரியாமல் கத்துகிறதா? அல்லது பாம்புகளின் புற்றுகளுக்குள் கால்களைப் புதைத்து விட்டு இழுக்க முடியாது தவிக்கிறதா?

அந்த இடத்தில் நல்ல சாப்பாடுகள். புண்ணாக்கு, தவிடு, பச்சை இலைகள். கன்றையும் தன்னிடம் வரும்படி அழைக்கிறதா.

அப்படி நினைக்க அவனுக்குப் பயமாய் இருந்தது. செம்படைச்சியை இழுக்க அவனுக்கு விருப்பமில்லை. கன்றும் கத்தியது. தாபின் குரலை கன்று அறியாதா?

ஓடினாள்...

தெருக் காவலாளி வாசலில் நின்றான். செம்படைச்சியைப் பற்றிச் சொன்னாள். அவளின் பாசை புரியவில்லை. அவன் விரல்களைப் பேச வைத்தான். அவள் கண்ணீரைக் கொட்டினாள். தூரத்தில் ஒரு வாகன இரைச்சல். ஒடு என்றாள். மன்றாடினாள். கைகளை ஓங்கிக் கொண்டு வந்தான்.

ஓடி வந்தாள்...

கவலை பெருகியது. அவளின் வீடும் அந்தத் தெருவுக்குள்தான் பெரிய கல்வீடு, கிணற்றைச் சுற்றி கழுகுகள், தென்னைகள், வாழைகள்.

விசாரு, வாழைக் குலைகளோடு பாக்குகள், தேங்காய் முடைகளோடு சந்தைக்குப் போவான். வரும்போது ஒரு மாதத்துக்குத் தேவையான பொருட்களுடன் வருவான். அதில் அவனுக்குரிய உடேபுகளும் இருக்கும். அவன் மீண்டும் தான் காகக்கு வாங்குவாள்.

இப்ப விசாகு இல்லை.

எல்லோரும் அவளை விதவை என்று சொல்கிறார்கள். அவள் பொட்டு வைக்கின்றாள். கூந்தலில் பூக்கள் வைக்கிறாள். தாலியையும் கழற்றவில்லை.

ஓரு மாலை நேரம். மழை ஜோசுப் தூவிக் கொண்டிருந்தது. வாகனங்கள் வந்தன. அவர்கள் இறங்கினார்கள். முட்கம்பிகள் இறங்கின. றங்குப் பெட்டிகள், மின்கம்பி உருளைகளும் இறங்கின.

“பொக்.. பொக்..”

சத்தங்கள் வீடுகளில் பெருகின. எல்லோரும் ஓடினார்கள். விசாகு அவனுடன் சேரவில்லை.

செம்படைச்சி மலை மாதிரி. பாணையாவு மடி. பத்துப் போத்தல் பால் கறக்கும். விசாகு தொலைந்த பிறகு, கல்யாண நாள் இரண்டு போய்விட்டது. அந்த இரண்டு நாட்களின் ஞாபகமாய் இரண்டு ‘காககள்’ செய்து வைத்திருக்கின்றாள். இரண்டு தங்கக் காககளையும் விசாகுதான் தாலியில் கோர்க்க வேணும் என ஒவ்வொரு நாளும் சுவாமிப் படத்துக்கு முன்னால் மன்றாடுவாள்.

“பாலாச்சி...” இன்னும் செம்படைச்சி வார்றேலையே?

சாமியார் பொஞ்சாதி வந்து கேட்டாள்.

பாலுக்கு வரும் ஒவ்வொருவரையும் பார்க்க வேதனைகள் தீகளாயின. முழாசியது. அப்படியே நிலத்தில் இருந்தாள். நாய் வந்தது. அவளை முகர்ந்தது.

அது சிறாப்பர் வீட்டு வெள்ளை நாய். நாய் வந்தால் கொஞ்ச நேரத்தில் சிறாப்பர் வருவார். சிறாப்பர் வீட்டில்தான் அவள் இருக்கிறாள். மகஞக்காக கட்டிய வீடு. மகள் வண்டனில். அவள் ஊரை விட்டு வந்ததும் வாசிக்காலையில் இருந்தாள். விசாகு வருவான்... வருவான்... என மூன்று நாட்கள் இருக்க சிறாப்பாதான் மகளின் வீட்டில் இருத்தினார். அவர்தான் வாசிக்காலையின் தலைவர்.

“ம் பா...”

செம்படைச்சியின் கன்று கட்டைக்குள் நின்று கத்தியது. அதுவும் தாயைக் காணாது மூன்று நாட்களாய்க் கத்துகிறது. அவளைப் போல கன்றும் சாப்பிடவில்லை. கன்றுக்கருகில் ஓடினாள். படுத்திருந்தவாறு கன்று அவளைப் பார்த்தது. கண்கள் ஈரமாய் இருந்தது.

சாணியென்றும் பார்க்கவில்லை. அப்படியே சக்கப்பணிய இருந்தாள். கன்றின் தலையைத் தூக்கினாள். மடியில் வைத்தாள். கன்றின் கண்ணங்கள் இரண்டையும் தடவினாள். வயிறு குழி விழுந்திருந்தது.

கன்று இப்படிக் கிடப்பதில்லை. பாலைக் குடித்துக் குடித்து தூங்கித் திரியும் வாலைக் கிழப்பிக் கொண்டு பின்னாங் கால்களைத் தூக்கி நியடின் விளையாடும். தலையால் இடித்து விட்டு ஒட நாய் துரத்தும். கால்களைக் கொலையும். சில வேளைகளில் நாய் புழுதியில் மல்லாக்கப் படுத்து கால்களை உயர்த்தும்.

நினைவுகள் ஒவ்வொன்றும் படங்களாய் அவளின் கண்களில் வந்தன.

“செம்படைச்சி..”

மெதுவாய் அழைத்தாள். கன்றும் செம்படைச்சி மாதிரி பழுப்பு நிறம். உச்சியில் சுட்டி; சிவனின் நெற்றிக்கண் மாதிரி. ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் அந்தச் சுட்டியில் சந்தனத்தை வட்டமாக வைப்பாள்.

கன்று காதுகளை ஊசியாய் நீட்டி வைத்திருந்தது. கண்கள் சுற்றுமற்றும் சுழன்றன. கன்றுக்கு விளங்கவில்லை. அவள் ‘செம்படைச்சி’ என அழைத்தது தன்னைத்தானென.

“ம்... மாய்”

கத்தியது.

“அம்மா இனி வரமாட்டாள். இனி நீதான் எனக்கு அம்மா மாதிரி. என்ற கிளி... என்ற ராசாத்தி... நீ கேற்றுக்கு வெளியிலை போகாதே.”

இமைகளை வெட்டனாள். அறுந்த நீர்த்துளிகள் கன்றின் முக்கடியில் விழுந்தன. கன்று அந்தத் துளிகளை நக்கியது.

கேற்றைத் திறந்து சிறாப்பர் வந்தார். கையில் ஒரு பை வைத்திருந்தார். அதில் அபின் பழங்கள் இருந்தன. மனைவி வண்டன் போவதாகவும், பயணம் அனுப்பி விட்டு வருவதாகவும் கூறினார். மகளின் முதல் பிரசவம் என்றும் சொன்னார். போகும் போது அந்தப் பழப்பையை அவளிடம் கொடுத்தார்.

அவர் அடிக்கடி வீட்டுக்கு வரும்போது அவனுக்குப் பயமாய் இருக்கும். வரும்போது முற்றத்தைத்தான் பார்ப்பார். அவருக்கு வீடு சுத்தமாய் இருக்கவேணும். கோழிப்பீ முற்றத்தில் இருந்தாலும் பேசவார்.

நாட்கள் நகர்ந்தன.

கன்று செம்படைச்சியை மறந்துவிட்டது. கத்துவதில்லை. அவள் போடும் புற்களையும் தவிடுகளையும் தின்றுவிட்டு அப்படியே உறங்கிவிடும். அவள் சில வேளைகளில் கன்றை

அவிழ்த்து விடுவாள். வீட்டை விட்டு கன்று வெளியில் செல்லாது. உள்ளுக்கு நின்றே மேயும். வயிறு நிறைந்ததும் படுக்கும். நாய் வரும் விளையாடுவதற்கு. கிட்ட போய் வாலை ஆட்டும். கன்று எழும்பாது. நாய் கொஞ்ச நேரம் நின்று விட்டுப் போய்விடும்.

குளிர்காற்று வீசிக் கொண்டிருந்தது. குரியனைக் காணவில்லை. முகில்கள் இறங்கியிருந்தன. கறுப்பாயிருந்தது. வெளவால்கள் பறந்து திரிந்தன. அவள் காய்ந்த தென்னம் பொச்ககளை பெட்டியில் அள்ளினாள். குசினியின் மூலையில் குவித்தாள். மட்டக்களை எடுத்து பின்காலரோடு சாத்தினாள்.

“அன்னம், வீட்டுப் பின்கதவுத் திறப்பை ஒருக்கால் தா”

திரும்பிப் பார்த்தாள். சிறாப்பர் சிரித்தார். ஓடிப்போய் திறப்பை எடுத்துவந்து கொடுத்தாள். ஒன்றும் சொல்லவில்லை. வாங்கிக் கொண்டு போனார்.

பின்கதவுத் திறந்தால் வீட்டு அறைகள் எல்லாவற்றுக்கும் போகலாம். எல்லா அறைக் கதவுகளிலும் திறப்புகள் கொழுவிய படியே இருக்கும். முன்கதவையும் பின்கதவையும் பூட்டினால் மற்றைய கதவுகளைப் பூட்டத் தேவையில்லை. முன் கதவுத் திறப்பை அவள் எந்நேரமும் இடுப்பில் சொருகியிருப்பாள்.

என் வாங்கினார் பின்கதவுத் திறப்பை...?

நினைவு மனதில் ஊர்ந்து கொண்டிருந்தது. அப்படி ஒரு நாளும் திறப்பை வாங்கியில்லை. என் சிரித்தார்? திறப்பு பலுள்ள மாதிரிப் பெருத்து மனதில் அலைந்தது.

காற்று வீசியடித்தது. பிலா சருகுகளை உதிர்த்தது. பேய்க்காற்று முகத்தில் அடித்தது. நொந்தது.

“ம் பாய்...”

சத்தத்தைக் கேட்டதும் மலைத்துப் போனாள். அது செம்படைச்சியின் குரலாய் இருந்தது. குரல் கவரில் மோதி எதிரொலித்தது. முற்றத்துக்கு வந்தாள். எல்லா இடமும் பார்த்தாள். கேற்றருகில் செம்படைச்சி அவளையே பார்த்தது. அவளுக்கு விழிகளையே நம்ப முடியவில்லை. கண்களைக் கசக்கினாள். மீண்டும் பார்த்தாள்.

அதே செம்படைச்சி.

கழுத்தில் கட்டப்பட்டிருந்த கயிறு அறுபட்டு கால்கள் வரைக்கும் நீண்டிருந்தது. நுனி தும்பு தும்பாய் சிதிலப்பட்டிருந்தது.

அது கட்டுகளை அறுத்து வெளியில் வந்திருக்க வேணும். புழுகிள் மேலெங்கும் கவரியிருந்தன. முட்கம்பிகள் மடியைக் கீறியிருந்தன. முலைக்காம்பு ஒன்று அறுந்து தொங்கியது. அவள் செம்படைச்சியை அந்தக் கோலத்தில் கண்டதும் இறுகிப் போனாள். பதற்றக் கொத்தொத்தில்

“செம்படைச்சி...”

ஓடினாள் அருகில்.

வயிறும் மடியும் பருத்து முலைக்காம்புகள் இறங்கி, செம்படைச்சி ஒரு கன்றை வயிற்றில் சமந்திருப்பதை உணராமல் - அவள் செம்படைச்சியின் கண்ணத்தை தனது கணனத்தோடு தேய்த்தாள்.

சிறாப்பர் வீட்டு நாய் ஓடி வந்தது.

திறரயும் திறனாய்வும்

- கே. எஸ். சிவகுமரன்

தமிழ்த் திரைப்படங்களை நல்ல முறையில் திறனாய்வு செய்யக்கூடிய எம். கே. முருகானந்தம், ச. முருகானந்தம், உமா வரதராஜன், ரஞ்சகுமார் போன்ற தரமான எழுத்தாளர்களும், திறனாய்வாளர்களும் நம்மிடையே இருக்கின்றபோதிலும், நமது தமிழ் வார இதழ்கள், தமிழ்நாட்டில் “விமர்சனம்” என்ற பெயரில் வெளிவரும் கட்டுரைகளை அப்படியே வெளியிட்டு வருவது வருந்தத்தக்கது. அங்குள்ளவர்கள் பத்திரிகைகளில் எழுதுவதை கூலிக்கு மாரடிக்கும் பாங்கு போன்ற வழவழாச் செய்திகளையே “விமர்சனம்” என்று கருதி வெளியிட்டு வருகின்றன. அவை Film Criticism அல்ல, வெறுமனே Journalistic Gossips. இருந்த போதிலும், அங்கு இலக்கியகாரராய் விளங்கும் சிலர் நல்ல திரைப்படத் திறனாய்வாளர்களாகவும் இருந்து வருகிறார்கள். குறிப்பாகச் சொன்னால் அசோகமித்திரன், வெங்கட் சாமிநாதன், தியோடோர் பாஸ்கரன் மற்றும் சிலரின் பெயர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

நமது நாட்டு இலக்கிய வளர்ச்சி, திறனாய்வுப் போக்கு, கலாரசனை போன்றவற்றிற்கு ஊறு செய்பவையாகத் தமிழ்நாட்டு சினிமா பத்திரிகைகளும், தொலைக்காட்சி நாடகங்களும் இருந்து வருகின்றன.

இது இப்படியிருக்கையில் நான் பெரும்பாலும் உலக சினிமாப் படங்களையே அதிகம் பார்த்து மகிழ்கிறேன். முன்னர் வாக்னாலியிலும், பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் திரைப்படத் திறனாய்வு மூலம் தமிழ்ப் படங்களை பகுத்தாய்வும் பணியை ஏனைய நண்பர்களிடம் விட்டுவிட்டு, அவர்கள் அதிகம் கவனம் செலுத்தாத உலகத் திரைப்படங்கள் பற்றியே திறனாய்வு செய்து வருகிறேன். இவை இங்குள்ள ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

எம். கே. முருகானந்தம் தமது சொந்த வலைப்பதிவில் சில தமிழ், பிறநாட்டுப் படங்களைத் திறனாய்வு செய்து அருமையாக எழுதி வருவதையும் நாம் நினைவுட்ட வேண்டும்.

ஒரு மருந்தே போதும்

முன்னீடு :

மூலமெயினிலிருந்து சில மைல் தொலைவிலுள்ள ஒரு கிராமத்திலிருந்து திங்கஸார் சாயதெளவைக் காண ஒரு துறவி வந்திருந்தார். “ஜயனே, நான் ஆகமங்களைக் கற்றில்லை என்பதை ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும். எனக்கு ஒரேயொரு ஜாதகக் கதைதான் தெரியும்.

ஒரு சந்நியாசிக்குத் தன்னுடையே தானமாகத் தந்த புத்தியுள்ள முயலின் கதை. இந்த ஒரு கதையை வைத்துக் கொண்டு எனது கிராம மக்களுக்கு மூன்று வருடமாக விரிவாரைகள் செய்து வருகிறேன்”. வியப்பற்ற சாயதெள கேட்டார், “குறிப்பிட்ட ஜாதகக் கதை சமய தீட்சை மற்றும் தானம் முதலிய வைவங்களுக்குப் பொருத்தமானது. ஆனால் மரணச் சடங்கு போன்ற வேளைகளில் எப்படிச் சமாளிக்கிற்கள்?” “எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களுக்கும் அதே ஜாதகக் கதைதான் உதவுகிறது!” என்றார் துறவி. மறுவலித்த சாயதெள சொன்னார் : “ஒரேயொரு மருந்தோடு வைத்தியம் பார்த்த மருத்துவ நிபுணர் போன்ற அதிர்ஷ்டசாலி ஜயா நீர்!”

கதை :

ஆவா அராஇன் தொடக்க காலத்தில் சின்குன்றகுஞக் கருகிலுள்ள யோ பள்ளத்தாக்கிலிருந்து ஒரு யாத்திரிகள் நகரத்துக்கு வந்தான். நகர்ப்புறத்தே வாழ்ந்த ஏழை விவசாயி ஒருவனும் அவன் மனைவியும் யாத்திரிகளுக்குத் தங்கள் வீட்டில் இரவு தங்க இடமளித்தனர். அன்றீரவு விவசாயிக்கு வயிற்று வலி உண்டாயிற்று. அவன் மனைவி அவனை ஆகவாசப்படுத்திக் கொண்டிருந்தாள். யாத்திரிகள் அவனை விசாரித்த போது, “எழு வருடமாக என் கணவர் வயிற்று வலியால் அவதிப்படுகிறார். ஒரு வைத்தியனாலும் இதைக் குணப்படுத்த முடியவில்லை!” என்றார் அவன். நோயாளியைப் பரிசோதித்த விருந்தினன் சொன்னான்; “எனக்கு மந்திரம், குனியம், வைத்தியம் எல்லாம் தெரியும். நீங்கள் எனக்கு விருந்தளித்தீர்கள். பிரதியுபகாரமாக நான் ஒரு மருந்து சொல்லுகிறேன்; ஒரு கொட்டை பழுப்புளி, மூன்று விரல்நூலிப் பிரமாணம் உப்பு, அதேயைவு சோடா மூன்றையும் கலந்து இரவில் படுக்கப் போகும் அருந்த வேணும்” சொல்லிவிட்டு யாத்திரிகள் போய்விட்டான். மனைவி கணவனுக்கு மருந்தைக் கொடுத்தாள். அது ஒரு பேதி மருந்து. விவசாயிக்கு வயிற்றால் போகத் தொடங்கியது. மூன்று நாளில் வயிற்று வலி குணமானது.

நகரத்து ஆளுநரும் தீராத வயிற்றுவலியால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். தன் வயிற்று வலியைக் குணமாக்கும் வைத்தியனுக்கு ஆயிரம் வெள்ளி வெகுமதி தருவதாக முரசறைவிட்தார். விவசாயி அறிவிப்பைக் கேட்டான். மனைவியின் தூண்டுதலால், வைத்தியனாக வேடம் பூண்டு ஆளுநரிடம் போய், அவர் நோயைத் தீர்க்கத் தன்னால் முடியும்

என்று சொன்னான். தான் தயாரித்த ‘மருந்தை’ அன்றீரவு ஆளுநருக்குக் கொடுத்தான். வயிற்றுப் போக்கு ஏற்பட்டு ஆளுநர் குணமானார். விவசாயிக்கு ஆயிரம் வெள்ளி கிடைத்ததோடு, கைராசிக்கார வைத்தியன் என்ற புகழும் கிட்டியது. வெல்வேறு நோய்கள் பீடித்த நூற்றுக்கணக்கானோர் அவனிடம் சிகிச்சை பெற வந்தனர். தான் வைத்தியனே இல்லை என்று சொல்ல அவன் விரும்பினான். இந்தக் கட்டத்தில் உண்மையைச் சொன்னால் ஆளுநர் அவனைச் சிரச்சேதம் செய்வார் என மனைவி எச்சரித்தான். வேறு வயியினரிட எல்லோருக்கும் தனக்குத் தெரிந்த ஒரே மருந்தைக் கொடுத்து வந்தான். அதிர்ஷ்டவசமாக வயிறு சுத்தமாவதால் நன்மைகள் ஏற்படவே செய்தன; விவசாயி அசாதாரண மருத்துவன் என்று பேரெடுத்தான்.

ஒரு நாள் அராசனுடைய ஒரே மகள் கண் நோயால் பிடிக்கப்பட்டாள். மருத்துவ நிபுணனுக்கு அழைப்பு விடுக்கப் பட்டது. இளவரசிக்கு, தன் வழையையான மருந்தில் ஒரு கரண்டி கொடுப்பதைத் தவிர வேறு வழி அவனுக்குப் புலப்படவில்லை. இரவு முழுவதும் அவனுக்கும் மனைவிக்கும் உறக்கம் வரவில்லை. தங்கள் மோசடி அம்பலமாகித் தண்டனை கிடைக்கப் போகிறது என்று பயந்தார்கள். பொழுது புலர்ந்த போது இரவு முழுவதும் வயிற்றோட்டம் கண்ட இளவரசியின் கண் குணமாகியிருந்தது. மருத்துவ நிபுணனின் புகழ் மேலும் பரவியது.

ஒரு நாள் மாலை மாட்டு வண்டிக்காரர் இருவர் நிபுணனிடம் வந்தார்கள். பட்டனத்துக்கு நெல் மூடைகள் ஏற்றி வந்த எளிய கிராமவாசிகள் அவர்கள். தம் சுமையைக் கையிலித்தபின் தெருவோரத்தில் படுத்து உறங்கிவிட்டார்கள். விழித்துப் பார்த்தபோது, அவர்கள் மாடுகள் களவூடப்பட்டு விட்டதைக் கண்டார்கள். மருத்துவ நிபுணனைச் சோதிடன் என்று குறித்த அவர்கள் மாடுகள் இருக்கும் இடத்தை அவன் சொல்லுவான் என்று நம்பினார்கள். எந்தத் தயக்கமுனின்றி மருத்துவன் தன் மருந்தில் ஆளுக்கு ஒரு கரண்டி கொடுத்து அவர்களை அனுப்பினான். அப்பாவி வண்டிக்காரருக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. வண்டியில் இரவைக் கழித்துவிட்டு அதிகாலை வண்டியை ஓரிடத்தில் விட்டுவிட்டு சொந்த ஊருக்கு நடக்கத் தொடங்கினார். ஒரு மைல் நடந்திருப்பார்கள். மருந்து வேலை செய்யத் தொடங்கியது. பாதையை விட்டு இறங்கிப் பற்றைக்குள் ஓடினார்கள். கள்ளர்கள் அதே பற்றைக்குள்தான் மாடுகளை ஒளித்திருந்தனர். வண்டிக்

காரருக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி. மாடுகளைப் பூட்டுக் கொண்டு ஆவா போய்ச் சேர்ந்த அவர்கள், சந்தையில் தமது கதையைச் சொன்னார்கள். மருத்துவ நிபுணருக்கு சோதிட விற்பனைன் என்ற மேலதிக புகழும் ஏற்பட்டது.

சோம்பேறிக்குப் பெண் வாய்த்த கதை

முன்னீடு :

மத்திய பர்மாவிலுள்ள குருமடத்தில் தங்கியிருந்த ஓர் இளந்துறவிக்கு வாழ்க்கை அலுத்துவிட்டது. தலைமைக் குருவின் அனுமதி பெற்று அவர் சங்கத்திலிருந்து விலகினார். சில மாதங்கள் சென்றின், ஒரு நாள் அவர் மட்துக்கு வந்தார். முன்பு சகாக்களாயிருந்த பல துறவிகள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். “வாழ்க்கை எப்படிப் போகிறது?” “பொயிர், எனக்கு மணமாகிவிட்டது!” என்றார் புதிய இல்லறவாசி. “கெட்டிக்காரன்! எப்படிச் சாதித்துப்?” “எல்லாம் அந்த நாய் செய்த உதவி! நான் ஒர் இளமெண்ணைக் காதலித்தேன். ஆனால் அவள் பெற்றோருக்கு என்னைப் பிடிக்கவில்லை. அவனை நான் சந்திக்காதவாறு கேற்றறைப் பூட்டிவிட்டார்கள். ஒருநாள் கொல்லலைப்பற வேலியிலிருந்த பொட்டின் வழியே ஒரு நாய் நுழைவதைக் கண்டேன். அதன்பின்னே போனேன். கதவைத் தட்டினேன். என் காதலியைக் கண்டேன். அம்மடத்துக்கு வந்திருந்த திங்களார் சாயதெள காதில் இவ்வரையாடல் விழுந்தது. அவர் சொன்னார் ; “இளம் இல்லறவாசியே, எலியின் உதவியால் ஒரு மனைவியைத் தேடிக் கொண்ட சோம்பேறியை நீ ஞாபகப்படுத்துகிறாய்!”

கதை :

அந்தச் சோம்பேறி திமிர் பிழித்தவன். ஒரு வேலையும் செய்ய மாட்டான். ஒரு நாள், கிராமத்துப் பகோடாவின் அருகே உலாவிக் கொண்டிருந்தபோது, சுவரின் கீழ்கள் பொந்தொன்றின் ஊடாக, ஓர் எலி வருவதைக் கண்டான். அதன் வாயில் ஒரு கேக் துண்டு இருந்தது. வேலை செய்ய விரும்பாத சோம்பேறியாக இருந்தாலும் அவன் விவேகி. எலி வந்த கரங்கப்பாதை உள்ளே புத்தர் சிலைக்கு எதிரிலுள்ள பலிபீட்துக்குப் போகிறது என ஊகித்தான். பொந்தில் இறங்கி ஊர்ந்து சென்றான். ஜம்பது யார் வரை போனபோது தான் அந்தப் பெரிய சிலைக்கருகில் வந்து சேர்ந்திருப்பதை உணர்ந்தான். அங்கிருந்து ஒரு சுரங்க வழி - ஓர் எலி போகும் அளவு சிறியது - பலிபீட்துக்குப் போனது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன், கலவரா காலத்தில், சிலைக்குக் கீழ்கள் பொன்னாலும், மணியாலும் ஆன காணிக்கைகளைக் களவெடுக்கும் நோக்கில் கள்ளர் இந்தச் சுரங்க வழியை அமைத்திருக்க வேண்டும் என அவன் ஊகித்தான். சிறிய பொந்து படையல்களைத் திருட எலிகள் அமைத்ததாய் இருக்கும்.

அடுத்த பூரணை வந்தது. பணக்கார வணிகனின் மனைவி காணிக்கையோடு வருவாளைக் காத்திருந்தான்

சோம்பேறி. அவள் வருவதைக் கண்ட சோம்பேறி, சுரங்கப் பாதையில் குதித்து ஊர்ந்து புத்தர் சிலைக்குக் கீழே போய்ச் சேர்ந்தான். எலிப்பொந்தில் தன் காதை ஒட்ட வைத்து அழ்முதியவன் செய்யும் பிரார்த்தனையைக் கேட்டான். அவள் பேசி முடித்ததும், பொந்தோடு தன் வாயைப் பொருத்தி அவள் சொன்னான் : “நீ செய்துள்ள தர்மத்துக்காக நான் ஒரு புத்திமதி சொல்கிறேன்; சோம்பேறி என்று பெயரெடுத்த இளைஞருக்கு உன் மகளைக் கட்டிக்கொடு, அவன் ஒரு நாள் பெரும் செல்வச் சீமானாக வருவான்”. பரபரப்படைந்த அழ்முதாட்டி சிலை தனக்கு வழங்கிய அறிவுரையைத் தன் கணவனிடம் சொன்னாள். “பேய்ப் பெண்ணே, சிலையாவது பேசுவதாவது!” என்று பரிகசித்தான் வணிகன். “நீங்கள்தான் அறியாது பேசுகிறீர்கள். நான் சொல்வதை நம்பாவிட்டால், அடுத்த நோன்பு நாளில் நீங்களே பகோடாவுக்குப் போய் காணிக்கை செலுத்துக்கூன்!” என்றாள் மனைவி.

அடுத்த நோன்பு நாளும் வந்தது. முதிய வியாபாரி பலிபீட்துக்கு முன் மண்டியிட்ட படையல்களைச் செய்துவிட்டு “நான் செய்யும் இப்புண்ணியத்தில் எல்லா உயிர்களும் பங்குபற்றாட்டும்!” என்ற வழக்கமான பிரார்த்தனையைச் சொன்னான். அப்பொழுது சுரங்கத்துக்குள்ளிருந்த சோம்பேறி சொன்னான் : “நீ செய்த நல்லினைக்காக நான் ஒரு பெறுமதியிக்க புத்திமதி சொல்கிறேன். சோம்பேறி என்ற இளைஞருக்கு உன் மகளைக் கட்டிக்கொடு! அவன் ஒரு பெரிய வியாபாரியாக வருவான்!”

வியாபாரி வீட்டுக்கு விரைந்தான்; மனைவியோடு கலந்தாலோசித்தான். இருவரும் மகளை அழைத்தார்கள். “அன்பு மகளே, தேவசித்தத்தின்படி உனக்கு ஒரு மாப்பினை வாய்த்திருக்கிறான். சோம்பேறி என்பது அவன் பட்டப்பெயர்.” மகள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தாள் “அவன் யாரென்று அறியேன். நான் அவனை நேசிக்கவில்லை. சிலை பேசியது என்று நான் நம்பவில்லை!”. தந்தை சொன்னான் “சந்தேகம் இருந்தால் நீயே பகோடாவுக்குப் போய், சிலைக்குப் படையல் செய்து பார!”

அடுத்த நோன்பு நாளில் மகள் படையல் தட்டை தலைமேல் சுமந்தபடி பகோடா போனாள். கோயில் நுழைவாயிலில் ஓர் இளைஞன் அவளுக்கு வணக்கம் சொன்னான். “அழகிய யுவதியே, இதுதட்டை நான் எந்தி வரவா? நானும் காணிக்கை செலுத்திப் பிரார்த்தனை செய்யவே வந்துள்ளேன். புண்ணியத்தில் நாம் பங்காளிகள். இது பெரும்பேறு. என் பேர்தான் சோம்பேறி. ஆனால் நான் சுறுகறுப்பானவன்.”

இருவரும் சேர்ந்து வழிபாடு செய்தார்கள். அவள் பெற்றோர்களின் சம்மதம் பெறத் தான் செய்த தந்திரத்தை அவன் சொன்னான். என்னை மன்னித்துவிடு. உன்மேலுள்ள காதலால்தான் இப்படி நடந்து கொண்டேன்!” அவள் சிரித்தான். அவனை வீட்டுக்கு அழைத்துப் போனாள். “அன்புள் பெற்றோர்களே, சிலை இன்று பேசவில்லை - திருவாளர் சோம்பேறி என்னோடு இருந்தபடியாற் போலும்! இருந்த போதும், உங்கள் கட்டளைக்குப் பணியும் கடப்பாடுடைய மகளாதலால் நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்த மாப்பிள்ளையை மணக்கச் சம்மதிக்கிறேன்!”

குறைங்கதை

வெபுனியா நீதிமன்றத்தில் விசாரணைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

களவுக் குற்றம் சமத்தப்பட்ட வன்னியைச் சேர்ந்த சன்முகத்தின் வழக்கு விசாரணைக்கு எடுக்கப்படுகிறது.

Interpreter முதலியார் தொண்டை கிழிய “சன்முகம்”, “சன்முகம்”, “சன்முகம்” என உரக்கச் சத்தமிடுகின்றார்.

சாரத்தை மடித்துக் கட்டிய - மண்ணிற அரைக் கை சேடு அணிந்த - கறுத்த - பருத்த - முகம் சேவ் எடுக்காத - கவலை தோய்ந்த - உருவமொன்று மிகப் பக்குவமாகவும் பணிவாகவும் குற்றவாளிக் கூட்டுக்குள் பிரவேசிக்கிறது.

குற்றம் சமத்தப்பட்ட சன்முகத்தை நிமிஸ்ந்து பார்த்த நீதிபதிக்கு அடக்கமுடியாத சினம் சீற்ப் பாய்கிறது. “ஆர் இவர்?...” சாரத்தை அவிட்டு விடச் சொல்லுங்கோ” ஆணையிடுகின்றார்.

சன்முகம் மிகுந்த பயபக்தியோடு, மறுபேச்சு இல்லாமல், சாரத்தை இறக்கி விடுகின்றார்.

என்ன அவமானம்! சாரப் பீற்றல் அந்தரங்கங்களை அப்படியே, முழுமையாக அம்பலப்படுத்தியது.

நீதிபதி உட்பட அனைவரின் தலைகளும் வெட்கத்தால் சாய்கின்றன!

- யாவும் கற்பனையல்ல

மலேசியா மடல்

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் புதிய பணிமனை

-ஆ. கண்ராதன், கேளாசிலாக்கூர்

பொன்விழாவை நெருங்கி வரும் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் அண்மையில் மலேசியத் தலைநகர் கோலாலம்பூரில் தனது புதிய பணிமனையை அதிகார பூர்வமாகத் திறந்தது.

சங்கத்திற்கு கோலாலம்பூர் அருகே பத்துமலை என்னுமிடத்தில் இரண்டு மாடிகள் சொந்தமாக இருக்கின்றன. இருப்பின் தொலைவின் காரணமாக அவ்விரு மாடிகளும் வாடகைக்கு விடப்பட்டுள்ளன. தற்சமயம் புதிய பணிமனையும் வாடகைக்கு எடுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், பல்வேறு வசதிகள் கொண்டுள்ளது.

இந்தப் பணிமனையை முன்னாள் துணையமைச்சர் டத்தோ. சி. சுப்பிரமணியம் திறந்து வைத்தார். அமரர் இரா. பாலக்கிருஷ்ணன் தகவல் களஞ்சியத்தை, திருமதி கிரிஜா பாலக்கிருஷ்ணன் திறந்து வைத்தார். அமரர் இரா. பாலக்கிருஷ்ணன் மலேசிய வாளொலி தமிழ்ப் பிரிவின் முன்னாள் தலைவருமாவார்.

இந்தப் பணிமனையில் சுமார் நூறு அமரும் சிறிய மண்டபம் உள்ளது. அதற்குச் சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவரும், பத்திரிகையாளருமான் ‘தமிழ்வேள் ஆதி குமணன்’ பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த விழாவில் தமிழ் நாடு பொள்ளாச்சி மகாலிங்கம் கல்லூரியில் ஆதி குமணன் அறக்கட்டளையைத் தொடக்கியுள்ள வித்யாசாகர் தன் குழுவினருடன் வந்து கலந்து கொண்டார்.

மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு அனைத்துலக அங்கீகாரம் வேண்டும் என்பதற்காக பல்வேறு திட்டங்கள் முடிக்கி விடப்பட்டுள்ளன. மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் விவரக்குறிப்பு, படைப்புகள், இலக்கிய நடவடிக்கைகள் பற்றிய தகவல்கள் இங்கு சேகரித்து வைக்கப்படும்.

தற்போது இரா. பாலக்கிருஷ்ணன் தகவல் களஞ்சியத்தில் மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்புகள் சேகரித்து வைக்கப்பட்டு நூலகமாகச் செயற்பட்டு வருகிறது.

இந்தப் பணிமனையில் மலேசிய இடைநிலைப் பள்ளி இலக்கிய ஆசிரியர்கள் கழகம் ஓர் அலுவலகத்தைக் கொண்டுள்ளது. மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவரும், மக்கள் ஒசை ரூபிய பொறுப்பாசிரியருமான பே. இராஜேந்திரன் இலக்கியத்தின் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சியை நோக்கி சங்கத்தை இட்டு செல்வது கண்டு திறப்பு விழாவிற்கு வருகை தந்த அனைவரும் பாராட்டனர்.

சங்கத்தின் புதிய முகவரி

Malaysian Tamil Writers Association

6B, Jalan Murai Satu

Batu Kompleks

Jalan Ipoh

51200 Kuala Lumpur

Malaysia.

சமூக, அரசியல் பணியாக எழுத்தீரை ஆளும் தெணியான்

~~~~~ - எஸ். சந்திரபோஸ்

வாழ்க்கையைப் பற்றிய மனித அனுபவத்தின் அந்தம் பற்றிய நமது புரிதலை வளப்படுத்துவதாக அமைய வேண்டும். இத்தகைய படைப்புக்களே நமக்குத் தேவை அவையே நல்ல படைப்புக்கள் என்பேன்' எனப் பேராசிரியர் எம். ஏ. நுஃமான் அவர்களின் கூற்றுக்கு அமைவாக எழுத்தாளர் தெணியானின் படைப்புக்கள் திகழ்கின்றன என்றால் அவை மிகையாகாது.

- தெணியானின் படைப்புக்களாக இதுவரை
1. விடுவை நோக்கி – நாவல் – வீரகேசரி வெளியீடு –
  2. கழுகுகள் – நாவல் – நூர்மதா வெளியீடு – 1981
  3. சொந்து – சிறுகதைகள் – என்.சி.பி.எச்.வெளியீடு – 1984
  4. பொற்சியறையில் வாடும் புனிதர்கள் – நாவல் – முரசொலி வெளியீடு – 1984
  5. மாக்கொக்கு – நாவல் – நான்காவது பரிமாணம் – கண்டா வெளியீடு – 1994
  6. மாத்துவேப்டி – சிறுகதைகள் – மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடு – 1996
  7. காத்திருப்பு – நாவல் – பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை வெளியீடு – 1999
  8. கானலில் மான் – நாவல் – பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை வெளியீடு – 2002
  9. பணையின் நிழல் – நாவல்
  10. சிதைவுகள் – குறுநாவல்கள் இரண்டு – கொழும்பு மீரா பதிப்பக வெளியீடு – 2003

என்பன நூல் விடுவும் பெற்றுள்ளன. இவற்றை விட இன்னும் பல படைப்புக்கள் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன.

தெணியானின் ஆக்கங்கள் அளைத்தினையும் வாசிக்கும் வாய்ப்பு இதுவரை எனக்கு கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் பொற்சியறையில் வாடும் புனிதர்கள், பணையின் நிழல், கானலில் மான், சிதைவுகள் போன்ற நாவல்கள், குறுநாவல்களை வாசிக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றேன்.

தெணியானின் நாவல்கள் சமூகப் பிரக்ஞாயோடும், இலக்கியச் சுவையோடும் சிறந்த கலைப்படைப்பாக விளங்குகின்றன. பணையின் நிழல் என்னும் நாவலுக்கு முன்னுரை முழங்கும் தெணியான் அவர்கள், 'பொருள் இல்லாதவர்களுக்கு இனிய வாழ்வில்லை. மனிதன் நிச்சயம் தேடிக் கொள்ள வேண்டியது பொருள். ஆனால் பொருள் மாத்திரம்தான் வாழ்வென்றில்லை. பொருள் சம்பாதிப்பது ஒன்றினையே வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொண்டு தவிக்கவிட்டு பல கணவன்மார் இன்று வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று விடுகின்றார்கள். இவர்களுக்கு குடும்பங்களின் மத்தியில் உருவாகும் பிரிவத்துயர், ஏக்கம், மனப்போராட்டம், சந்தேகம், நெருக்குவாரம், மன இறுக்கும் என்பன பெரும்பாலும் தவிர்க்க இயலாது காலப்போக்கில் தோன்றுகின்றன.

இத்தகைய வாழ்வின் சீரமிலினைச் சித்தரிக்கும் ஈழத்து நாவல் அல்லது குறுநாவல் இதற்குமுன் இன்னொன்று வெளிவரவில்லை. இதுவே முதற்படைப்பு என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

'கிராமத்தில் பிறந்து, கிராமத்திலேயே தொழில் புரிந்து, கிராம மண்ணோடு புரண்டு வாழ்வு நூத்திக் கொண்டிருக்கும் தெணியான் படைப்புக்களில் கிராமப்பகுதிக்கே உரித்தான அமிசங்கள் எல்லாம் பாவிக் கிடக்கும். கிராமப்பற மனிதனின் இருதயத்தையே தமது படைப்புக்கள் மூலம் ஈழத்து வாசகனுக்கும் தமிழகத்து வாசகனுக்கும் தந்துள்ள தெணியான் அவர்கள் அமைதி நிறைந்த கிராமத்து மண்ணிலேயே, காலத்தின் கோலத்தால் கால் ஊனிறிப் பாக்கும் வேறோர் வாழ்வின் சீரமிலினை 'பணைநிழல்' என்ற நாவலுக்கூடாக தொட்டுக் காட்ட முற்படுகின்றார்! என ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளர் கே. டானியல் இந்நாவலுக்கு வழங்கிய மதிப்புரையில் குறிப்பிடுகின்றார்.

எந்த நிழலுமே நிரந்தரமானதோ நிஜமானதோ அல்ல. பணையின் நிழல் கண்டதிருக்குக் கணம் மாறக் கூடியது. நிரந்தரமற்ற நிழலை நிஜம் என நம்பிய மன்மதராஜன் என்ற கதை நாயகனையும், அருந்ததி, பார்வதி ஆச்சி, வாத்தியார், வாத்தியார் மகன் மனோரதன் என்னும் கதை மாந்தர்களையும் சுற்றிச்சுற்றி நிரந்தரமற்ற பணை நிழல் நகர்கின்றது.

அருபநாடுகளுக்கு மனைவியை வீட்டு வேலைக்காரியாக அனுப்பி வீட்டு இங்கு காத்திருக்கும் கணவன் அவனிடம் எது எதிர்பார்க்கின்றான்? பணத்தை மாத்திரம் தானே! இதேபோன்று மனைவியைத் தாய் நாட்டில் தவிக்க வீட்டு பணம் சம்பாதிக்க வெளிநாடு போகும் கணவனும் பணத்தைத் தவிர வேறு எதனை எதிர்பார்க்கலாம்? என பணைநிழல் நாவல் மூலம் தெணியான் சமூகத்தை நோக்கிக் கேள்விக்கணன் எழுப்பிகின்றார்.

அடுத்து இவரது நாவலான ‘பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்’ என்னும் நாவலை நோக்கின், இந்நாவல் யாழ்ப்பாணத்தில் புரோகித வாழ்க்கையை மேற்கொண்டுள்ள பிராமணக் குடும்பங்களின் தாழ்வு நிலையினையும், பிரச்சினைகளையும், சோகங்களையும் சித்தரிக்கின்றது.

இந்நாவலுக்கு அறிமுக உரை எழுதிய பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தமிழி அவர்கள் இந்த நாவலை வாசிக்க விரும்பும் வாசகன் முதலில் யாழ்ப்பாணத்தின் சமூகவியல் தெரிந்திருக்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். யாழ்ப்பாணச் சமூகவியல் பற்றி 25.06.1962ம் ஆண்டு வெளிவந்த ‘Ceylon Observer’ பத்திரிகையில் ‘Social Structure of Jaffna’ என்ற தலைப்பில் கட்டுரை எழுதிய பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் அவர்கள் “மரபு வழி இந்து முறையில் பிராமணர் மனிதுரில் முதன்மையானோ எனக் கொள்ளப்பட்ட போதிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் வேளாளரே அதிவிடமையுடையோர். அவர்களே நிலவிடமையாளர்கள். அதனாற் தவிர்க்க இயலாதவாறு முழுச் சமூக இயக்க முறைமையையும் தமது கட்டுப்பாட்டிற் கொண்டுள்ளனர்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இது போன்றே ஸமுத்தில் தமிழ் இலக்கியம் 2ம் பதிப்பு - பக்கம் 207ல்

பிராமணர்கள் யாழ்ப்பாணச் சாதியமைப்பில் அதிகார மேன்மையிடையவர்களாக இருக்கவில்லை. தமிழ் நாட்டின் சமூக அமைப்புக்கு யாழ்ப்பாணத்துச் சாதியமைப்புக்குமின்ன முக்கிய வேறுபாடு இருவாகும். தமிழ்நாட்டைப் போன்று யாழ்ப்பாணத்தில் பிராமணர் நிலச் சொந்தக்காரர்களாக விளங்கவில்லை. யாழ்ப்பாணத்துப் பிராமணர் பெரும்பாலும் புரோகித வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்தமை இதற்குக் காரணம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அத்தகைய ஒரு பிராமணக் குடும்பத்தில் ஏற்படும் இன்னல்கள் பற்றிய சித்தரிப்பாகவே இந்நாவல் அமைந்துள்ளது. வாணாச்சரமான்புறையில் முதற்படிலிருந்த பிராமணர்கள், யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிடமையாளராக விளங்கும் வெள்ளாளருடைய மேலாண்மைக்குள் கட்டுப்பட்டே வாழுவேண்டி இருந்தது. இன்று இந்த நிலைகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதனை எவரும் மறுக்கமுடியாது.

மாற்றத்திற்குட்பாடாத ஒரு பிராமணக் குடும்பத்தின் இன்னல்கள் பற்றிய சித்தரிப்பாக அமையும் இந்நாவலின் ஈற்றில் இக்குடும்பத்தை மாற்றத்தை நோக்கி நடைபெயில் தெணியான் வைக்கின்றார்.

ஆண்டு முழுவதும் தினசரி நேரம் தவறாமல் பூசை செய்தல், அர்ச்சகர் குடும்பம் மடைப்பள்ளி வேலைகளைச் சரமதானம் பேன் செய்தல், பூசகருக்குத் தொழில் பாதுகாப்பு இன்மை, நிச்சயமற்ற பற்றாக்குறை வருமானம், ஆலயப் பரிபாலகர்களின் கெடுபிடிகள், அவமதிப்புக்கள், வசிப்பதற்கு வசதியான வீடு இல்லாமை என இக்கணத்தையில் சொல்லப்படும் அர்ச்சகர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை மனங்கொள்ளும் போது இந்த சீர்கெட்ட சமுதாய அமைப்பின் மீது எனக்குச் சீற்றும் தான் வருகின்றது என இந்நாவலை வாசித்த வாசகன் ஒருவன் ஆதங்கப்பட்டு தெணியான் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதம் மூலம் வாசகர்களிடையே ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினையும், நாவலின் வெற்றியினையும் நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

இந்நாவலைப் பற்றி கே. டானியல் குறிப்பிடும்போது “இந்த நூலாசிரியர் திரு. தெணியான் அவர்கள் ஒரு

நடுநிலைமை இலக்கியக்காரன்ஸ்ல் என்பதனை இந்த நூலினைப் படிக்கும்போது நீங்கள் உணர்வீர்கள். வர்க்கம் சார்ந்த ஒருவனாக நாவலில் உலவி வரும் பாத்திரங்களோடு, நகக்கப்படும் வாக்கப் பாத்திரங்களின் பங்காளாக இவர் நிற்பதை நீங்கள் தரிசிப்பீர்கள். நகரத்திலும், நகரம் சார்ந்த பகுதிகளிலும் காணமுடியாத வாழ்க்கை முறையை இவரால் சித்தரிக்கப்படும் கிராமப்புறங்களில் நீங்கள் காண்பீர்கள். நிலவுடைமைச் சமூக அமைப்பிலிருந்து விடுபட முடியாமல் மனச் சிக்கல்களுக்குப்பட்டு, பாம்பியல் பெருமைகளை மட்டும் இறுகப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பவர்களையும், பழைய சம்பிரதாய எல்லைக்கோட்டுக்குள்ளேயே கற்றிச் சுற்றி வந்தமையால் புதிய வாழ்க்கையோடு ஒட்டுப் போகமுடியாமல் தவிப்பவர்களையும் இவரது நாவலில் நீங்கள் சந்திப்பீர்கள்” எனக் கூறுகின்றார்.

அடுத்து ‘கானலில் மான்’ என்னும் நாவலை நோக்கின், இந்நாவல் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை வெளியீடாக 2002ம் ஆண்டு அதன் அதிபர் திரு. பூ. ஸ்ரீதாசிங் அவர்களால் வெளியீடு செய்யப்பட்டது. திரு. பூ. ஸ்ரீதாசிங் தனது வெளியீடுடை உரையில் “ஸமூத் தமிழினத்தின் விழுமியங்களாய் இனம் காணப்பட்ட பல நல்ல விடயங்கள் இன்றைய போர்ச் குழலால் சிதைவற்று நலவிறும் இவ்வேளையில் அவ்வயர் விழுமியங்களைப் பதிவு செய்வது அவசியமாகின்றது. நம் இளைய தலைமுறைக்கு ஸமுத்தமிழர் வாழ்வை இனம் காட்ட நம் மண்ணில் ஊறிய ஆக்க கர்த்தாக்களில் ஒருவரான திரு. தெணியான் அவர்களின் சிறந்து ஒரு ஆக்கமான ‘கானலில் மான்’ என்னும் நாவலை மண்ணின் மைந்தர்களுக்குப் படைக்கின்றேன்” எனப் பெருமித்துடன் உரைக்கின்றார்.

காளல் நீரினை நிலும் என மான் எண்ணித் தவிப்பது போல் உண்மை அங்குக்காக ஏங்கித் தவிக்கும் கதாபாத்திரத்தை முதன்மையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது இந்நாவல். நேசிக்கப்படாதவன் பரிதாபத்திற்குரியவன். அந்தப் பரிதாபத்திற்குரியப்பலர் வெளியில் சொல்லிக் கொள்ள இயலாத குடும்ப உறவுகளுக்குள் கீடந்து அவஸ்தைப்படுகின்றார்களே! அப்படி அவஸ்தைப்படும் இனம் குடும்பஸ்தர் முத்துவிளங்கம் மாஸ்டர் என்னும் கடை நாயகனின் நனவிடை தோய்தலாக ‘கானலில் மான்’ என்னும் கடை நகர்களின்றது.

முத்துவிளங்கம் பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் ஆசிரிய மாணவனாக இருந்த காலத்தில், சக ஆசிரிய மாணவர்கள் தம்மை ஒத்த இளைஞராக முத்துவிளங்கம் இருந்த போதிலும் அவரது உருவ அமைப்பினாலும், பண்பட்ட செயல்களாலும் தம்மை விட முத்தவர் எனக் கணித்து அன்னியப்பட்டனர். இவர் அவர்களுடைய ஒட்டுறவாட விரும்பியபோதெல்லாம் அவர்கள் விட்டே பிரிந்தனர். ஆண் ஆசிரிய மாணவர்கள் மட்டுமென்றி, பெண் ஆசிரிய மாணவிகளும் அவ்வாறே இவரிலிருந்து அன்னியப்பட்டனர். இவ்வாறே அட்டமிட்டி தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியரகப் பணியாற்றிய காலத்திலும் அன்புக்கும், நட்புக்கும், காதலுக்கும் ஏங்கிய போதிலும் அவை அவஸ்தைப்படும் அவர்கள் தொடர்பாடு நிலையில் கானலில் மான்னில் நூலை தொடர்பாடு செய்து வருகின்றார்கள். இது போன்று எம் சமூகத்தில் நாம் கானும் நிலை மனிதர்களைப் பாத்திரமாகப் படைத்து நல்லதோர் நாவலை தெணியான் அவர்கள் எமக்குத் தந்துள்ளார்.

அடுத்து ‘சிதைவுகள்’ என்னும் தலைப்பில் இரண்டு குறுநாவல்களைக் கொண்ட நூலாக மீரா பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக 2003ஆம் ஆண்டில் வெளியானது. ‘சிதைவுகள்’, ‘பரம்பரை அகதிகள்’ என்ற இரு குறுநாவல்களைக் கொண்டது இந்நால்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை, சபமங்களா இலக்கிய சஞ்சிகை இணைந்து நடத்திய ஈழத்துக் குறுநாவல் போட்டியில் 1995ல் பரிசீலித்து குறுநாவல் சிதைவுகள். பின்னால் தினகரன் வாரமஞ்சியில் 1998ல் தொடராகவும் வெளிவிந்தது.

‘பரம்பரை அகதிகள்’ 1985 ஈழநாடு வார இதழில் தொடராக வெளிவிந்தது. தொடராக வெளிவிந்த காலத்தில் பலரது பாராட்டுக்களைப் பெற்றதோடு மாத்திரமல்லாது வேறு சிலருக்கு முகச்சுழிப்பையும் ஏற்படுத்தியது. பொய்யமை, போலித்தனம் என்பன இல்லாது மாழ்ப்பாண சமுதாயத்தின் உண்மை நிலையினை இக்குறுநாவல் சித்திரித்ததனால் உண்மை கூட்டது. இதனால் முகச்சுழிப்பு ஏற்பட்டது. இதுவே குறுநாவலின் வெற்றியாகியது.

தெணியானின் ‘சிதைவுகள்’ என்ற மகுடத்தில் வெளிவிந்த குறுநாவல்கள் கொண்ட நூலுக்கு மதிப்புரை வழங்கிய டொமினிக் ஜீவா “தெணியானுக்கென்று ஒரு தனித்துவப் பார்வை உண்டு. ஆரம்ப காலந்தொட்டே அதன் வழிகாட்டுதல் வழியே தொடர்ந்து நடைபோட்டு வருபவரான இவிடம் தடம் புரஞ்சு மனப்பான்மை சிறிதனவும் கிடையாது” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இதேபோன்று சிதைவுகள், பரம்பரை அகதிகள் என்ற இரு குறுநாவல்களையும் உள்ளடக்கிய நூலைப் பற்றி பேராசிரியர் கார்த்திகேக சிவநிதமிழி அவர்கள் “தெணியான் பிரதானமாக ஒரு நாவலாசிரியரே. தெணியானுடைய ஆக்கங்கள் பெரும்பாலும் சாதியமைப்பின் கொடுரங்களுக்கான கருத்து நிலை ஆஸ்நிலைப் பின்புலங்களை விபரிப்பதாகும். இவரது நாவல்களில் ஒரு அகண்ட பார்வை வீச்சு உண்டு. ஸ்ரீவங்கா அரசின் இனக்குழுமம் யாங்காவாதத்தை எதிர்த்து எழுதியோர் பட்டியலில் தெணியானுக்கு கொரவமான ஓர் இடமுண்டு” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இரண்டு குறுநாவல்களும் அகதிகளாக்கப்பட்டு அவையும் மக்களின் அவைகளைக் கூறுகின்றன. இக்கூற்றுக்களுக்கு தெணியான் அவர்களே கண்கண்ட சாட்சியுமாகின்றார்.

‘பரம்பரை அகதிகள்; குடி இருப்பதற்கு ஒரு குழி நிலந்தானும் சொந்தமாக இல்லாத நிலையில் மாழ்ப்பாணத்து உயர் ஜாதி எனக் கூறிக்கொள்ளும் நிலவுடையொளர்களால் குடியெழுப்பி தூரத்தப்பட்ட போது அகதிகளாகிக் காலங் காலமாக இடம்பெற்றது திரிந்த ஒடுக்கப்பட்ட அடிநிலை மக்களின் கண்ணீர்க்கதை. இது வடமராட்சியின் மேற்கில் நடந்த சம்பவத்தைச் சித்திரிக்கின்றது.

‘குந்தி இருப்பதற்கும் இடமில்லாது இடம்பெயர்ந்து அகதிகளாக அலைந்து திரிந்த ஒடுக்கப்பட்ட குடும்பம் ஒன்றிற்குச் சிறிய நிலத்துண்டொன்றைப் பெற்றுக் கொடுப்பதில் நான் முனைந்து நின்று பெற்ற அனுபவத்தின் வெளிப்பாடே ‘பரம்பரை அகதிகள்’ என்ற குறுநாவலாகும் என ஆசிரியர் தெணியான் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

‘சிதைவுகள்’ குறுநாவல் 1991 ஒக்டோபர் மாதம் 16ம் நாள் வடமராட்சி மன்னனை விட்டு ஓட்டுமொத்தமாக வடமராட்சி மக்கள் அனைவரும் உடனடியாக வெளியேற வேண்டும் என்பது இலங்கை வாணோவி இரவு 9 மணிச் செய்தியில் ஸ்ரீவங்கா அரசினால் அறிவிக்கப்படுகின்றது.

இரவோடு இரவாகச் சொந்த மண்ணை விட்டு அகதிகளாக வடமராட்சி மக்கள் இடம்பெயர்ந்து தென்மராட்சி, வலிகாம் நோக்கிச் சென்று பட்ட துங்பங்கள், துயரங்களைச் சிதைவுகள் குறுநாவல் சித்திரிக்கின்றது.

அந்த அவலங்களைத் தமது குடும்பத்தவர்களுடன் சேர்ந்து அனுபவித்ததன் பிரசவமாகவே இக்குறுநாவல் அமைகின்றது எனத் தமது முன்னுரையில் தெணியான் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

எழுத்தாளர் தெணியான் அவர்களுக்கு, தம் வாழ்நாளில் கலை இலக்கியப் பண்பாட்டுத் துறைக்குப் பெரும் பங்களிப்பாற்றிய ஆஞ்சைக்கான விருதினை, வடகிழக்கு மாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு வழங்கிய இலக்கியப் பரிசீலனையும், இலக்கியப் பேரவையின் பரிசீலனையும் பெற்றுக் கொண்டது.

1994ல் நான்காவது பரிமாணம் (கண்டா) திரு. க. நவம் அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட ‘மரக்கொக்கு’ என்னும் தெணியானின் நாவல், இலங்கை அரசின் வடகிழக்கு மாகாண அமைச்சு வழங்கிய இலக்கியப் பரிசீலனையும், இலக்கியப் பேரவையின் பரிசீலனையும் பெற்றுக் கொண்டது.

1999ல் பூராவல்சிங்கம் புத்தகசாலை வெளியீடாக வந்த தெணியானின் ‘காத்திருப்பு’ என்னும் நாவல் வடகிழக்கு மாகாண அமைச்சின் பரிசீலனைப் பெற்றது.

தொகுத்து நோக்குமிடத்து தெணியான் அவர்கள் மானுட நேயம் கொண்ட மனிதன், நல்லாசிரியர். சமூகத்தில் பூராயோடுப் போடுள் அடிமைத்தனங்கள், ஆதிக்க சக்திகளுக்கு எதிராகப் போர்க்கொடி தூக்கிய ஒரு போராளி. தனிமனித் சுதந்திரம், சமூக சமத்துவம், பொருளாதார சுதந்திரம், இன், மத நல்லினக்கம், மானுட நேயம் என்ற கருத்துக்களை அடிநாதமாக்க கொண்டே தன் படைப்புக்களை எடுக்கின்றதார்.

எழுத்தினை ஓர் இலக்கியப் பரிசீலனை அன்றி ஒரு சமூகப் பணியாகவும், அரசியல் பணியாகவும் கொண்டு இலக்கியம் படைப்பவர் தெணியான் என்றால் அது மிகையாகாது.

சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்

வாசகர்களே, ஏழுத்தாளர்களே, கலைஞர்களே

உங்கள் பகுதியில் இடம்பெறும் கலை இலக்கிய நிகழ்வுச் செய்திகளை சூருக்கமாக எழுதி எழக்கு அனுப்பிக்கொயுங்கள். ஒவ்வொரு மாதமும் 20 ஆம் தீக்திக்கு முன்னர் கிடைக்கும் செய்திகள் அடுத்துவரும் இதழில் இடம்பெறும். 200 சொற்களுக்கு மேற்படி அச்செய்தி பிரசுரிக்கப்படாதாது.

- குறிஞ்சிநாடன்

- ரீகலை ஜனநாட்

அண்மைக்காலமாக புதிய களங்களை தமிழ்ப்படத் துறையினை நாடுவது ஓர் ஆரோக்கியமான திருப்பமாக உள்ளது. கடந்த வருடத்தில் காசியையும் கங்கையையும் தரிசிக்க வைத்ததோடு, பிச்சைக்காரர்களின் அவை வாழ்வை தரிசனமாக்கிய 'நான் கடவுள்' திரைப்படத்திற்காக அதன் இயக்குனர் பாலா தேசிய விருது பெற்றுள்ளார். அடுத்த படமான பேராண்மை வனத்தின் வனப்பைத் தரிசனமாக்கியதுடன் வெற்றி பெற்ற திரைப்படமாக அமைந்தது.

இந்த வருடமும் யோகி, ஆயிரத்தில் ஒருவன் ஆகிய படங்கள் புதிய களங்களை தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன. அமீரின் 'யோகி' திரைப்படம் சேரிப்புறத்தை தரிசனமாக்கியது. கார்த்தி நடிக்க ஆயிரத்தில் ஒருவன் கடலை வித்தியாசமாக தரிசனமாக்கியது. ஏற்கனவே அமீர் - கார்த்தி கூட்டணி பருத்திலீர்கள் என்ற பிரமாண்டமான வெற்றிப் படத்தை வழங்கியதுடன், அத்திரைப்படத்தில் நடிக்க பிரியாமணிக்கு சிறந்த நடிகைக்கான தேசிய விருதும் கிடைத்தை அறிந்திருப்பீர்கள். இதனால், இப்போது வெளியான இவ் இருவரின் படங்களும் அதிக எதிர்பார்ப்பினை ஏற்படுத்தி இருந்தன.

பிரமாண்டமான பொருட் செலவில் தயாரிக்கப்பட்ட ஆயிரத்தில் ஒருவன் வகுவில் ஓரளவு தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டாலும் இரகிக்களை ஈர்க்கத் தவறிவிட்டது. புதிய களத்தை கிராபிக்ஸ் புதுமைகளுடன் தரிக்க வைத்த போதிலும் படத்துடன் ஒன்ற முடியாத கதை. கூடவே கதாநாயகன் கார்த்திக்கு அதிகம் நடிக்கும் வாய்ப்பு இல்லாதமை இன்னொரு குறையாகத் தெரிகிறது. திறமையான நடிகர் பார்த்தீபன் கூட வீணாடிக்கப்பட்டுள்ளார். நடிகை ரீமா சென் மட்டும் தேறுகிறார். சேர, சோழ, பாண்டியர் தொடர்பான கதை. கதையில் கதையில்லை. காட்சிகளில் இருந்த பிரமாண்டம் மக்களை கவரும் வண்ணம் செதுக்கப்பட வில்லை. இதனால் படத்துடன் ஒன்ற முடியாமல் போகிறது. ஆயிரத்தில் ஒருவன் வித்தியாச

மான களத்தைத் தரிசிக்க வைக்கும் ஒரு வித்தியாசமான படம் தான். வழமையான தமிழ்ப்பட வடிவத்திலிருந்து மாறுபட்டதாக, மசாலாத் தன்மைகள் அற்றதாக இருந்தாலும் சில இடங்களில் முன்னர் பார்த்த ஆங்கிலப் படங்களை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறது. நரமாமிக விவகாரம் அவசியமற்றதாகப் படுகிறது. ரீமா சென் பாண்டிய இளவரசி - பழவாங்கவே வந்திருப்பதான திருப்பம் நன்றாக இருந்தது. கார்த்தி, ஆன்ட்ரியா, பார்த்திபன் எல்லோரையும் நடிப்பில் ஓரம் கட்டி விடுகிறார் ரீமா சென்.

அடுத்த படம் இயக்குனர் அமீர் தானே கதாநாயகனாகவும் நடிக்க யோகி திரைப்படம்.

சேரியில் வாழும் ஒரு இளைஞரின் வாழ்வு எவ்வாறு தட்ட புரண்டது என்பதையும், ஒரு குழந்தையின் வரவால் அவனது வாழ்வு எல்லாறு நெறிப்படுத்தப்படுகிறது என்பதையும் கூறும் திரைப்படம். அருமையான ஒரு கதைக்குள் அநாவசியமான சில மசாலாத் தனங்களையும் சேர்த்து இறுதி கிளைமாக்கஸ் காட்சியில் நிதித் தசன்னடக்க காட்சியையும் புகுத்தி, நல்லதொரு படத்தின் மகிழ்மையைக் குறைத்து விட்டார்கள்.

யோகி என்ற இளைஞரின் சிறுவயதுக் காட்சிகள் படத்திற்கு மெருகூட்டுகின்றன. யோகி எப்படி கெட்டவ னானான் என்று காட்டும் காட்சிகள் நெஞ்சில் உருக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. முடவன் என்று பொய் வேடமிட்டு

பிச்சையெடுக்கும் தந்தையை கதிரைச் சமிக்கினில் வைத்துத் தள்ளுவதற்காக படிப்பை இழக்கும் சேரிச் சிறுவன் யோகி, தினமும் அடியதையிலும், பாலியல் தொல்லைகளாலும் அவசியமாக அவனது தாய், மதுபோதையில் தகப்பனால் கொல்லப்படும் குழந்தை, இதனால் தற்காலை செய்யும் தாய் இதன் தொடராக தந்தையையே ஒடும் வொறிமுன் தள்ளி விழுத்திக் கொல்லும் யோகி - மனம் ரணமாகித் துடிக்கும் காட்சிகள்.

சேரியில் வாழும் இளைஞரான யோகி நன்பாக ஜோடு சேர்ந்து கொள்ளையிடத்து, கொலை செய்யவும் தயங்காதவனாக வலம் வருகிறான். யோகி ஏன் இப்படி ஆனான் என காட்டப்படும் காட்சிகள் உருக்கமாக இருந்தாலும் குருரமாகவும், ஆபாசமாகவும் இருப்பதை ஜீரணிக்க கஷ்டமாக இருக்கிறது. தகப்பனின் கொடுரத்தினால் தாயும் பிள்ளைகளும் படும் அவலங்கள் கண்களில் நீரை வரவழைக்கின்ற காட்சிகள். மலையகத்தில் சில பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளை படிப்பை மறித்து வேலைக்கு அனுப்பி வைப்பது இக்காட்சியின் போது என் மனதில் எழுந்தது. வறுமை என்பதும், அறியாமையும் மனிதர்களை எவ்வளவு குருரமானவர்களாக்கி விடுகிறது! எமது நாட்டின் பாதாள உலகமும் மனதில் விழுந்தது.

யோகியின் குடியிருப்பில் அடிக்கடி தரிசனமாகும் ஒரு பாம்பும், அதை சிம்பிளாக எடுக்கும் யோகியும், அதே பாம்பு பின்னர் குழந்தையின் பைக்குள் போகும் போது ஏற்படும் திகிலும் தினித்த காட்சிகளாக இருக்கின்றன. யோகியின் வாழ்வில் ஒரு குழந்தையும், அதன் பின் இன்னொருவனால் ஏமாற்றப்பட்ட பெண்ணும் குறுக்கிடுகிறார்கள். மதுமிதா மிகவும் அசத்தலாக நடித்துள்ளார். அமீரின் தோற்றும் பார்த்தினை நினைவுபடுத்துகிறது நடிப்புகடவுள் ஆரியாவை ஞாகசமுட்டுகிறது. இருவரின் நடிப்பும் மிகவும் அசத்தலாக இருப்பதும், நாட்டுப்புற இசையோடு சேர்ந்த பின்னனி இசையும் படத்தில் நல்ல அம்சங்கள். பாடல்கள் வித்தியாசமான பாணியில் அமைந்துள்ளன. காத்தான் கூத்து மெட்டில் வரும் பாலும் நாட்டுப் புற ஆட்டமும் வித்தியாசமாக இருந்தன. சேரி வாழ்வை தரிசிக்க வைத்திருந்தாலும், இரு பாத்திரங்களின் ஊடாகவே இது தரிசனமாகும்போது முழுமையடையவில்லை. சேரிப்புற உரையாடலும் கிரகிக்க கடினமாக உள்ளது.

ஒரு திருட்டின்போது யோகியிடம் ஒரு சிறு கைக்குழந்தை அகப்படுகிறது. அந்தக் குழந்தையின் வருகை அவனது

இலக்கற்ற வாழ்க்கைக்கு ஒரு அர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறது. அந்தக் குழந்தை ஒரு கோஸ்ஸ்வார்த் தாயின் முன்னைய தாரக் குழந்தை. பின்னர் அவளை மணம் முடித்த வில்லன் சொத்துக்காக அந்தக் குழந்தையை மனைவிக்குத் தெரியாமலும், பிடிப்பாமலும் கொல்லத் துணிகிறான். இதை அறிந்து கொள்ளும் யோகி குழந்தையை மரணத்திலிருந்து காப்பதே கைத் துழந்தையுள்ள தாயை அனுகூகிறான். அவள் தான் நாயிக் அவளின் உதவியுடன் குழந்தையை வளர்க்கும்யோது சில நாட்களுக்குள்ளாகவே பாசத்திற்கு அடிமையாகி விடுகிறான். இதற்குக் காரணம் அவனது கடந்த கால சிறு பராய வாழ்வில் ஏற்பட்ட தழும்புகள் என்பது உருக்கமாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

படத்தில் யதார்த்தம் உள்ள அதேயளவு யதார்த்தமற்ற அகாயகூரத்தனமான சண்டைக் காட்சிகளும் கலைப் படம் என்ற கணிப்பைச் சிதற வைக்கிறது. நன்பார்களின் அகாயகூரத்தனம் சுப்பிரமணியபுரத்தை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறது. உமிரோட்டமுள்ள பாத்திரங்கள், இசை, நடிப்பு என சிறப்பம் சங்கள் இருந்தும் படம் நிறைவைத் தர மசாலாத் தனங்களால் தவறிவிடுகிறது.

ஓளவையிடம் முருகன் சுட்ட பழும் கேட்டாள். தமிழ்ப்பட ரசிகர்கள் சுடாத படம் கேட்க வேண்டிய நிலை. இதுவும் 'சோத்சி' என்ற ஆபிரிக்கப் படத்தை சுட்ட படம்தான். சுடும்போது பல நல்ல காட்சிகள் கருகிப் போய்விட்டன.

எழுத்தாளர்களே!

உங்கள் படைப்புகளை துலக்கமான கையெழுத்திலோ அல்லது கணினியிலோ தட்டச்சுப் பதிவிலோ அனுப்புக்கள். புகைப்படம் விரதியாக அனுப்பப்படும் ஆக்கங்கள் நிராகரிக்கப்படும். படைப்புகள் சம்பந்தமான சகல தொடர்புகளும் எழுத்து மூலமாகவே மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். தொலைபேசித் தொடர்புகளைத் தவிர்க்கவும்.

- ஆசிரியர்

3.வடனாட்டரன்

குதிரை

சிறுகதை

உள்ளர் தம் நிறுவனத்திற்கு கடிதம் எழுதியதால் பலன் கிடைத்திருந்தது. அக்கடிதம் என்னளவில் அறிவுபூர்வமாக அமைந்திருந்தது. என்னோடு சேர்த்து பதினொரு பேருக்கு ஆயிரம் ரூபா கிடைப்பதை கையொப்பிடும் படிவத்திலிருந்து பார்த்து அறிந்து கொள்கிறேன். ஆனால் ஒருவரை ஒருவர் நேரில் பார்த்தது இல்லை. மாதாமாதம் அஞ்சாந்திகதி பணம் எடுக்கலாம். அஞ்சாந்திகதி ஒன்பது மணிக்கு முதல் ஆளாக இருப்பதால் மற்றவர்களைப் பார்க்க நியாயமில்லை. எங்கள் பதினொரு பேரில் நான்குபேர் மாணவர்கள். அதிலும் என்னைத்தவிர மற்றைய மூவரும் கண்பார்வையற்றவர்களோன்று கையெழுத்து வாங்கி பணம் தரும் அங்கா நிலையிலுள்ள (மிஸ்) சொன்னவா.

உண்மையில் உதவிப்பணம் சாத்தியப்பட்டது செயற்றிட்ட முகாமையாளால்தான். செய்திகள் சேகரிக்கச் செல்லும் பழக்கம் அவருக்கும் எனக்குமான தொடர்பைச் சூட்டியது. அவரோடு பேச்க்கொடுத்தால் நாலைந்து செய்திகளையாவது உடைத்து எடுத்துவிடலாம்.

‘ஓவ் த ரெக்கோட்’ நிலையில் நிறைய அரசியல் கதைகள் சொல்லுவார். அந்தளவு உலக ஞானம் அவருக்கு. அங்கே சத்துணவு வழங்கினோம் இங்கே சிரமதானம் செய்தோம் போன்ற செய்திகள்தான் அவரது நிறுவனம் சார்ந்ததாக இருக்கும். அந்தச் செய்திகள் சிங்கிள் கொலத்தில்’ அடங்கும்.

இந்தப் பத்திரிகை நிறுவனத்தில் ஆர்வத்தினாலோ ஆர்வக் கோளாறினாலோ சேர்ந்துவிட்டேன். இராவுபகல் எந்த வேலையையும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இதனால் எனது அறுபடு அறிவு பெருகியதும், ஓவ்வொரு நிறுவனங்களிலும் எனது முகம் பழங்கத் தொடங்கியதும் உண்மைதான். அங்குள்ள உதவி ஆசிரியர்கள் நான் படிக்க வேண்டும் என்பதால் எனது வசதிக்கு ஏற்ப நேரங்களை மாற்றித் தருகிறார்கள். ஆனால் நான் விரிவாக்கள் முடிந்த பின்னர் ஏதோவொரு செய்தியைத் தேடிப் பறக்கத் தொடங்குவேன். நான் எழுதிய செய்தி அடுத்த நாள் ‘சிங்கிள் கொலமாகவோ’ ‘பிள் கொலமாகவோ’ இருந்தாலும் நிறைய மனநிறைவாக இருக்கும்.

இரவு வேலையென்றால் பின்னேரம் ஜந்து மணிக்கே போய்விடவேண்டும். எங்கள்து ஆனந்தகுமாரசுவாபி விடுதியிலிருந்து... கல்டிச் சந்தியான திரும்பி... பிறவுண் வீதியால் போக நாவலர் வீதி வரும். அதிலிருந்து நாலு மிதி மிதித்தால் பத்திரிகை அலுவலகத்திற்கு போய்ச் சேரலாம். ஆனாலும் நான் மனித உரிமை அலுவலகம் மற்றும் ஆஸ்பத்திரிச் செய்திகளை ‘கவர்’ பண்ணிக் கொண்டு வர

ஆறு ஆற்றரை ஆகும். மனித உரிமை அலுவலகம் அன்றைய காணாமல் போதல்களையும், ஆஸ்பத்திரி கூட்டுக் கொலைகளையும் அறிவிக்கும்.

செக்கியுரிட்டி கஸ்துரி அக்காவுக்கு ஒரு வணக்கம் போட்டுக் கொண்டே நடைவேன். பிரதேச செய்தியாளர்களின் ‘செய்திக் கதைகளை’ செய்தியாக்கக் கூடாடங்குவோம். எட்டு மணிக்கொரு ரீ, பத்து மணியாலில் பிளேன் ரீ, கடைசியாக முன்பக்கம் ‘பிளேட்’ எடுத்த பிறகுதான் நித்திரைக்குப் போகலாம். விதிய ஹொஸ்டல் ரூமுக்குப் போகமுன்னம் எல்லாருது கைகளிலும் பத்திரிகை இருக்கும்.

‘எடுற்றோறியல்’ பக்கத்தில்தான் கூட்டுக் கொலைகளையும், காணாமல் போதல்களையும் போடுவோம். முன்னரெல்லாம் முன்பக்கத்தில் தான் கொலையுண்டவரின் படமும் செய்தியூம் பிரசராமாகும். புதன் கிழமைகளின் ஆசிரியர் தலைமையில் செய்தியாளர்கள், உதவியாசிரியர்களுடன் ஒரு மணிநேர கலந்துரையாடல் நடைபெறும். ஓவ்வொரு நாளும் பிரேதங்களை முன்பக்கத்தில் போடுவது அப்த்தமானது. சின்னப் பிள்ளைகள் பயப்படுவார்கள் என்பதால் எடுற்றோறியல் பக்கத்தில் அதாவது மூன்றாம் பக்கத்தில் போடப்படுகின்றது. நவாலியில்...

அச்சிலோயில்...
பருத்தித்துறையில்...

கொடிகாமத்தில்...
நெல்லியழியில்...

கதைடியில்...

யாழ் நகரில்... என கடத்தலும் காணாமல் போதலும் பிரசராமாகும். எல்லாக் கொலைகளையும் ‘இனந்தெரியாத நபர்கள்’ செய்திருப்பார்கள் என செய்தியை எழுதி முடிப்போம். உண்மையில் யார் செய்தார்கள்? என் செய்தார்கள்? என்பது எங்களுக்கு மட்டுமில்லை யாருக்குமே தெரியாது!

இந்தக் காலத்தில் தான் புதிய கல்வியாண்டிற்கான மாணவர் சங்கம் கூட்டப்படுகின்றது. தலைவர் பதவிக்கு இருவர். ‘எலக்சன்’ நடந்தது. நூற்றற்றம்பது ‘வோட்டுகள்’ வித்தியாசத்தில் ஒருவர் தலைவராகிறார். பத்திரிகைத் தொடர்பு கொண்ட என்னை செயலாளர் ஆக்குகிறார்கள். பல்கலைக் கழக மாணவர் சங்க கூட்டங்களில் எடுக்கப்படுகின்ற முடிவுகள் அறிக்கையிடுகின்ற பணி மட்டும் என்னிட மிருக்கும். அவ்வப்போது மாணவர்களுது - மக்களுது சாட்சி யாக அறிக்கைகளும் வெளியாகும். அறிக்கையிலுள்ள கருத்துக்கள் எப்போதும் என்னுடையவையாக இருப்பதில்லை.

முன்னைய நாட்களில் 'சுப நிர்ணயம்' தொடர்பான பல நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன. இப்போது அநியாயமாகச் சாகிற சனங்களின் சாட்சியாகவே நிகழ்வுகள் இருக்க முடிகிறது. மௌனப் பிரார்த்தனைகளும், ஊமை நாடகங்களுமே மாணவர்களின் உச்ச மொழியாக இருந்தன. அவற்றைவிட அவர்களால் அசைய முடியவில்லை. அவற்றையெல்லாம் அவர்களின் மொழியில் அறிக்கையாக்கி விடுவேன். அது எனது மொழியும் கூடவே... சனங்களின் உயிரும் வாழ்க்கையும் யார் யாரதோ கைகளில் சிக்கி மண்டியிட்டுக் கிடந்தது.

போன வருடம் தைமாதம் இருபத்தோராம் திகதி எனக்கொரு அழைப்பு வந்திருந்தது. குணாதான் பேசினான். குணா தமிழ் மாணவர் ஒன்றியத்தின் தலைவராக இருப்பவன். பாடசாலை மட்ட மாணவர்களின் பிரச்சனைகளை முன்னுக்கு கொண்டு வரும் செயற்பாட்டாளன். அதைவிட நலிந்த மாணவர்களுக்கான இலவச வகுப்புகளை வலய ரீதியாக ஒழுங்கு செய்திருந்தான். மாணவர் நலன் சார்ந்த விடயங்களை கலந்துரையாட மாணவர் பொது அறையில் சந்திப்பது வழக்கம். அவனுடைய தூர நோக்கும், தெளிவான பேச்சும், துடிப்பான செயற்பாடுகளும் எனக்கு நிறையப் பிடிக்கும்.

அழைப்பெடுத்த குணா இன்றைக்கு ஒன்பது மணியாவில் என்னைச் சந்திக்கலாமா என்று கேட்டிருந்தான். நான் சொன்னேன் 'தமிழ் எனக்கு ஐ.சி.ஆர்.சி.போடை ஒரு கலந்துரையாடல் இருக்கு, பதினொரு மணிபோல வாரும்'. படுகொலை செய்யப்பட்ட பக்திரிகையாளர் தராகி நினைவாக ஒரு 'டொட்டொம்' திறக்க ஆவஸ் கொண்டிருந்தான். நல்ல அணியொன்றை ஏழுத வைக்கும்படியும் கேட்டுக் கொண்டான். அதற்காக இரண்டு கட்டுரைகளைச் சேகரித்திருந்தேன். ஐ.சி.ஆர்.சி கலந்துரையாடல் முடிய எனக்கொரு தலை விறைக்கும் அதிர்ச்சி காத்திருந்தது.

ஐ.சி.ஆர்.சி எங்களுக்கு வந்திருக்கும் மாண அச்சுறுத்தல் தொடர்பாக கேட்டறியவே எங்களை அழைத்திருந்தார்கள். பல்கலைக்கழகத்தின் வெவ்வேறு பீடங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் பாடசாலை மாணவர்களுமென புதினான்கு

மாணவர்களின் பெயர் குறிப்பிட்டு மரண அச்சுறுத்தல் நோட்டீஸ் வெளியாகியிருந்தது. மதில்களில் நோட்டீஸ் ஓட்டப் பட்டிருந்ததோடு தனித்தனியாகவும் அஞ்சலில் அனுப்பப் பட்டிருந்தது.

பேற்படி பதின்நான்கு மாணவர்களும் ஆயுதப்பயிற்சி பெற்றவர்கள். இவர்கள் தேச விரோதிகள், யாழிப்பாண சமூகத்தை சீரழிப்பவர்கள். இவர்களை நீண்ட நாட்கள் தொடர்ச்சியாகக் கண்காணித்திருப்பதாகவும் இலங்கையின் எப்பாகத்தில் இருந்தாலும் தப்ப முடியாதென்றும் ஒக்டோபர் மாத இறுதிக்குள் அனைவரும் கட்டுக் கொல்லப்படுவார் எனவும் குறிப்பிட்டிருந்தது. பல்கலைக்கழக சமூகம் அதிர்ச்சியில்' என செய்திகள் வெளியாகின. அதில் குணாவின் பெயர் இரண்டாவதாகவும் எனது பெயர் ஆறுவாவதாகவும் இருந்தது. குணா சிலவேளை இந்த மரண நோட்டீஸ் தொடர்பாக கதைக்கவும் வந்திருக்கலாம்.

நாங்கள் ஆயுதங்களை தொட்டுக் கூடப் பார்க்கவில்லை என சத்தியம் செய்யாத குறையாகச் சொல்லுகிறோம். அவர்களிடமும் மாணவர்களது குறைகள், அச்சுறுத்தல்கள், வாய் திறக்க முடியாதளவு கொலைகள் என எங்கள் ஆதங்கங்களைக் கொட்டித் தள்ளுகிறோம். அவர்கள் உரிய ஆயுதத் தரப்புகளுடன் கதைப்பதாகவும் இது குறித்து தாழும் கவலை கொள்வதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். கலந்துரையாடல் முடிந்து வெளியே வர சீல மாணவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். 'பின்பக்கக் கேற்றியில் ஒரு பெடியனைச் சுட்டாச்சு...'

முன்பக்கமும் பின்பக்கமும் மோட்டார் சைக்கிள்கள் உறுமிக் கொண்டிருக்க... குணாவைப் பின்தொடர்ந்தவர்கள் பட... பட... என கூட்டுவிட்டு எல்லா மோட்டார் சைக்கிள்களும் ஒன்றாக மறைந்து விட்டன. 'வழையான இனந்தெரியாத நபர்கள்!' குணாவை பலருக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவனுடைய கருத்துக்கள், செயற்பாடுகள் எல்லோருக்கும் பரீச்சமானவைதான்.

அவன் மல்லாந்து கிடந்தான். இரண்டு காதுகளாலும் இரத்தம் ஒடி உறையும் கட்டட்டத்திற்கு வந்திருந்தது. ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு முன்னர் 'தராகி பொட்டுகொம்' பற்றி கதைத்தவன் அநியாயமாகச் செத்துக் கிடக்கிறானே... கையில் கிடந்த 'தராகி பொட்டுகொம்' கட்டுரைகளும் மரண தண்டனை 'நோட்டீஸ்' குருதிச் சுவற்றுடன் சிதறிக் கிடந்தன.

வழைமை போல
இராணுவம் சுற்றி வளைக்க
பொலீஸ் வந்தது...
நீதிவான் தொட்டுப் புரட்சிப் பார்த்து
அறிக்கை எழுதினார்...
நமினாதீவிலுள்ள தாய்
வீட்டுக்கு சடலம்
போனது...
விசாரணைகள் நடைபெறு
மென
சொல்லப்பட்டது...

ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு
புனைவுகளைச் சொன்னார்கள்...
ஆனால் அவன் தன் 'கருத்துக்காக'
செத்தது மட்டும் ஈவு உண்மை.
பதின்நான்கு பேரில் ஏனையவர்கள் ஏதோ ஒருவகையில்
தலைமறைவாகத் தொடங்கினார். நான் வழிமயாக வெள்ளி
பின் னேரங்களில் எழுநாற்றைம்பது பஸ்சில வீட்டை
போயிடுவேன். ஞாயிறு பின் னேரங்களில் திரும்ப பஸ் ஏறுவன்.
பத்திரிகை வேலை தொடங்கிய பிறகு வீட்டை போவது
மாதத்தில் ஒருமுறைதான் சாத்தியப்பட்டது. அப்பாவுக்கு
பத்திரிகை வேலையில் உடன்பாடு இல்லை. அவருடைய
இயல்புக்கு மிஞ்சிய வறுமை அரை மனதுடன் சம்மதிக்க
வைக்கிறது. குணாவைச் சுட்ட அன்று பின்னேரம் வீட்டை
போய்விடுகிறேன். என்னுடைய பெற்றோர் எதையும் விளங்கிக்
கொள்பவர்கள் என்பதால் எனக்கு ஏன் மரண நோட்டீஸ்
வந்தது என விளங்கப்படுத்துகிறேன்.

அம்மா கண்ணர் வழியக் கேட்கிறா...

'சாக்கொல்லுற அளவுக்கு என்ன குற்றம் செய்தனி
தம்பி?' அம்மாவை நோக்கி ஒண்டும் சொல்ல முடியாமல்
அப்பாவை நோக்கிக் கேட்கிறேன்.

'அப்பா எங்கடை வீட்டிலை...

எங்கடை காணிக்குள்ள...

எங்கடை சனத்தோட...

நிம்மதியாக இருக்கப் போறம்...

எண்டு கேக்கிறதும்...

எழுதுறதும் தப்பா...?'

அப்பாவால் எதுவும் பேசுமுடியவில்லை. படிப்பும்
வேண்டாம், வேலையும் வேண்டாம். எல்லாத்தையும் விடிட்டு
வீட்டோடை வந்திடு எண்டு மட்டும் சொன்னவர். அவருக்கும்
நிறைய ஆதங்கமிருக்கும். அவற்றை வீடு, வாசல், வயல்,
தோட்டம், காணி, பூமி எல்லாம் தொண்ணுறிலை உயர்
பாதுகாப்பு வலயம்' திண்டிட்டுது.

அவையின்றை சீவன் சொந்த ஊருக்கைதான்
நிறைஞ்சிருக்கு. இந்த வாடகை விட்டிலை வெறுமை மட்டுமே
மிஞ்சி இருக்குது. அப்பா கடைசியாகச் சொன்னார். இனிமேல்
வந்து திரிய வேண்டாம். 'நான் சனிக்கிழமையளிலை காக
கொண்டு வந்து தாறன். சொன்னது போல அப்பா ஒண்ணை
விட்டொரு சனிக்கிழமை ஹூஸ்டலுக்கு வருவார்.
அவருடைய களைத்த முகத்தைப் பார்க்க நிறைய நெஞ்சு
கனக்கும். இன்னும் ஒரு வருடம் படிச்சு முடிச்சிட்டால்
அப்பாவின்றை கஸ்ரமும் ஓரளவு தீர்ந்திடும். நான் உழைக்கத்
தொடங்கிடுவென் என்ற நிறைய நம்பிக்கை அவருக்கு...

இந்த இக்கட்டான் நிலையில்தான் தரம் நிறுவனத்திற்கு
கடிதம் எழுதுகிறேன். வெளியே நடமாட முடியாத நிலையை

செயற்றிட்ட முகாமையாளருக்குச் சொல்லுகிறேன். மாதம்
ஆயிரம் ரூபா தருவதற்கு சம்மதிக்கிறார். நான் படிச்சு முடிய
அந்தப் பணத்தை தவணை முறையில் செலுத்தினால்
இன்னொரு மாணவனுக்கு உதவும் என்ற நிபந்தனையுடன்
பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது நான் பகல் வேலைக்குப் போவதில்லை.
பொழுதுபட 'ஷடிப் பதுங்கி' பத்திரிகைக் காரியாலயத்துள்
போய்விடுவேன். அதேபோல விடிய விடிய ஹூஸ்டலுக்கு
வந்துகிடுவேன். இரவு வேலைக்கு மாதம் மூவாயிரம், தர்ம
நிறுவனம் ஆயிரம் எல்லாம் எனது சாப்பாட்டுக்கும்,
போட்டோக்கொப்பி ஆடிக்கவும், புத்தகங்கள் வாங்கவும், றாம்
காக கட்டவும் ஓரளவு போதுமாக இருந்தது. அப்பா கொண்டு
வரும் காசை ஏனைய சகோதரர்களின் படிப்புக்கும், வீட்டுச்
செலவுக்குமாகவும் திருப்பி விட்டேன்.

வழுமை போல பத்திரிகைக் காரியாலயத்தில் ரீ குடித்து
விட்டு செய்திகளைப் புரட்டத் தொடங்குகிறேன். அன்றைய
உதவி ஆசிரியரும் வந்திருக்கவில்லை. பிரதம ஆசிரியர்
என்னைக் கூப்பிட்டு 'கொஞ்சம் பார்த்துக் கொள்ளும்' என்று
படிகளில் இறங்கி விளங்பரப் பிரிவை நோக்கி நடக்கத்
தொடங்கினார். இனி செய்திகளை எழுதிக் கொண்டு
தொலைபேசியையும் கவனிக்க வேண்டும்.

'ஹலோ வணக்கம்'

'பெயர் வயது வந்திருக்கா?'

'ஹலோ நீங்கள் யார்? இது பத்திரிகைக் காரியாலயம்'

'தெரியும்! சாவகச்சேரி குட்டிங் கேஸ், பெயர் தெரியுமா?'

'சம்பவம் நடந்ததே தெரியாது. நீங்கள் ஆர்?'

'நான்தான் கட்டனான். மூண்டு குட், ஆன் தப்பியிருக்காது. சிவரஞ்சன், வயது இருபத்தி நாலு. ஆஸ்பத்திரிக்கு ஆடிச்சு உறுதிப்படுத்தும்'

'...சரி ஜயா.....'

நண்டன் சிவரஞ்சனை சாவகச்சேரியில் வைத்து கட்டு
விட்டார்கள் நள்ளிரவில் வீடு புகுந்து. நெஞ்சில் மூண்டு
சன்னம் பாய்ந்திருந்தது. இரண்டு நாட்கள் பல்கலைக்
கழகத்தில் மாணவர்கள் விரிவுரைகளை
பகிஷ்கரித்திருந்தார்கள். நான் மூவாயிரம் ரூபா சம்பளத்துடன்
எனது முப்பதாம் இலக்க அறையில் அடைபடுகிறேன்.
பொக்கன் தன்றை அழ்மாவுக்கு ஒரே ஒரு பிள்ளை என்பதால்
என்னைவிட்டு அடுத்த கட்டடத்தில் 815 ஆம் இலக்க அறைக்குப் போய்விட்டான்.

இரவுகளில் ஹூஸ்டலைச் சுத்தி மோட்டார் சைக்கிள்கள்
உறுமத் தொடங்கின... நண்பாக்கள் பேசிப் பழகப் பயந்தனர்.
எனக்கு இப்போது யாரைப் பற்றியும் கவலையில்லை.
அப்பாதான் பாவம். என்றை செத்த வீட்டுச் செலவுக்கு என்ன
செய்யப் போறாரோ தெரியாது.

விவாதங்கள், வாசகர் கழுதங்கள், படைப்புக்கள்

விவாதங்கள் 500 சொற்களுக்கு மேற்படாமல் இருத்தல் வேண்டும். 'வாசகர் பேசுகிறார்' பகுதிக்கான
கடிதங்கள் 200 சொற்களுக்குள் அடங்குதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் திகதிக்கு முன்னர்
எமக்குக் கிடைக்கும் மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் தொடர்ந்துவரும் இதழில் இடம் பெறும். புனைபெயரில்
எழுதுவர்கள், தமது சொந்தப் பெயர் முகவரியை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். படைப்புக்கள்
பிரசரத்துக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படின் ஒரு மாதத்திற்குள் அறிவிக்கப்படும்.

ஆசிரியர்

தீவிர பெண்ணியவாதிகளின் முன்னடிப்புக்கள் பெண்ணிய இலக்கை தாழ்த்தப்படுத்தி விடுமா?

சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்

நூற்றாண்டு வரலாறு கொண்ட பெண்ணியம் தமது இலக்கை நோக்கி மெல்ல மெல்ல முன்னேறி வருகின்ற ஆரோக்கிய நிலையில், மேலும் எட்ட வேண்டிய இலக்குகளை அடைவதில் தீவிர பெண்ணியவாதிகளின் செயற்பாடுகள் உத்திவேகம் கண்டுள்ளது. சர்வதேசரீதியில் துரிதமாக நகர்த்தப்படும் இச்செயற்பாடுகள் எம்நாட்டில் மெத்தனமாகவே நகர்கிறது எனலாம் எனினும் இவ்வாறன் மெத்தனம் கூட ஒரு வகையில் நன்மை பயக்கும் எனலாம். ஏனெனில் தீவிர பெண்ணியவாதிகளின் முன்னெடுப்பு பலத்த எதிர்வகைளையும் சந்திப்பது கண்கூடு.

பாரம்பரியமாக பண்பாட்டுத்தழகைகளில் ஊறியுள்ள எமது சமூகம் பெண்ணியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவே நீண்டகாலம் பிடித்ததை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். எமது பண்பாட்டு அம்சங்களில் கூடுதலான அழுத்தங்களும், அதை மாற்றுவதில் அல்லது மீறுவதில் இருக்கும் தடைகளும், சவால்களும் மேலைத்தேசங்களை விட இறுக்கமானது காலம் காலமாக சமூகமட்டத்தில் ஊறி எமது நிறுமகார்த்தங்களில் படிந்து பராம்பரை பராம்பரையாக தொடர்ந்து வரும் பண்பாட்டு அம்சங்களை விரைவாக நீக்குதல் என்பது அசாத்தியம். எனினும், அவை படிப்படியாக மாறுதல்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, பால்சமத்துவமானதாக வடிவமைக்கப்பட முடியும். தீவிரவாத பெண்ணியவாதிகள் செயற்பட்டால் இவ்விலக்கை எடுப்பது தாழ்த்தமாகிவிடும் சாத்தியம் உண்டு.

தீவிர பெண்ணியவாதிகளின் வகிபங்கானது, முன்னைய சோசலிச் பெண்ணிய முன்னெடுப்புகளை ஏற்றுக் கொள்வதுடன் அதற்கு ஒருபடி மேலாகவும் கிளை பார்ப்பியுள்ளது. விருட்சங்கள் கிளை பார்ப்பும் போது அதன் வேகத்திற்கு ஏற்ப விழுதுகள் தாங்காது விட்டால் கிளைகள் முறிந்து விடும். இவ்வாறான ஒரு நிலை தீவிர பெண்ணிய வாதத்திற்கும் ஏற்படலாம் என்ற தீர்க்கதறிசனமான யதைர்த்தத்தை மனதில் கொண்டு பெண்ணிலைவாத முன்னெடுப்புகள் சாதுரியமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு எதிர்ப்பவை களாமியாகாதவன்னாம் வெற்றி நடைபோட வேண்டும்.

தீவிர பெண்ணியவாதிகளின் இலக்கும் பால்நிலை ரீதியிலான அசமத்துவங்கள் நீக்கப்படவேண்டும் என்பது தான். அதிகார ஆதிகக் கட்டமைப்பற்ற ஆண், பெண். உறவும் வாழ்வுமுறையும் ஏற்படவேண்டும். இதன் பொருட்டு பால்நிலை ரீதியிலான பாகுபாடான அதிகார உறவுகள் நீங்கி ஆண் பெண் உறவுநிலை மேப்படுத்தப்பட வேண்டும். திருமண பந்தம், தாய்மை, குடும்பம் என்பவற்றில் பெண்களின் உரிமை மறுக்கப்பட்டுள்ள இன்றைய நிலை மாற்றப்படவேண்டியது அவசியம். தாய்மை என்பது போல, 'தந்தைமை' என்பதுவும் குடும்பங்களில் ஏற்படவேண்டும். அதாவது. குழந்தை வளர்ப்பில் தாய், தந்தை இருவருமே சமமாகப் பங்கெடுக்க

வேண்டும். தீவிர பெண்ணியவாதிகள் இன்றுள்ள கட்டமைப்பில் மாற்றம் செய்யப்படுதலையும், சம அதிகாரப் பகிரவையும், சமமான உழைப்பையும் இதனால் ஏற்படுத் துழியும் என்பதையும் வலியுறுத்துகிறார்கள்.

இன்று பெண்களின் கல்வி, பொருளாதார சமத்துவம் என்பன மேம்பட்டுள்ளது. பெண்கள் பலவித பணிகளில் ஈடுபடுவதனால், அவர்கள் பொருளாதாரபலமும் பெற்று வருகிறார்கள். ஆண் பெண்ணிடையேயான சமத்துவமான பால்நிலையை எட்ட இது பெரும் பங்கை ஆற்றினாலும், இன்னும் பல அம்சங்களில் முன்னேற்றம் காணப்படவேண்டியுள்ளது. இவற்றில் முக்கியமானவை காலந்தோறும் நிலவிவரும் பெண்களுக்குப் பாதிப்பான கருத்தும் செயற்பாடுகளும், பெண்களுக்கெதிரான அடக்குமுறையும், வன்முறையும், பாலியல் இழைகளும் என்பன ஆங்கும். பால்நிலையான எத்தகைய சமூகப் பிரிவினைகளும் இல்லாதொழிப்பதன் மூலமே இவற்றை முடிவுக்குக் கொண்டு வர முடியும்.

இப்போது எட்டப்பட்டுள்ள உரிமைகள் உறுதிப்படுத்தப்படும் வண்ணம் அரசியல் மற்றும் சட்டீதியான அங்கீகாரம் அவசியமாகிறது. பால் சமத்துவம் தனிப்பட்டவர்களிடையே எட்டப்பட்டால் மட்டும் போதாது, இது சமூகமயமாக்கப்பட மேற்கூரிய அங்கீகாரங்கள் அவசியமாகின்றன. சமூக சிந்தனை மற்றும் தொடர்பாடலகள் எமது பண்பாட்டில் ஆண்மையை அதிகாரத்துடனும் பெண்மையைப் பொது நலப்பண்புடனும் வைத்திருக்கும் நிலையில் மாற்றம் அவசியம். மனிதாபிமான மீள் அமைப்பு மூலம் ஒருமைப்பாடான பால்நிலை சமத்துவத்தை எட்ட முடியும். பால்நிலை ரீதியியான சமூக அடுக்கமைவுகள் நீக்கப்படவேண்டும். கலாசார பண்பாட்டு நியதிகள் ஆண்களுக்கு வழங்கும் சிறப்புறிமைகள் அனைத்தும் பெண்களுக்கும் வழங்கப்படவேண்டும் என்பது தீவிர பெண்ணியவாதிகளின் முக்கிய கோரிக்கையாக உள்ளது.

ஆண்களை வலிமையானவர்களாகவும், பெண்களை மென்மையானவர்களாகவும் கட்டமைக்கப்படுதலும், நோக்கப்படுதலும் மாற்றம் காணவேண்டிய இன்னொரு அம்சமாகும். ஆண் பெண் உறவு முறையானது அதிகாரத்தின் அடிப்படையாகக் கொண்டிராமல் பால்சமத்துவத்துடன் இருக்கவேண்டும். ஆண்களின் வன்முறைகள் அதிகார நிலையே பெண்ணிடமைத்தனத்திற்குக் காரணம் பெண்ணுக்கு சகல துறைகளிலும் சம வாய்ப்பும் சம சந்தர்ப்பமும் அவசியம். தீவிர பெண்ணியவாதிகளின் கோரிக்கை முழுக்க முழுக்க நியாயமானதுதான். அவர்கள் ஆண்களின் உரிமைகளை நிராகரிக்கவில்லை. எனினும் இலக்கை எட்டுவெளிலுள்ள வேகம், பாரம்பரியத்தில் ஊறியுள்ள ஆண்களை சினம் கொள்ள வைக்கிறது. எனவே சற்று மெதுவாக அணுகி மெல்ல மெல்ல இலக்கை எட்ட முயன்றால், வெற்றி நிச்சயம்.

மனவெள்களில் நிரம்பும் அஜந்தகுமாரின்

“கவிஞர் அவன் கவிதையின் தந்தை;

மொழிதான் அக்கவிதையின் தாய்” என்பது ஒரு கவிஞரின் கூற்று.

ஒரு கவிதையை அடையாளப்படுத்துவதற்கு அல்லது அதனை விளங்கிக் கொள்வதற்கென நாம் ஏற்கனவே எமக்குள் வைத்திருக்கும் சட்டகத்தினை அதன் மேல் அழுத்திப் பார்க்கிறோம். கவிதைகள் எல்லாச் சட்டகத்துக்குள்ளும் அடங்குபவையல்ல. படைப்பின் இயல்பே அதுதான்.

கவிதை என்பது ஒரு மனிகழ்வு என்பது அநேக கவிஞர்களினதும் விழர்ச்சர்களினதும் பதிவு அந்தவகையில் ஒரு கவிதை அது சொல்லும் கருத்தால் மட்டும் எங்களை கவர்ந்து விடாது சொல்லப்படும் முறையால் தனியிடம் பெறுவது ஆகும்.

இங்கு கவிதை கொண்டிருக்கும் தளங்களை அடையாளம் காட்டுகிறார்கள்.

- * கவிதை சொற்களைப் படிமங்களாக ஆக்கும் கலை
- * கவிதையின் வாசக இடைவெளி அல்லது மெளனம் அதன் ஒவ்வொரு சொற்களுக்கு இடையேயும் உள்ளது.
- * கவிதை ஒவ்வொரு முறையும் மொழியின் புதிய சாத்தியப்பாடு ஒன்றை நிகழ்த்துகிறது.

இவை மொழிசார் படைப்புக்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பொதிந்திருப்பவை ஆக, கவிதையின் உயிர், அதன் மொழியின் பயன்பாட்டிலே உருக்கொள்கிறது.

ஒரு படைப்பினை புரிந்து கொள்ளல் என்பது இன்று பிரச்சினையாய் இருக்கிறது. புரியாமை படைப்பாளியின் மீது எதிருணர்வைத் தருகிறது. படைப்பை ஒதுக்குகிறது.

கவனமற்று படிக்கப்படாமல் இருக்கும் படைப்புத்தான் புரியாமல் அமையும் படிப்பதில் கடினமான உழைப்பை ஒருவரும் செலுத்துவதில்லை.

“ஒரு படைப்பு புரியவில்லை என்று ஒருவர் சொன்னால் உடனடியாக எத்தனை தடவை படித்தீர்கள் என்று கேட்பது சுந்தரராமசாமியின் வழக்கம். அநேகமாக அனைவரும் ஒருமுறை என்றுதான் சொல்வார்கள். எட்டாம் வகுப்பு கணிதத்தை ஒரு தடவை படித்து உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியுமா என்பார் சுந்தரராமசாமி எட்டாம் வகுப்புப் பாடத்துக்கு கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தைக் கூட நீங்கள் இலக்கியத்துக்குக் கொடுக்கவில்லை என்றுதானே பொருள் என்று கேட்பார்” (ஜயமோகன் 2007)

உண்மையில் கலை, அதன் அடிப்படைகளை புரியும்போது தான் எம்மிடம் வருகிறது.

இலக்கியப் படைப்பினை விளங்கிக் கொள்ள மொழியின் சாத்தியப்பாடுகளை புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஜெயமோகன் சொல்வது போல படைப்பு மொழி என்பது அதற்கான

தொல்படிமம், பொதுப் படிமம், அந்தரங்கப் படிமம் என்பவற்றை இணைத்தத்தாயே காணப்படுகிறது.

எங்கள் து அகமனம் வாசிப்பிடன் இணைகிற போது அது ஒரு பயிற்சியாக, சொற்கள்/படிமங்கள் தொடர்பான ஒரு விழிப்பாக அமையும்.

ஒரு படைப்

பாளி யிடம் / கவிஞரிடம் ஏற்படும் அகத் தூண்டலுடன் தற்செயல் தன்மை சேரும்போது படைப்பு உருவாகிறது எனச் சொல்வார்கள். அஜந்தகுமாரிடமும் இந்த அகத்தாண்டலும் தற்செயல்களும் அநேக கவிதைகளில் உள்ளன. கவனில் போகும் பல்லி’க்குக் கொண்டிருக்கும் பூனை’ என்பதற்கும் தற்செயல் களும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன என்பதற்கு சில எடுத்துக் காட்டுகள்.

படைப்பாளிகளுக்கு அந்தரங்கமான படிமங்கள் இருப்பதுண்டு. பகவய்யாவின் கவிதைகளில் கடல் மீன்டும் மீன்டும் வருகின்ற படிமாக இருக்கின்றது. அஜந்தகுமாரின் கவிதைகளில் அந்தரங்கப் படிமங்களை மேலெழுந்தவாரியாக இனங்காண முடியவில்லை. ‘கடல்’ வன்னைத்துப்பூச்சி, பூனை அனைத்தும் பொதுப்படிமாயே இங்கு வாசிக்கப்படலாம். அஜந்தகுமாரின் எல்லாக் கவிதைகளுக்கும் பொதுவான அவரின் அந்தரங்கமான படிமத்தை சொற்களாயின்றி உணர்வுகளாயே அடையாளங் காண முடிகிறது. எதிலும் துயரத்தின் சாமைகளே படிந்திருக்கின்றன.

அதேபோல் படைப்பாளிகளில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற தொல்படிமங்களும் வாசிப்பு வெளிகளை விளிக்கின்றன. மரபு ரீதியான ஆதிக்கத்தைக் கொண்ட தொன்மப் படிமங்களையும் அஜந்தகுமாரின் கவிதைகளில் காணலாம். ‘ஓளிப்பிழப்பை வினாவுதல்’ கவிதையில் இந்தத் தொன்மங்கள் படிமங்களாய் உலவுகின்றன.

இங்கு தன்னுணர்வுத் தன்மைகளையே முழுமையாக காணமுடிகிறது. அன்மைக்கால படைப்பு நிலை விவாதங்களில் பேசுபொருளாக இருக்கும் அகமி/ சுயம் (Subject of self) தொடர்பான ஒர் அழுத்தமான வெளிப்பாட்டினை இத்தொகுப்பில் கண்டுகொள்ள முடிகிறது.

‘நான்’ என்பதற்கான விருப்பத் தேர்வுகள் கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலை இந்த அகமியை / சுயத்தினை உற்பத்தி செய்து விடுகிறது.

குறிப்பாக ‘காதல்’ தொடர்பான கவிதைகள்.

இந்த அடிப்படையில் அஜந்தகுமாரின் ‘நான்’ உருவாக்கும் அடையாளப்படுத்தல்கள் என்ன என்பதனை கவிதைகள் பேசுகின்றன.

அதனை நாம் அவர் சித்தரிக்கிறாரா அல்லது உருவாக்குகின்றாரா என்ற விவாதத்திற்கு போகாமல் அடையாளம் காண முனைவோம்.

இந்த அடையாளங்களில் நாம் பார்த்த தனித்துவம் சார் அடையாளங்களை விட குழு அடையாளங்கள் உருவாக்கப்படுவதற்கான சாத்தியங்களையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். வரலாற்று அடிப்படையில் “சிறுபான்மை இனச் சொல்லாடல்கள்” இன்று அதிகமாக பேசப்படும் ஒன்றாக இருக்கின்ற நிலையில் அஜந்தகுமாரிடமும் இனத்துவம் சார் தாண்டல்களை கவிதைகள் பேசுகின்றன.

இவ்வாறான ஒரு கோட்டாட்டு சட்டகத்தை பொருத்திப் பார்ப்பு என்பது ஒர் ‘நீண்ட ஆய்வுக்கான, விவாதத்திற்கான களத்தினை விரிக்கும்.

இங்கு ஒரு வாசகனின் இரசனைக் குறிப்புக்களாகவே அஜந்தகுமாரின் கவிதைகளை அடையாளங்கள் கண்டுள்ளேன்.

‘சோம்பேறியின் கடல்’ கவிதைகளை வசதி கருதி பின்வரும் அடிப்படைகளில் பார்க்க முனைகிறேன். அந்தவகையில் சமூக இருப்பினை அடையாளப்படுத்துகிற அல்லது இருப்பினால் அந்தரிக்கின்ற கவிதைகள் சில. வாழ்க்கையின் புதிர்களில் தோல்வியாலும் அச்சத்தாலும் நிரம்புகின்றன மனவெளிகள்.

‘கும்மா இருக்கிறேன்’

நிமிர்விற்கான ஒத்திகைகளோடும்

உண்மை நிமிர்விற்கான பொழுதுகளோடும்

சேர்ந்தென்னைத் தின்று கொண்டிருக்கின்றன.

வாழ்வின் வெறுமையான கணங்களிற் பசியைப் பார்க்க முடிகிறது. புதிர்ப் பொழுதுகளும் வாழுவையும் எனும் கவிதையில் எனதிருப்பின் நிர்ணயங்கள்

நிர்வாணப்படுத்துப்பலாயிற்று

இவ்வாறு வந்துவிழும் வார்த்தைகள் குழலின் வக்கிரத்தை அனுபவமாக்குகின்றது.

அதேபோல் வாழ்வதறும் அச்சம் போர்களின் தடங்களிலிருந்து வெளிப்படுகிறது. ‘ஞாபகங்களின் அச்சக்கோடுகள்’ இல,

எனது இரகசியங்களின்

திசை வழிப்பயணங்களை

பிசைந்தபடி செல்கிறது

இருளின் கரம்!

இந்த வகையில் ‘நிர்வாணத் தெருவும் கவிஞரின் வலியும்’ கவிதையும் நோக்கத்தக்கது.

இந்தக் கவிதைகளில் ஒரு கவிஞருக்கு இருக்க வேண்டிய சமூகப் பார்வையை இனங்காணவாம். இக்கவிதைகளில் அஜந்தகுமார் தனக்கான அந்தரங்கப் படிமங்களை இனங்கண்டிருந்தால் கவிதைகள் தரும் அனுபவவெளி இன்னமும் விரிந்திருக்கும்.

சோம்பேறியின் கடலில் காதல் உணர்வுநிலைசார் கவிதைகளும் முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகின்றன. உலக அளவில் கவிதைகளின் பேசுபொருளில் கவிதைக்கும் காதலுக்குமிடையே ஒரு ஒத்திசைவினை காணமுடிகிறது. நீவீன கவிதை மாபில் நெருடா/மாயகோவ்ஸ்கி ஆகிய இருவரினது கவிதைகளிலும் காதல், புரட்சி பாதிபாதியாய் இருப்பதனை காணலாம்.

இங்கு அஜந்தகுமாரின் கவிதைகளில் இந்த மென்னூனர்வினையும் தரிசிக்க முடிகிறது.

இழைபிரிந்த மொனங்களின் கதைச் சித்திரமாக மனங்களில் பார்மேற்றுகின்றன.

சமூக கட்டுக்களில், விரும்பிய வாழ்வுக்கான அந்தரிப்பு அடங்கிப்போகும் மன உணர்வாக, நம்பிக்கையின் காத்திருப்பாக, நிறைவேற முடிவாத கதையின் முடிவாக வாழ்க்கையை நினைவுக் குறிப்புக்களாக்கின்றன.

‘எதிர்காலம் குறித்து, ‘நீண்ட காத்திருப்பு’, ‘காதல் வழிப்போக்கனோடு நடந்து வரும் இயற்கை’, ‘அநிச்சயக் கோடுகளில் உதிரும் பன்னகைகள்’ என கவிதைகள் வாசித்த பின்னும் மனதில் ஓடுகின்றன.

இங்கு பல்லி + வீடு + நான் + அவன் எனும் கவிதை குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கது. உண்மையில் சாத்திரங்கள், சம்பிரதாயங்கள், பஞ்சாங்கங்கள் மீது மிகுந்த விமர்சனங்கொண்ட பாவணைகளை அநேக கவிதைகள் காணமுடிந்தாலும் அவற்றினை முற்றாக நிராகரித்துச் சென்றுவிட முடியாத மனத் தளம்பலையும் காணமுடிகிறது.

‘மீண்டும் மீண்டுமாய்

பல்லிகளின் வாழ்க்கைக்கும்

என் வாழ்க்கைக்கும்

முடிச்சுகள் இறுகுகின்றன

பஞ்சாங்கமும் கையுமாய்

என் நாள்ப் பொழுதுகளை நிறைக்கிறேன்’

‘நீயெனக்கு இல்லையென்றான இராவு’ எனும் கவிதையின் சொற்படிமங்கள் அழகாய் வந்துள்ளன.

நம்பிக்கைச் சுவர்களிடை

நாம் அகப்பட்டோம்

சுவர்கள்

மிகச் சாதாரணமாய்

இராத்தம் உறிஞ்சிக் குடித்து

கோதாய் எறிந்தன காதலை.

இவற்றினை விட சாதாரண மனிதனிடம் இருக்கக்கூடிய உள்மனிதன்சார் கற்பனையாக ‘என்னிலிருந்து வெளியேறும்’ ஒருவன் கவிதை அமைந்துள்ளது. அதேபோல் சக மனிதனை நம்புமுடியாத வாழ்வின் அச்சமும் அது தரும் துரோகமும் ‘புன்னகைகளின் வடிவங்கள்’ இல் வெளிப்பட்டுள்ளது.

.....

என் முன்னால்

நீலம் பாரித்த ஒரு நதி

ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது.

சமகால அரசியல் குழுமங்கு வாழ்வின் விமர்சனமாக ‘ஒளிப்பிழைபை வினாவுதல்’ குறிப்பிடலாம். கவிதை வடிவம் அல்லது அது உருவாக்கியுள்ள தொனி மிகவும் இரசனைக் குரியதாகவும் அஜந்தகுமாரின் இயல்பான வெளிப்பாட்டு முறையிலிருந்து சற்று மாறுபட்டதாகவும் அமைந்துள்ளது.

நான் மனையாளை, மகவை
மண்ணில் புதைத்த துயரில்
கலங்கி கதறியூ;
நீ

மீண்டும் மீண்டுமாய்
உன் பிராட்டியோடு முயங்கு
நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து
பிள்ளைகளை உற்பவி!

அஜந்தகுமாரின் அகமனம் தன்னுடைய மரபவிருந்து
பிம்பங்களை தொல்படிமங்களாக இக் கவிதையில்
படைத்துள்ளது.

சோம்பேறியாய் அடங்கிக்கிட்கும் கவிஞரின் கடல்
ஆர்ப்பாகிகிறது.

‘ஆர்ப்பிக்கும் என் கடல்’ எனும் இறுதிக் கவிதையில்
வாழ்க்கை மீதான நம்பிக்கையும் வாழுதலின் மீதான ஆர்வமும்
பளிச்சிடுகிறது.

ஓனியின் தூவலில்
நான் பட்டுத் தெறிக்கிறேன்
வானம் எனக்குள் இறங்கி
லாவண்யம் பொழிகிறது
அஜந்தகுமாரின் கவிதைக்கான தலைப்புகள் எல்லாம்
கவித்துவத்தால் நிறைந்தனவாய் என்னால் உணரமுடிகிறது.
ஒருசோம்பேறியின் கடல்
பல்லி + வீடு + நான் + அவர்
வல்லமையைச் சந்தேகித்தலாய் வல்லமை

என்பன எடுத்துக்காட்டுக்கள்.

அஜந்தகுமார் குறிப்பிட்டது போல சொற்கள் மீது
அவருக்கிருக்கும் ஆர்வமும் அதைத் தேர்வு செய்வதிலுள்ள
நேர்த்தியும் சொல்ல வேண்டிய ஒன்று.

- புதிர்ப்பிடாழுதுகளை தினித்தே

- இரகசியங்களின் தலை வழிப் பயணங்கள்

- மழையை வாசிக்க / எந்தன் ஆசைகள் நடக்கத்

சில கவிதைகள் முடிந்த பின்னும் தொடருவதாய் ஒரு
உணர்வை எனக்குத் தருகின்றன.

‘மயிர்கொட்டியும் வண்ணத்துப் பூச்சியும்’

‘நீண்ட காத்திருப்பு’

‘உன் தவறும் என் சக்தியும்’

எனது பார்வையில் இவ்வாறான கவிதைகள், கவிதைக்கான
செட்டினை/இறுக்கத்தினை உடைத்துவிடும் அபாயத்தினை
தரும் எனவே கருதுகிறேன். கவிதையில் நீஞும்
வார்த்தைகளைக் களைவது கவிதைகளின் கவித்துவத்தினை
இன்னமும் மேருகேற்றுவதாக அமையும்.

சில கவிதைகள் அஜந்தகுமாரின் கவித்துவ
வீச்சிலிருந்து மாறுபட்டதாய் உணர வைக்கிறது.

குறிப்பாக உருக்குலைந்த என் கவிதைகள் எனும்
தலைப்பிலான கவிதை. இதில் சாதாரண விபரங்கள் தன்மை
வெளிப்படுகிறது என்பது எனது வாசிப்பு. இப்படியான சில சில
பலவீணங்களை தவிர்க்கும் மொழி வீச்சும் கவித்துவமும்
அஜந்தகுமாருக்கு உண்டு என்பதற்கு சோம்பேறியின் கடலே
சாட்சியாயுள்ளது.

‘ஞானம்’ சந்தா விபரம்

உள்நாடு

தனிப் பிரதி	: ரூபா 50/-
ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 600/-
ஆறு ஆண்டுச்சந்தா	: ரூபா 3000/-
ஆயுள் சந்தா	: ரூபா 20000/-

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ
அனுப்பலாம். மணியோடர் எவ்வளவுக்கூடுத்தால் நிலையத்தில்
மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

இலகுவாக மேலதீக் கெலவின்றி சந்தா அனுப்பும் வழி :-
உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நல்லன் வங்கியில்
T. Gnanasekaran, Hatton National Bank - Wellawatte
நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் – 009010344631 என்ற
கணக்கில் வைப்பு செய்து வங்கி ரீதை எமக்கு அனுப்புதல்
வேண்டும்.

வெளிநாட்டிலிருந்து பணம் அனுப்பு : Swift Code : HBLILKX

அனுப்ப வேண்டிய பெயர் / முகவரி :

T. Gnanasekaran

Gnanam Branch Office

3-B, 46th Lane, Wellawatte.

ஞானம் விளம்பர விகிதம்

பின் அட்டை	: ரூபா 10000/-
முன் உள் அட்டை	: ரூபா 8000/-
பின் உள் அட்டை	: ரூபா 8000/-
உள் முழுப்பக்கம்	: ரூபா 5000/-
உள் அறைப்பக்கம்	: ரூபா 3000/-

எவ்விரும்பு	ஓராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Australia (AU\$)	35	70	100
Europe (€)	25	50	70
India (Indian Rs.)	500	950	1400
Malaysia (RM)	50	95	140
Canada (\$)	35	70	100
UK (£)	15	30	40
Other (US \$)	25	50	70

மூன்று சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துத் தருபவர்களுக்கு ஓரு வருடம் ‘ஞானம்’ இனாமாக அனுப்பப்படும்.

நேர் காணல்

சுந்திரம் : த. ஞானசேகரன்

(12)

தெளிவுத்தை ஜோசப்

16.02.2009ல் அகவை எழுபத்தொன்றை நிறைவு செய்து பவள விழா ஆண்டில் தடம்பதித்துள்ள தெளிவுத்தை ஜோசப் அவர்களின் இலக்கியப் பணிகளைக் கொரவிக்கும் முகமாக இந்த நேர்காணல் தொடரை ஞானம் வழங்குகின்றது.

என்னை தெளிவுத்தை ஜோசப் ஆக்கியதில் ஒரு கணிசமான பங்கு அண்ணன் ஞானப்பிரகாசத்துக்குமுறியது.

அவர் 'தெளிவுத்தை' என்கின்ற அந்தக் தேயிலைத் தோட்டத்துக்கு உத்தியோக நிமித்தம் சென்றதால் தான் நானும் அங்கு சென்றேன்.

அண்ணனுக்கும் எனக்குமாக கூட்டாஞ்சோறு மாதிரி ஒரு சின்ன சோறு கறி வைத்து முடித்து விட்ட பிறகு முழு நாளும் என் முன்னால் நீண்டு கிடக்கும். என்ன செய்வதென்றே தெரியாமல்!

அதிகாலை ஆறு மணிக்கெல்லாம் அண்ணன் ஆபீஸ் போய் விடுவார்.

அண்ணனுக்குத் தோட்டம் கொடுத்திருந்த வீடு இரண்டு அறைகள், ஒரு ஹால், ஒரு விராந்தை, ஒரு சிறிய முன்னறை, ஒரு சமையலறை கொண்டிருந்தது.

பனி பெய்யும் அந்தக்காலை ஆறு மணியிலிருந்து நான் அந்த வீட்டில் தனியாக என்ன செய்வதென்றே தெரியாமல் சுற்றி வருவேன்.

காலி, காலியான அந்தப் பெரிய பெரிய அறைகள் என்னைப் பயமுறுத்தும்.

வெளியே போய் விடுவோம் என்று என்னினால் பல்வடன் பல்மோதும் பனி, காலியான அறைகளை விடவும் பயமுறுத்தும்.

'தலைவரை போர்த்திக் கொண்டு படுத்துக் கிடக்கலாம்' என்றால் ஒரு எட்டு எட்டரைக் கெல்லாம் யாராவது வந்து 'அம்யா தேத்தண்ணி வாங்கியாறாச் சொன்னாரு' என்று சமையலறைச் சன்னலைத் தட்டுவான். இரண்டு மூன்று தட்டல்களுக்குப் பதில் வராவிட்டால் ஜன்னல் உடைந்து விடும் அளவிற்குத் தட்டுவான்.

கத கதவென்று கம்பளிப்போர்வைக்குள் படுத்தால் தூங்கிப்போய் விடுவேனோ என்ற பயம் முந்தியவைகளை விடப் பயமுறுத்தும்.

தெளிவுத்தையின் உச்சியில் இருக்கிறது பெரிய துரையின் பங்களா. பக்கத்தில் பெரியாபீஸ். அடுத்து தேயிலை தயாரிக்கும் அந்த பெக்டரி.

பெக்டரியிடம் போய் நின்றால் முழுத் தோட்டமுமே பள்ளத்தை நோக்கித்தான்.

எல்லாத் தோட்டங்களிலுமே துரை பங்களாக்கள் உச்சியில் தான் கட்டப்பட்டிருக்கும். உயரத்தில் இருப்பதையே விரும்பும் வெள்ளைக்காரர்களின் நினைவுகளைப் போல.

அண்ணன் வேலை செய்யும் ஆபீஸ் பெரியாபீஸ் என்றே அழைக்கப்பட்டது. அது தவிர்ந்து இரண்டு டிவிசனல் ஆபீஸ்கள்: ஒற்றைக் கிளாக்கருடன். சின்ன துரை மார்க்னடன்: இருக்கின்றன.

நான்கு டிவிசன்களிலிருந்து அந்தந்த டிவிசனின் கைச் செக்ட்ரோல், பெரிய துரைக்கான சின்ன துரைமார்க்களின் முதல்நாள் வேலைகள் பற்றி செய்திகள், போன்ற பலவிதமான புத்தகங்கள், கடிதங்களுடன் பெரியாபீஸ்க்கு வரும் தபால் யைன்கள், பெரியதுரை அவைகளைப் பார்த்து, குறிப்புகள் எழுதி, கெயொப்பமிட்டுக்கொடுக்கும் வரை பெரியாபீஸின் வராந்தையில் சோம்பூம் அரட்டையாக பொழுதைக் கழிப்பதுண்டு.

அவர்களில் யாராவது ஒருவன்தான் ஒடிவந்து அண்ணனுக்குக் காலைச் சாப்பாடு எடுத்துப் போவான். சின்ன பிளாஸ்கில் தேநீரும், சிற்றுண்டியும் அவனிடம் கொடுத்தனுப்ப அவன் வந்து ஜன்னலைத் தட்டுவதற்கு முன்பதாகவே தயார் பண்ணி வைத்திருக்க வேண்டும்.

பிறகெப்படி கத கதவென்று போர்வைக்குள் புதைந்து கிடக்க முடியும்.

அன்றாட கடமைகள் அட்டவணையிட்டதுபோல் முடிவடைந்த பின்னும் ஆஜானுபாகுவாக விஸ்வரூபம் எடுத்து என்முன் நிற்கும் பொழுதுகளை என்ன செய்யலாம்!

இருபதுகளின் சுற்றுமுன் பின்னான அந்த வயதில் எத்தனை பசாககள் வந்து சுற்றி நின்று சோதனையிடும்.

'An Idleman's Mind is the Devil's Workshop' என்பார்கள்.

நான் என்னுடைய மனதை சோம்பி இருக்க விட வில்லை.

எழுதத் தொடங்கினேன்! எங்களுடைய ஆஞா எனக்குள் ஒரு கலைஞரை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உருவாக்கியிருந்திருக்கின்றார்கள் என்று ஆரம்பத்திலேயே கூறி இருந்தேன். அந்த உணர்வுகளின் வெளிப்பாட்டுக்கு என் முன் நீண்டு கிடந்த பொழுதுகள் மெது மெதுவாக உருவும் அமைக்கத் தொடங்கின.

பிந்திய ஜம்பதுகளில் உமாவுக்க ஒரு கதை அனுப்பினேன். ஜி. உமாபதி நடத்திய ஒரு தமிழ் நாட்டுச் சஞ்சிகை உமா.

அட்டைப் பாத்துக்கான ஒரு கதை கேட்டிருந்தார்கள். மனதில் பட்டைத் எழுதி அனுப்பியிருந்தேன். அட்டைப்பாத்துக்கான கதை என்று அதைத் தான் போட்டிருக்கின்றார்கள். என்னுடைய கதை உமாவில் வந்த விஷயம் எனக்கு பிந்திய அறுபதுகளில் தான் தெரிய வந்தது.

பிந்திய அறுபதுகளில் எனது பெயர் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் கொஞ்சமாகத் தெரிய வந்திருந்தது.

உமாவில் கதை வந்திருக்கிறது என்பது தெரியாமலே தொடர்ந்து கல்கண்டு கதம்யம் போன்ற பத்திரிகைகளுக்கு எழுதி அனுப்பி இருக்கின்றேன்.

கதம்பத்தில் வந்த கதைகளை அண்ணனுடன் ஆபீசில் வேலை பார்க்கும் நண்பர்களுக்குக் காட்டி ஆனந்தப் பட்டிருக்கின்றேன்.

மாரியப்பன்; தில்லன், பொன்னுச்சாமி; மொகமட், என்று ஆபீஸ் நண்பர்களும் முத்துசாமி, மூர்த்தி என்ற பெக்டரி நண்பர்களும் எல்லாரும் ஒரு வயதினர். பெக்டரி நண்பர்கள் ஒரு சில நாட்களிலும் ஆபீஸ் நண்பர்கள் அன்றாடமும் அந்தி நேரங்களில் அண்ணனுடன் எங்கள் வீட்டுக்கு வருவார்கள்.

பாட்டுக் கச்சேரி; அர்ட்டைக் கச்சேரி; சீட்டுக் கச்சேரி (முந்தூற்றி நாலு) என்று நடுச்சாமய் வரை நடக்கும்.

இவர்களுள்ளும் குறிப்பாகத் தில்லனும் மாரியப்பனும் எனக்குப் பிழித்தவர்களாக இருந்தார்கள்.

பொன்னுச்சாமியும் முத்துசாமியும் பாடசாலை நண்பர்களும் கூடு.

முந்திய இருவரும் என்னைக் கவர்ந்ததற்கான காரணமே அவர்கள் கையிலிருக்கும் புத்தகங்கள்தான்.

மாரியப்பன் ஏதாவதொரு ஆங்கில நூல் வைத்திருப்பார். தில்லன் தமிழ்புத்தகம் வைத்திருப்பார். மு. வரதராசனார் நாவல், கரித்துண்டு; கயமை; நெஞ்சில் ஒரு முள்; கள்ளோ காவியமோ என்று ஒவ்வொன்று ஒவ்வொன்றாகக் கொண்டு வருவார்.

இதுதான் டக்டர் மு.வ.வின் பதுநாவல் என்று நெஞ்சில் ஒரு முள்ளை வாசிக்கும்போது இது அவருடைய முந்தைய நாவல் என்று கரித்துண்டை எனக்கு வாசிக்கக் கொடுப்பார்.

அவர் புத்தகங்களை வைத்திருக்கும் விதமே அஸாதியானது! பக்கங்களில் விரல் அழுக்குக் கூடப் பாமல், ஏடுகள் கச்சாமல், அட்டை அழுக்குப் பாமல் பிரெளன் பேப்பர் கவர்போட்டு ஒரு குழந்தையைத் தாப் பத்திரிப்படுத்துவது போல் பத்திரிமாக வைத்திருப்பார்.

முவ நாவல்கள் மட்டுமன்றி பார்த்துநாசன் கவிதை நூல்கள், ஜெயகாந்தனின் முத்திரைக் கதைப்புடனான ஆனந்த விகிடன் என்று நினையவே தமிழ் வாசிப்பவராக தில்லன் இருந்தார்.

புத்தகம் கவனம் புத்தகம் கவனம்் என்ற எச்சரிச்கையுடன் தான் என்றாலும் மு.வ.வின் நாவல்களுக்குள் மழுகிக் கிடந்த நாட்கள் அவை. ஜெயகாந்தனின் ஆனந்த விகிடன் கதைகளில் வயித்துக் கிடந்த நாட்கள் அவை.

வாசிக்கக் கொண்டு வந்த ஆங்கில நூலைக் கதிரையில் கை மறதியாகப் போட்டு விட்டு மாரியப்பன் சில நாட்கள் சென்றுவிடுவார்.

மறுநாள் இராவு வரும்போது தான் அதை எடுத்துச் செல்வார். அதற்குள் நான் ஒரு கால்வாசிப் புத்தகத்தை வாசித்திருப்பேன்.

தமிழ் நூலைப் போல் விரைவாக வாசிக்க முடிவதில்லை. என்னதான் ஆங்கில மீடியத்தில் கல்வி பயின்றிருந்தாலும் விரைவாக நாவல் வாசிக்கும் அளவுக்கு எனது ஆங்கிலம் விருத்தி அடைந்திருக்கவில்லையோ தெரியவில்லை.

சிரமப்பட்டு சிரமப்பட்டே வாசித்திருப்பேன். கைமறதியாகக் கதிரையில் போட்டு விட்டுப் போகும் பழக்கம் எல்லாம் தில்லனிடம் கிடையாது. ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் மிகக் கவனமாக இருப்பார் அவர்.

நான் வாசித்து முடித்துக் கொடுக்கும் நூலை மிக நுணுக்கமாகப் பார்க்கியிடுவார். அதில் அவருக்கேற்படும் திருப்தியைப் பொறுத்ததே எனக்கு வரப்போகும் அடுத்த நால்.

பொன்னைப் போல்; பெண்ணைப் போல் புத்தகமும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்னும் பண்பைக் கற்பித்த நன்பார் அவர்.

பெண்ணைப் பாதுகாத்தல் என்றதும் அவசரப் பெண்ணியக்காரர்கள் (Instant) கோபம் கொள்வார்களோ தெரியவில்லை.

பாதுகாத்தல் என்பதை பேணுதல் என்று கொள்தல் உசிதமானது.

என் எல்.கிருஷ்ணனின் பழைய பாடல் ஓன்றில் இப்படி ஒருவரி வருகின்றது.

சரியில்லோ... மெத்தச் சரியில்லே... என்பது பாடல்.

‘புத்தகம், பொன், பெண் மூன்றையும்

மாற்றானிடம் கொடுத்து

காப்பாற்றச் சொல்லுறந்தும்

சரியில்லே – மெத்தச் சரியில்ல...

மாரியப்பன் புண்ணியத்தில் ஆங்கிலப் புத்தகங்கள் வாசிக்கும் ஒரு ஆர்வமும் ஏற்பட்டது. அண்ணனுக்கு ‘சலீ’ என்றொரு நண்பர் இருந்தார். பதுளை பஜார் வீதியில் சின்னதாக ஒரு தையல் நிலையம் வைத்திருந்தார். ஆண்களுக்கான நீள்கல்வட்டை, சட்டை தையலில் நிபுணர் அவர். ரெடிமேட் ஆடகள் பிரபலப்பாத காலம் அது.

அண்ணனும் நண்பர்களும் கால்சட்டை தைப்பதற்காகக் கொண்ட பழக்கம் நாளாடைவில் அவரையும் குடும்பத்தினரையும் எங்கள் குடும்ப நண்பர்களாக்கி இருந்தது.

சலீ ஒரு வசீகரன்! வித்தியாசமானவர்! சின்ன உருவம். சின்ன உடல். சிரிப்புடன் சிவந்து நெளியும் சின்னச் சொண்டுகள் கொண்ட வசீகரிக்கும் சின்னமுகம்.

அவரை நான் கால்சட்டையுடன் கண்டதில்லை. செருப்பை மறைக்கும் கணுக்கால் வரையிலான தூய வெள்ளைச்சாரம். ஒரு வெள்ளைச்சட்டையுடனே எப்போதும் காட்சிதருவார்.

தொழில் தவிர்ந்ததான் அவருடைய உரையாடல்கள், செயற்பாடுகளுடன் மிகவும் அந்தியானது அவரது உடை.

ஆங்கில நூல்கள் பற்றிப் பேசுவார். எழுத்தாளர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுவார். இப்போது தான் வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் நல் இது என்று ஒன்றைக் காட்டுவார். அந்த நூலாசிரியரின் ஏனைய நூல்கள் பற்றிப் பேசுவார்.

அளவு கொடுத்த கால்சட்டை, மேற்சட்டைகளை வாங்கிக் கொண்டு போக அவசரமாக வந்து அந்த சின்னக் கடைக்குள் நிற்கும் நண்பர்கள் ஒரு திரிசங்கு நிலையில் இருப்பார்கள்.

தமிழ்ப்படங்களை விடவும் கூடுதலாக ஆங்கிலப் படங்கள் பற்றிப் பேசுவார் சலீ.

பதுளையில் இரண்டு படமாளிகைகள் இருந்தன. ஒன்று 'கிங்ஸ் தியேட்டர்' மற்றது 'மொடர்ஸ் தியேட்டர்'

கிங்ஸ்தியேட்டரில் ஆறுமணிக்காட்சி ஆங்கிலப்படம். ஒன்பது மணிக்குத் தமிழ்ப் படம்.

மொடர்ஸில் இரண்டு காட்சியிலே தமிழ்ப் படம்தான். ஞாயிறு தினங்களில் காலை பத்துக்கு, பகல் இரண்டாரைக்கு என்று மொத்தமாக நான்கு காட்சிகள் நடக்கும். பகல் காட்சிகள் நடப்பது பெரும்பாலும் சுற்றியுள்ள தோட்டத்து மக்களுக்காகத்தான்.

பதுளை வாசியான சலீமுக்கு ஆங்கிலப் படங்கள் பார்க்கும் வழிப்பு அதிகம்.

ஆங்கிலப் படங்கள், ஆங்கில நூல்கள் பற்றி எல்லாம் அளவளாவும் சலீம் எங்களை, குறிப்பாக என்னை ஒரு வித்தியாசமான உலகிற்குன் இட்டுச் செல்வதுண்டு.

ஒரு தடவை எங்கள் வீட்டுக்கு வந்திருந்தபோது நான் பாவிக்கும் முன் அறையில் நண்பர் மாரியப்பனின் ஆங்கில நூல்கள் இரண்டு மூன்று, என் வாசிப்பிற்காக வைத்திருந்ததைக் கண்டார்.

ஒரு அலட்சியத்துடன் அவைகளை நோட்டமிட்டவர் 'இவைகளை வாசிக்காதீர் ஜோ... ஒன்றுமில்லை காதல் நவீனங்கள் எழுதும் பென் இவர்...' (பெயர் நினைவில் வர மறுக்கிறது) வரிசை, வரிசையாக இவரது நூல்கள் வரும், எல்லாவற்றிலும் காதலும், மென்மையும், விதவிதமாக வரும் என்று கூறினார்.

அவர் கொண்டு வந்திருந்த புத்தகத்தை எனக்குக் காட்டினார். டி.எச்.லோரான்ஸ் - எழுதிய லேடி சார்ட்லீஸ் லவர் என்னும் நாவல். D.H. லாரன்ஸ் பற்றி அவருடைய முந்திய நாவலான 'சன்ஸ் அன்ட் லவர்ஸ். பற்றி, அது படமாக எடுக்கப்பட்டிருப்பது பற்றி எல்லாம் கூறினார்.'

மூன்று சிறுகதைகளை இணைத்து ஒன்றாக ஒரு படம் வந்திருந்தது. அருமையான படம்! ஒவ்வொரு கதைக்கும் அரைமணி நேரம் என்று மொத்தமாக ஒன்றரை மணி நேரம் தான். தமிழ்ப்படம் போல் மூன்றரை நான்கு மணிநேரம் உள்ளே அடைத்து வைத்திருக்கிமாட்டார்கள் என்று கூறியவர், நான் உங்களுக்கு வாசிக்க Sons and Lovers தருகின்றேன். ஞாயிறு கடைக்கு வருவார் கள் தானே... என்றார்.

D.H. லோரன்ஸ்கின் என்பவரின் பெயர் எனது நினைவில் இல்லை காலன்குருக்குப் பிறகும் மறக்காமல் இருப்பதற்கும், அந்த மற்ற எழுத்தாளரின் பெயர் நினைவில் வர மறுப்பதற்கும் காரணம் என்ன.

காலமே மதியினுக்கோர் கருவி என்பது தான். எழுதி, எழுதி, நூல், நூலாக, வெளியிட்டிருந்தாலும் காலம் எத்தனை பெயர்களை மனதில் பதியச் செய்கிறது.

D.H. லோரன்ஸ் Lady Chatterley's Lover. நாவலும் அவருடைய பெரும்பாள்மையான நூல்கள் போலவே தடை செய்யப்பட்ட நூல் தான்.

கூடுதல் பாவியல் என்பதற்காகத் தடை செய்யப்பட்ட இந்த நாலை அறிஞர் அண்ணா வாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றார் என்று குற்றம் சாட்டி தி.மு.க.விற்கு எதிரான தேர்தல் பிரச்சாரங்களை காங்கிரஸ் மேற்கொண்டிருந்த செய்திகள் என் நினைவில் வருகின்றன.

தேர்தல் காலப் பேச்கக்களும், குற்றச் சாட்டுக்களும் அப்படத்தான்.

லேடி சார்ட்லீஸ் லவர் வாசிப்பதுகூட குற்றம் தான்!

தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு ஒவ்வாதவாறு பாலியில் செயற்பாடுகளின் உச்சம்வரை செல்கின்ற தடை செய்யப்பட்ட - லேடி சட்டர் லீன் காதலன் என்கின்ற பாலியல் நாலுக்குள் ஆழ்ந்திருக்கும் அண்ணாத்துரை போன்ற ஒருவரை நம்பி வாக்களின்து நாடாஞ்மனற்றதுக்கு தமிழக மக்கள் அனுப்ப மாட்டார்கள் என்று பேசியவர்களதும் சிரஞ்சீவி ஜெகசிற்பியன் போன்றோது சின்னச்சின்ன எட்டணா செக்ஸ் புத்தகங்களை ஆசிரியருக்குத் தெரியாமல் டெஸ்க்கடியில் மறைத்து வைத்து வாசிக்கும் மாணவர்களைப் போல் "லேடி சார்ட்டலீஸ் லவர் வாசனவைறத் தலையணைக்கடியில் மறைத்து வைத்து வாசித்துவர்கள் தான்!"

அண்ணாத்துரை வித்தியாசமானவர்.

ஒரு தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் போது இலங்கையில் இருந்து சென்றிருந்த தமிழ் அமைச்சர் ஒருவர் மண்பத்தில் படுக்கை வசதி இல்லாதது பற்றி பெருங்குறைப்பட்டுக் கொண்டாராம்.

விழா அமைப்பாளர் ஒருவரிடம் "நான் யார் தெரியுமா... ஒரு அமைச்சர்! இலங்கையின் மூன்றாவது பிரஜை என்னைப் போய் தரையில் பாய்விரித்துப் படுக்கக் கூறி..." என்று கொதித்திருக்கின்றார்.

விழா அமைப்பாளர் 'என்னுடன் வாருங்கள் என்று அழைத்துச் சென்றிருக்கின்றார். 'கட்டில் கிடைக்கப் போகின்றது என்று அவரும் பின் தொடர்ந்தாராம்.

வரிசை வரிசையாகப் படுத்திருப்பவர்களை ஒதுக்கித்தாண்டியபடி மண்பத்தின் மறு மூலைக்கு வந்துவிட்டவர், கூனிக் குறுகியிட ஒரு சால்வையைப் போர்த்திக் கொண்டு தலையணையாகக் கையை மழுத்து வைத்துப்படுத்து நித்திரையாகவிட்டிருந்த ஒரு மனிதனாக்காட்டினாராம்.

நீங்கள் இலங்கையின் அமைச்சர் மூன்றாவது பிரஜை. உங்களுக்குப் பாய்; தலையணை, போர்வை எல்லாம் இருக்கிறது. இவர் தமிழகத்தின் முதல் அமைச்சர், முதல் பிரஜை... என்று கூறினாராம்.

மறு பக்கமாக முகம்வைத்துப் படுத்திருந்தவர் அறிஞர் அண்ணாவாம்.

அண்ணாத்துரை வித்தியாசமானவர்தான்.

எழுத்துடன் சம்பந்தப்படாத அந்த சலீம் என்கின்ற பெயர் நண்பரின் நினைவு மலையக எழுத்துவகுடன் நெருக்கமான உறவு கொண்டிருந்த இன்னொரு தையற்கலைஞரின் நினைவுகளையும் இழுத்து வருகின்றது.

அவர்தான் 'யார் கொலைகாரன்' என்னும் குறுநாவவை 1954ன் ஆரம்பத்திலேயே புத்தகமாக வெளியிட்ட மு.வே.பெ. சாமி அவர்கள்.

தெமொதா உடுவரைத் தோட்டத்தில் 1929ல் முத்து - வேபுதும்பதிகளின் மக்களாகப் பிறந்தவர் சாமி. பெற்றோர் இட்ட பெயர் பெரியசாமி.

முத்து வேபுப் பெரியசாமி என்பதே மு.வே.பெ. சாமியாக நிலைத்துவிட்டது.

அந்த நாடகாலில் இளைஞர்களைக் கவர்த்த தீராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இவரையும் ஆகர்ஷித்துக் கொண்டதில் வியப்பேறும் இல்லை.

அண்ணாவின் சொற்பொழுது சிறுசிறு வெளியீடுகளாக வந்து கொண்டிருந்த காலம் அது.

அவைகள் கொடுத்த ஊக்கம், தி.மு.க. எடுகளின் கருத்துக்கள், அவர்கள் வெளியிட்ட திருப்படங்கள், வேலைக்காரி - ஓர் இரவு - பராசக்தி போன்றவை இங்குள்ளவர்களிடமும் ஒரு புத்துணர்வை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

சாமி என்று அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட இவர் ஒரு சமூகப் பணியாளனாகத் தன்னை இனம் காட்டியவர்.

'சமூக முன்னோற்றும்' இவர் நடத்திய ஒரு மாத இதழ் அந்த இதழுக்கு 1950களில் கலைஞர் மு. கருணாநிதியிடம் இருந்து ஒரு கதை வாங்கிப் போட்டுள்ளார்.

அமராகிவிட்ட கவிஞர் தமிழோவியனிடம் இந்தக் கருணாநிதியின் கதை வந்த விஷயம் பற்றிக் கூறி மகிழ்ந்ததாக தமிழோவியன் என்னிடம் கூறினார்.

தமிழோவியன் தெளிவுத்தையில் பிறந்தவர். நான் தெளிவுத்தையில் உத்தியோகநிமித்தம் குடியேறியவன்.

பதுணையில் இரண்டு புத்தகக் கடைகள். ஒன்றுமீண்டிகா - மற்றது கே அன் கே. பதுணை வோவர் வீதியில் மொடர்ஸ் படமாளிகைக்கு முன்னால் மீணாமிகா - பக்கத்தில் கே.அன்.கே.

இந்த கே அன் கேக்கு அருகேதான் சாமி தையற்கடை வைத்திருந்ததாகவும் தமிழோவியன் என்னிடம் கூறினார்.

மீணாமிகா பெரிய புத்தகக்கடை. அவர்கள் புத்தக வியாபாரிகள் மட்டுமே.

கே.அன்.கே பெரி. கந்தசாமியுடையது. படங்களுக்குச் சட்டம் அடிப்படு (Picture Framing) அவரின் பிரதான செயல். புத்தகம் விற்பது ஒரு துணை செயற்பாடு.

அமர் பெரி. கந்தசாமி அவர்கள் பதுணையின் முக்கியமான இலக்கியச் செயற்பாடாளர். வீரகேசரியின் செய்தி நிருார்.

வீரகேசரியின் தோட்ட மஞ்சரி ஆரம்பத்துக்கும், மலையகச் சிறுகதைப் போட்டியின் அத்திவாரத்துக்கும் ஒரு சக்தியாக நின்றார்.

முதல் சிறுகதைப் போட்டிக்கான பரிசுப்பனத்தை பதுணை மொடர்ஸ் தியேட்டர் உரிமையாளரிடம் இருந்து பெற்றுக் கொடுத்தவர்.

1963ல் முதல் மலையகச் சிறுகதைப் போட்டியின் பரிசுப்பு விழுவும் "மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றத்துக்கான ஆரம்பப் பேச்சு வார்த்தைகளும் பதுணை மொடர்ஸ் படமாளிகையிலேயே நடைபெற்று நினைவுக்கு வருகின்றது.

நானும் எழுத்து தொடங்கி தினை அரங்கில் பரிசும் வாங்கிய பின் மெது மெதுவாகக் கந்தசாமி அவர்களின் புத்தகக் கடைக்குள் அறிமுகம் ஆனேன்.

அப்போது மு.வே.பெ. சாமியின் கடை அங்கு இருக்கவில்லை. அப்படி ஒருவர் இருந்ததாகவும் யாரும் கூறவில்லை.

பெரி. கந்தசாமி உட்பட! கந்தசாமியின் படக் கடையில் மல்லிகைக் காதலன் சட்டமுடித்துக் கொண்டிருப்பார்.

சின்னச் சின்ன கொண்டைகளுடனான சின்ன ஆணிகள் அவர் உதடுகளில் வரிசை கோர்த்து நீட்டிக் கொண்டிருக்கும். பல்லால் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் அவைகளை ஒவ்வொன்று ஒவ்வொன்றாக உருவி சின்னச் சுத்தியலால் பிரேமில் தட்டிக் கொண்டிருப்பார்.

'தெளிவுத்தையில் இருந்து கதை எழுதியிருக்கும் ஜோசப் நீதானே' என்று உள் நுழைந்த என்னிடம் கந்தசாமி வினையிதும், உத்திலிருந்து உருவிய ஆணியை அடிக்க மறந்து விட்டவாராய் ஒரு ஆவலுடன் ஆர்வத்துடன் என்னைப் பார்த்த மல்லிகைக் காதலன் உடனே பார்வை தாழ்த்தி பிரேமிக்கத் தொடங்கினார்.

'You Wait I Will Run to the Bank and Come' என்று கந்தசாமி வெளியேறினார்.

நீங்கள் என்று கூற விரும்பாமையும் நீ என்று கூறக் கூச்சமாகவும் இருப்பதில் இருந்து விலகிக்கொள்ளவே ஆங்கிலத்தில் கூறியதாக நான் நினைத்துக் கொண்டேன்.

ஆங்கிலம் எத்தனை வசதியான மொழி

அவர் வெளியேறியதும் உதட்டோர் ஆணிகளை உதரித்துப்பிலிட்டு எழுந்தோடு வந்து என்னைக் கைக்குலுக்கி வரவேற்றார்.

அகில இலங்கை கலை இலக்கியச் சங்கம் நடத்தும் சர்வதேசக் கட்டுரைப் போட்டி

அகில இலங்கை கலை இலக்கியச் சங்கம் வகுடந்தோறும் நடத்தி வருகின்ற போட்டிகளின் வரிசையில், இம்முறை ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைத் துறையினை மையப்படுத்திய போட்டியாக அமையவுள்ளதோடு, இப்போட்டியானது இம்முறை சர்வதேச மட்டத்திற்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்ட மாபொரும் கட்டுரைப் போட்டியாக அமையவுள்ளது.

நாடகக் கலைஞர் கந்தசாமி வாழவேலு ஞாபகார்த்தமாக நடத்தப்படவார் இக்கட்டுரைப் போட்டியின் தலைப்பாக “ஸமுத்துத் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சி” அமைகின்றது. எந்தவிதமான சொல் வரையறைகளுமில்லை என்பதோடு கையெழுத்துப் பிரதியாகவோ அல்லது தட்சிக செய்தோ அனுப்பலாம். வெற்றி பெறுகின்ற முதல் மூன்று போட்டியாளர்களுக்கும் 5000, 3000, 2000 ரூபா பெறுமதி வாய்ந்த பண்பெரிசில்களும் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்படுவதோடு, மேலும் பத்து இடங்களைப் பெறுகின்ற போட்டியாளர்களுக்கு பெறுமதி மிக்க வெற்றிச் சான்றிதழ்களும் வழங்கிக் கொள்ளிக்கப்படவுள்ளது.

உங்களுது ஆக்கங்களை எதிர்வரும் மார்ச் மாதம் 20ந் தீக்திக்கு முன்பாக சங்கத் தலைவர் “சொல் வேந்தர்” பொன். சுகந்தன், அகில இலங்கை கலை இலக்கியச் சங்கம், கொமர்ஷல் வங்கி முன்பாக, நெல்லியடி, கரவெட்டி. என்னும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு கலை இலக்கிய சங்கம் கேட்டுக் கொள்கின்றது.

[மாண்பும் தக்கின்]

[இரைசலை]

[சூழ்நிலை]

வங்கதேசத்திலிருந்து ஒலிக்கும் ஒசை!

நான் இந்த இதழுக்கு ஒசையிடுவது பங்களாதேஷ் என்கிற வங்கதேசத்திலிருந்து!

இது பாசிஸ்தானின் கிழக்குப் பகுதி. இந்திய இந்திராகாந்தியின் உதவியோடு 'வங்க பந்து' (தேசத் தந்தை) வெற்க முஜிபூர் ரஹ்மான் போராடிப் பெற்றுக் கொண்ட வளர்த் துடிக்கிற ஓர் ஏழை நாடு.

ஆனால், கல்விச் செல்வத்தைக் குவித்து வைத்துள்ள இடம்.

எனது மகளார் அஞ்சானா ஒரு மருத்துவராகப் பரிணமித்திருக்க முழு உதவியையும் செய்து பேணக்காரன் ஒருவனை உயர்த்திவிட்ட தேசமது. ஏழைகளின் இலட்சியங்களை ஏழைகளே உணர முடியும் என்பதற்கு ஒரு நல்ல உதாரணம்.

என் இதயத்து நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்க 'நிழல்' தொடர வந்துள்ளேன்.

ஏழைகளின் மன்னைத் தொட்டு நன்றியனர்வைப் பகிர்ந்து கொண்ட சமயம், இங்கே ஒரு முக்கிய நிகழ்வு நடந்து முடிந்திருந்தது.

ஐந்து முன்னாள் இராணுவத்தினரைத் தூக்கிலிட்டுத் துயரத்தின் ஒரு பகுதியைத் துடைத்தெறிந்திருந்தது தேசம்!

என்ன, என்ன, ஐவர் தூக்கா? துயாம் துடைப்பா?

அது 1975. இந்திய தேச பிதா மகாத்மா துப்பாக்கி முனையில் தூத்துக்கச் செய்தது போல வங்கத் தந்தை முஜிபூர் ரஹ்மானின் உயிர் மூச்சையும் ஒடுங்கச் செய்தனர் இராணுவத்தினர்! முழுக் குடும்பத்தையுமே சங்காரம் செய்தனர். ஒருவர் மட்டும் தயினார் - அமெரிக்காவிலிருந்துதான். அவரே தேசத் தந்தையின் மகளாரில் ஒருவரான ஹஸ்னா. இன்றையப் பிரதமர்.

மொத்தமாக பதினாருவர் கொலைஞர்களாக மரணதன்டனை பெற்றனர். 35 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஐவரை மட்டுமே தூக்கில் போட முடிந்துள்ளது. அறுவர் இன்னும் தலைமைறவு!

நாட்டின் பெரும்பாலானோரூக்குக் கொஞ்சம் மன அமைதி! வழக்கம் போல எதிர்க்கட்சிகளின் தலைவி காலிதா ஜியா (ஓர் இராணுவத் தளபதியின் மனைவி) மரண தன்டனை அநியாயமானதெனக் கூட்பாடு!

எந்த ஆசிய நாட்டிலும் அரசியலில் இப்படித்தான் வழைமச் சவாரி!

ஒரு பெரும் போராளியாகவே வாழ்ந்து, தனி நாடு பெற்று, ஓராண்டுக்கு சற்று கூடுதலாகப் பிரதமராகப் பதவி வகித்துத் தோட்டாவுக்குப் பலியான முஜிபூர் ரஹ்மானுக்கும் நமது

பிரபாகரனுக்கும் மிகச்சில விடயங்களில் மட்டுமே வித்தியாசங்கள் உள்ளதாக நான் ஒசையிட விரும்புகிறேன்.

இதற்காக என்னை 'கறுப்பு பட்டியலில்' சேர்க்க சிலர் விரும்பலாம். கவலையில்லை.

இந்த இருவருமே வரலாற்றில் தடம் பறிந்து துயரமான முடிவுகளைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதை எந்த 'கல் மன'மும் ஏற்றே ஆகவேண்டும்.

குறிப்பாக, சமீபகாலம் வரை பாரதப் பாதுகாப்பு ஆலோசகராக இருந்த மலையாள நாராயணன் அவர்களே, உங்களைத் தான்! ஏற்பீர்களா நீங்கள்?

யங்கவாதேஷ் புத்தகக் கண்காட்சி

நான் வங்கதேசத்தில் இருக்கும் நேரம் நல்ல நேரம்!

பெரவரி 1 முதல் 28 வரையில் புத்தகக் கண்காட்சி - தலைநகர் டாக்காவில்!

இம்முறை சென்னையில் பத்தோ பதினான்கு நாட்களோ நடந்த புத்தகக் கோலாகலத்தைப் பார்க்கத் தவறிய எனக்கும் 'நிழலுக்கும்' இது பாதாமும் பிஸ்தாவும், பழமும் முந்திரியும் கலந்த பாயாசம் போல!

நாங்கள் கலந்து கரைந்தது 38வது கண்காட்சியில். மொத்தமாக 505 காட்சிக் கூண்டுகள். 356 வெளியீட்டகங்கள். பெரிய விசேஷம் ஒன்று : சிற்றிதழ்களுக்காக 26 காட்சி அறைகள். சென்னை விட்ட மாபெரும் தவறை ஏழை வங்கதேசம் செய்திருக்கிறது அபிமானிகளே!

நான் தோறும் திருவிழாக் கூட்டமே! அனைத்து வெளியீட்டாளர்களும் 25 சதவிகிதக் கழிவு வழங்கினர். ஆச்சரியப்படும்படி நாவல்களுக்கு மௌச. ஆய்வு, ஆராய்ச்சி என்றலைகிற என்னைப் போன்றவர்களின் நூல்கள் தேக்கமே!

சிறந்த நூலொன்றுக்கு 'சித்தாஞ்சன் ஷாஹா நினைவு விருது' வழங்குவதாக அறிவித்திருந்தார்கள்.

இவரே புத்தகக் கண்காட்சியின் ஆரம்ப முன்னோடி. நமது நிரு. கொட்டேயைப் போல முதன்மை நிலை வெளியீட்டாளர்.

1972 களில் அவர் ஆரம்பித்த கண்காட்சியே இப்பொழுது ஆலவிருட்சமாகியுள்ளது.

இப்பொழுது பங்களாதேஷ் அகாதெமி பொறுப்பேற்று ‘அமார் எக்குளி போய் மேஸா’ என்ற பெயரில் ஆண்டுதோறும் கோலாகலமாக நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

நாள்தோறும் கருத்தரங்களும் கலாசார நிகழ்ச்சிகளும் நடத்தினர். அவை சென்னையையும் மின்சீன்.

மேலே உள்ள படத்தில் பிரதமார் ஹஸ்னா முஜிபுர் ரஹ்மான் கண்காட்சியைத் திறந்து நூல்களைப் பார்வையிடும் காட்சி.

என் எழுத்துக்களைப் படிக்க எரிச்சல்படும் சங்கைப் பட்டாணி மீனா அவர்களே!

மலேசியத் தமிழ் மக்களின் அனைத்துப் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கிய ஒரு நீண்ட ஆய்வுக் கட்டுரை அல்ல என்னுடையது!

ஒரு சமயம் அவ்வாறு எழுதியிருந்தால் உங்கள் கடிதத்தில் குறித்துள்ள தகவல்களை விட அதிகமதிகம் சேர்த்திருப்பேன். (உதாரணத்திற்கு ஒரு சிறு துளி : நீங்கள் புகழும் உங்கள் தமிழ் இதழ்களின் இன்றைய சீரிய பணிக்கு முன்னோடி ஒரு மூல்லிம! 1875ல் ஒரு ‘சிகு’ (ஆசிரியர்) மகுதாம் சாகிபு என்பாரே முதல் தமிழ் இதழ் (‘சிங்கை வாத்தமான்’) பின்னர் ‘சிங்கை நேசன்’, ‘ஞான சூரியன்’ கொண்டு வந்து பைந்தமிழ் வளர்த்தார். அவரை அடியொற்றியே இப்போதைய பணிகள் தொடர்கின்றன. இதை நினைவுகூர உங்களுக்கு மனம் வந்ததா? அல்லது அறியாத அப்பாவியா?)

நான் ஒசையிடுவது பத்தி எழுத்துக்களின் வாயிலாக. எதையுமே நறுக்காக சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டிய மிகவும் கவிடமான பணி. ஒரு குறிப்பில் ஒன்றையோ இரண்டையோ மட்டும் சொல்ல முடியும்.

கடந்த தீபாவளிக்கு முதல் மூன்று நாட்களிலும் அங்கே ஜாலான் மஸ்ஜித், இந்தியா பஸாருக்குப் பக்கத்தில் ‘கார்டன் செடி’ இருப்பிடத்தில் தங்கி வேடுக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த சமயம், தீபாவளிப் பண்டங்களும், பட்சணங்களும், ஆனை அணிகளும் வாங்க வந்த ஆபாக்கணக்கான மக்கள் மத்தியில் ஆசைக்கு ஒரு புடைவையைப் பார்க்க முடியாமற் போன ஆதங்கமே எனக்கும் ‘மிழுவுக்கும் ஏற்பட்டது.

ஓரிரு பாட்டிமார்கள் எங்கள் ஆவலைத் தீர்க்க முயன்றும் திருப்தி தரவில்லை.

மேலும், எனது சில ஒசைகளில் சிறு சிறு மலேசியத் தமிழ்த் தகவல்களைத் தாவே இருந்தேன். அந்தப் பணியை உங்கள் ஒரு கடிதத்திலேயே பூர்த்தி செய்து விட்டார்கள். அதற்கு அன்பளிப்பாக அடுத்து ஒரு கற்கண்டுத் தகவலைத் தந்துள்ளேன். தொடர்ந்து படியுங்கள்.

‘நாம் மலேசிய இந்தியர்கள் என்ற நிலையில் ஒன்றுபடுவோம்’

இதோ இந்துப் பெருமக்கள் கொண்டாடும் தீபாவளி என்னும் தீபத் திருநாள் வந்துவிட்டது. இந்த இனிய தருணத்தில் நாம் எண்ணிப் பார்க்க

வேண்டிய சில கருத்துக்களை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைய மலேசிய இந்தியர்களாகிய நமது முன்னோர்கள் இந்தியாவில் ஒரே இனத்தையும் மூலத்தையும் சார்ந்தவர்களோயார். எனவே ஒற்றுமையாய் இருப்பதிலிருந்து நம்மை நாம் பின்பற்றும் சமய நெறிகள் தடுத்துவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஒருவருக்கொருவர் பொறுமையையும் நல்லெண்ணத்தையும் பேணி ஒற்றுமையாகவும் அமைதியாகவும் வளமாகவும் வாழுவதில் நம்மையிடச் சிறந்து விளங்கினார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். சமூகச் சர்க்கேடுகளும், போதைப்பொருள்பயண்டும், வண்முறையும் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வரை நமது வாழ்க்கை முறையாக இருந்ததில்லை.

இந்திய சமுதாயத்தில் முந்திய பெருமையையும் சிறப்பையும் மீண்டும் கொண்டு வருவதற்குரிய வழிமுறைகளைக் கண்டறிந்து நடைமுறைப்படுத்துவது பற்றி, நமது அரசியல் வேறுபாடுகளை ஒருப்பும் ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு நாம் கலந்துரையாட வேண்டும். இன், சமயத் தீவிரவாதத்தை முற்றாக மறுத்து ஒதுக்க வேண்டும். மற்றவர்கள் தங்கள் கயநல்துக்காக நமது சமுதாயத்தைக் கூறுபோடுவதை நாம் ஒரு போதும் அனுமதிக்கக் கூடாது.

இந்தத் தருணத்தில் தீபாவளியைக் கொண்டாடும் அனைத்து இந்தியர்களுக்கும் இது மகிழ்ச்சியும் வளமும் பொருந்திய தீபாவளியாக அமைய வேண்டுமென்று வழித்துவிடும்.

மலேசியர்கள் அனைவருமே நாம் ஒரே குடும்பம். நம் நாடு ஒரே மலேசியா என்னும் நல்லுணர்வோடு இந்தத் திருநாள் மகிழ்ச்சியில் பங்கு கொள்ளுவோம்.

அபிமானத்திற்குரிய சுங்கைப் பட்டாணி மீனா அவர்களே! மேற்கண்டவாறு, வேண்டுகோள் விடுப்பவர் ஓர் இந்துப் பெருமகன் அல்லர்! மூஸ்லிம்! டத்தோ தஸ்லீம் முகம்மது இப்ராஹீம் என்ற அவர், ஒரு சமுதாயச் சுடர், தமிழ்த் தொண்டர் மணி, மலேசிய இந்திய - மூஸ்லிம் தேசிய நடவடிக்கைச் செயல்வைத் தலைவர்.

அவர்தம் வேண்டுகோளை, உங்களில் எத்தனை பேர் கடைப்பிடிக்கிறீர்கள் என்பதை ஒளிவு மறைவின்றி உங்களால் சொல்ல முடியுமா என்பதைப் பாருங்கள்.

ஓர் அடிக்குறிப்பு : ‘புடைவை ஒரு சமூகத்தின் அடையாளமல்ல’ – என்ற உங்கள் கூற்றற தின்டுக்கல் லியோனி அவர்களிடம் சமர்ப்பித்துள்ளேன். அவர் ஒரு பட்டிமன்றத்தில் இதற்கான தீர்ப்பைச் சொல்லுவார்! எதிர்பார்த்திருப்போம்.

குலவைக் குரல்கள் அரபியர் மண்ணிலும்!

சங்க காலத்திலேயே வழக்கிலிருந்ததாகச் சொல்லப்படும் குலவை இடவுக்குக் கிழக்கிலங்கைப் பெண்டிர் புகழ் பெற்றவர்கள். தமிழகத் தஞ்சாவூர்ப் பகுதி முஸ்லிம் திருமணங்களிலும் குலவையோசை கேட்டு மகிழ்ந்த பாக்கியவர்கள் நான்!

இப்பொழுது அரபியர் மண்ணிலும் குலவை கேட்கலாம் என்று அழுதாபி அபிமானி சிக்கிக்கூட்டார்!

இத்தகவலை வைத்து சர்று ஆய்வு செய்ததில், தமிழர்களுக்கும் அரபுகளுக்கும் மொழியின் அடிப்படையிலும்

தொடர்ச்சி 47ம் பக்கம்

என்றோ ....
எவ்வோ வீசிய
எச்சில் இலைக்களைத்
தீங்று உபிர்க்கும்
மிச்சைசக்காரி

“பாவும்,
தீங்னாட்டும்”

குரல் கொடுக்கும்
கனவாண்கள்

உண்ட்டைத் தீங்று
மீந்ததை ஈந்து
சில நாய்களோடு
சொந்தம் சேர்வாள்

நன்றிப் பெருக்கால்
நாய்களும் பின்செலும்

இருளைப் போர்த்தியவள்
உறங்கும் ஒரவுகளில்
நாய்கள் துணை தேழித்
தெருவிற்குள் செல்லும்

குப்பை மேட்டில்
வெறித்த கண்களால்
அவள் கிழிந்த உடைகளுள்
எதையோ தீங்று கொண்டிருப்பான்
இலை வீசியவனும்...
குரல் கொடுத்தவனும்....

புன்னகை மலர்ச்சி
மாந்தர்க்கு என்றும்
பொன்நகை!
இன்முகம் காட்டி
ஒளிப்பாத்தில் சிரிக்கட்டும்.
விடுங்கள்,
அவர்களைச் சிரிக்க விடுங்கள்!

மங்கலம் மனைமாட்சி
வள்ளுவயம் கூறும்
நல்லறம்!
இங்கிதம் தெரிந்தவர்கள்
இயல்பாகச் சிரிக்கட்டும்.
விடுங்கள்,
அவர்களைச் சிரிக்க விடுங்கள்!

மாலை மலர்ச்செண்டு
மரியாதை செய்யும்
சின்னாங்கள்!
முலை முடுக்கெல்லாம் பெற்று
முகம் மலர்ந்து சிரிக்கட்டும்.
விடுங்கள்,
அவர்களைச் சிரிக்க விடுங்கள்!

மரணம் துயரம்
மானிட வாழ்க்கையின்
நியதிகள்!
பூவளர் உவந்தளிக்கும்
பொன்னாடை தரிக்கட்டும்.
விடுங்கள்,
அவர்களைச் சிரிக்க விடுங்கள்!

இருநாள் சண்டையில்
காப்ந்து போனது
கழவர்ப்பாத கோப்பைகளும்
வழிறும்

எஸ்.பொ. குறித்த மு.பொவின் எடைபோடல் : சிறு குறிப்பு

- சின்னராஜா விமலன்

இரு படைப்பினை காலங்கடந்து நிலைபெறச் செய்யும் தன்மையினையும், காலவெள்ளத்தில் அள்ளுண்டு போகக் கூடிய வல்லமையினையும் ஏற்படுத்தக் கூடிய இரட்டைப் பரிமாணத்தைக் கொண்டது விமர்சனம். பெண்ணியம், மார்க்சியம், இரசனையியல் போன்ற பல்வேறுபட்ட விமர்சன அளவுகோல்களைக் கொண்டு ஒரு படைப்பினையும் அதன் ஊடாக அதனைப் படைத்தளித்த படைப்பாளியையும் மதிப்பீடு செய்ய முற்படும் பொழுது வெவ்வேறு வகையான விமர்சனங்கள் தோன்றுவது இயல்பானதே. அதிலும் விமர்சனங்கள் தனிமனித காப்புணர்ச்சிக்கு இடந்கொடாமல் காய்தல் உவக்கல்ற அனுகுமறையில் வெளிவருகின்ற பொழுது இலக்கியம் மீதான உண்மைத்தன்மையும் பாதிப்புறாது பேணப்படுகிறது.

பாரதி பற்றிய ஆய்வுகள் இன்றும் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அதன் அடிப்படையில் நல்லை தமிழ்க் கலிதை பாரதியுடனேயே ஆரம்பமாகிறது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும் பாரதியை நோக்கியும் கட்டுவிரல்கள் நீளாமல் விட்டதில்லை. பேராசிரியர் சிவந்துமிகு அவர்கள்,

“சப்பிரமணிய பாரதியார் புதிய ஆக்கங்களை தந்தாராயினும் அப்புதைய ஆக்கங்களின் அடிப்படையாக விளங்கிய கொள்கைகளையும், அக்கொள்கை முகிழித்த புதிய ஆக்கங்களின் அமைவு இயல்புகளையும் பூரணமாக எடுத்து விளக்கவில்லை. அவ்வாறு எடுத்து விளக்குவதற்கான ஆய்வாக்கி அவருக்கு இருக்கவில்லை” என தனது “இலக்கியமும் கருத்துநிலையும்” நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

எனினும், தமிழ் இலக்கிய உலகில் பாரதிக்கு அடுத்த படியான இடத்தை யாருக்கு வழங்குவது என்பது குறித்த சர்ச்சை காலாதி காலமாக இடம் பெற்றுக்கொண்டே வருகின்றது. கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்கள்,

“பாரதி வளர்த்த சில கவிதைப் பண்புகளின் தோல்வியே பிச்சமூர்த்தி என்றால் அத்தோல்வி நிகழுமாமல் அதனை இன்னுமொரு கட்டத்திற்கு உயர்த்திய வெற்றியே மஹாகவி” என்று எடை போடுகின்றார். இலக்கிய உலகில் குழுவாத மனப்பான்மையுடன் செய்திப்பட்டு வரும் ஒவ்வொரு அணியினரும் தம் அணியைச் சார்ந்த ஒருவரை பாரதியின் இடத்துக்கு மேன்றிலைப்படுத்தி வந்துள்ள போதிலும் அது எவ்வளவு தூரம் பொருத்தப்பாடாக இருந்தது என்பதில் ஏகோபித்த கருத்துநிலை இன்றுவரை இருந்ததில்லை என்பதற்கு பெற்றவர் நூனம் இதழில் எஸ்.பொ. குறித்து மு.பொ. எழுதிய கட்டுரை சான்றாக உள்ளது. விமர்சகர்களின் கருத்துப் பிரதிபலிப்பைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டு படைப்பின் தரங்கள் நிர்ணயிக்கப்படும் இன்றைய சூழலில் மு.பொவின் பார்வை எஸ்.பொ மீதான விமர்சனத்தின் மற்றொரு பரிமாணத்தை புலப்படுத்தி இருந்தது.

“பாரதி, புதுமைப்பித்தனுக்குப் பிறகு தமிழின் மிகச் சிறந்த ஆளுமையென்று என்னால் எஸ்.பொவை மட்டுமே கருத முடிகிறது” என முனைவர் பா.ரவிக்குமாரும்,

“வள்ளுவன், இளங்கோ, பாரதி, புதுமைப்பித்தன் முதலியவர்களை உள்ளடக்கிய புதல்வரிசையில் இடம்பெறும் முழுத்தகுதி எஸ்.பொவுக்கு உண்டு” என கோவை ஞானியும் கூறியதைக் கேட்டு இவர்கள் இருவரும் பாரதி, புதுமைப்பித்தன் ஆகியோரப் பற்றி எதுவும் - தமது பெரிய கல்வித் தகைமைகளை வைத்துக் கொண்டும் புரிந்திருக்கவில்லை என்பதை நினைத்து அதிர்ச்சி ஏற்பட்டாய் கூறுகிறார் மு.பொ அவர்கள்.

ஆனால், கவிஞர் ச.வில்வாத்துக்கினம் இறந்த செய்தி கேட்டு தமிழ்நாட்டின் புத்திலீவிகளான எஸ்.வி.ராஜதுரை, வ.கீதா, பேராசிரியர் வீ.அரசு, மங்கை, கவிஞர் இன்குலாப், புதுச்சேரி கண்ணன், விழியல் சிவா ஆகியோர் அனுப்பிய இரங்கற் செய்தியில்,

“இதோ எங்களிடம் மீண்டும் ஒரு பாரதி, மீண்டும் ஒரு பாப்லோ நெருடா, மீண்டும் ஒரு வால்ட் விட்மன் பிறந்திருக்கிறான். எங்கள் தமிழ்ச் சமூகத்திற்குள்ளும் ஒரு மக்குமிக்குமான் இருக்கிறான். என்று நாங்கள் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளச் செய்த மாபெரும் என்று கவிஞர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார். அவர் கவிஞர் மட்டுமா? கலைஞர் மட்டுமா? ஒரு உண்மையான ஆன்மீகவாதியாக, பிரபஞ்சவாதியாக, கள்ளங்கபடமற்ற மனிதநோராக வாழ்ந்து காட்டியவர். அவர் பாடிய பாடல்கள் எங்கள் காதுகளில் ஒவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன” என்று அவர்கள் கூறியதை மட்டும் வெற்றுப்புக்குசியல்ல, அவர் பற்றிய நன்கறிந்த, நிதானித்த அவதானிப்பில் வெளிவந்தவை என்பதை நாம் இச்சந்தர்ப்பத்தில் தெரிந்து வைத்திருப்பது ஆரோக்கியமானது என்று “தீவிரன்” என்ற பெயரில் கவிஞர் ச.வில்வாத்துக்கினம் நினைவாக வெளியிடப்பட்ட ‘விடுதலை முகம்’ என்ற நூலில் மு.பொ கூறியிருப்பதுதான் முரண்நகை ஆகப்படுகிறது.

என் இதில் மட்டும் மு.பொவிற்கு தமிழ்நாட்டு புத்திலீவிகளது கல்வித்தகைமைகள்மீது அதிர்ச்சி ஏற்படவில்லை? இதனையும் அபத்த விமர்சனமாகவும், இடம்மாறி வைக்கின்ற ஆபத்தான விமர்சனப் பார்வையின் வெளிப்பாடாகவும் கொள்ளலாம் அல்லவா? கவிஞர் ச.வில்வாத்துக்கினம், மு.தளையசிங்கத்திற்கும், தனக்கும் நெருக்கமாக இருந்தவர் என்பதினாலா தமிழ்நாட்டு புத்திலீவிகளின் அங்கீர்ப்பை மு.பொவால் புறந்தள்ள முடியவில்லை?

இப்படி கூறுவதன் மூலம் கவிஞர் ச.வில்வாத்துக்கினம் சாதனைகளைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதோ அல்லது எஸ்.பொவை விமர்சகர்களின் தீட்டுப் பட்டுவிடாமல்

தொடர்ச்சி சீம் பக்கம்

நூல் க.குத்தன் ஸ்ரீஸ்ரே வடிவு!

தொழுவத்திலே அவதரித்ததாலே
எனினமையை உலகத்தவர்க்கு போதித்தீர்,
உம்மைப் போலவே அயலவனையும் நேசித்தீர்
'ஒரு கண்ணத்தில் அறைந்தால்
மறு கண்ணத்தைக் காட்டு என்றீர் - எக்கு
முகங்களும் முகவரிகளும் இல்லையே
நாம் என்ன செய்வோம்?
உமது வார்த்தைகள் முட்கிரீங்களாக
வருத்தத்தை தருவிக்க வினாக்களாக தொடுக்கவில்லை;
வன்மையான பாரச்சிலுவைவையை சுமத்தும்
நோக்கமுயில்லை
பொல்லாத யுதர்கள்
சொல்லிவாணா துண்பகளை விளைவித்த போதும் - நெந்தூரு
வார்த்தை போசதவரே!
பட்ட மரங்கள் துவிரிக்காவிடதனும்
பசுமாங்கள் கருகுவதை காந்தருஞம் கர்த்தரே...
'நூதிரிர்களை பெறாதோர் பாக்கியசாலிகள்' என
வுல்மும் காலமும் இதுநானோ?
'மலைகளே குன்றுகளே - எம்மை
முடிக்கொள்ளுங்கள்' என்றுவரப்பதோ?
எங்கள் வேண்டுதல்கள்
உங்கள் செவியை எட்டவில்லையா?
பிரார்த்தனைகள்
இதுயக் கதவுகளைத் தட்டவில்லையா?
மாண்டார் உயிரிக்கும் மருந்தே!
'தகன பலி மறியாப்'
பரிதவித்து நிற்கிறோம்
பாவிகள் ரட்சிக்க - நல்ல
மேய்ப்பரே வருக!

குத்தப் பொன்ற நானும்

- ஸ்ரீ. சுருஷார் (பூஜுக்கலை - ஸ்ரீ)

மனசிற்கும் ரொப்பும் போட்டு
மனமா நித்தம் மறைத்தேன் - எனதன்பே
உன்னிடப் பூப்பேயேன் மீதான காதலை
என்னுயிரின் உள்ளே ஒளித்து!

சத்தியமாய் கல்லைய் சமைந்துதான் நீன்றேன் : என்
சித்தமே கா ணாவன்னைம் பொப்பெய்து - பொத்தியே
கட்டிழான் காந்துவைத்த சங்கதி காற்றினுக்கு(கு)
எட்டிய(து) எவ்வாறோ என்று?

அனந்தமாப் நீன் அதிர்வொடும், என்றன்
மனசுக்குள் மத்தாப்புஞ் சிந்தும் - இனந்துரியா
ஒரின்பத் தீலு பூன்றேன்; உன்னோ பெணைங்கள்
ஊன்புணர்ந்தி பேசிய போது...

காற்றோடு கைகோர்த்தேன் காதுக்குள் சேதிசால
வேற்றிரு கொண்டேஅவ் விள்ளையிலே - காற்றாக
நான்மிதக்கக் கண்டேன்:பெண் நானும் கலைந்துன்னில்
ஊன்கலக்கக் கண்டேன் கனவு!

ஆவியின்உ மையாய் அடைகிட்டத் என்காதல்
சுவரிப் பெருங்கவச்சல் செய்யவே - மேவிய
நானைச் சிவப்பினிலே நான்துப்பம் ஆகிடவே
தானே கவிழ்ந்தேன் தலை.

சித்தப் பிரணிலே சேர்த்துவைத்த ஆசைகள்
அந்தனையும் நீன்முன் அவிழ்த்தீடு - எந்தனையோ
கோடியாகச் கோர்த்துதேது நீன்றேன் நான் நீயின்றி
வாடியே வார்த்தைச் சுமந்து...!

ஓமவந்து கண்ணீர் உகுத்தேஉன் றன்திரு
சோடியார்பில் என்றன் முகம் சொருகி - கவடு
கொங்களையாகச் சான்: கடலும் அக்கடல்போல் நானும்
இல்லா(து) இருந்தால் எனக்கு.

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா மாதம் ஒரு நால் வெளியீட்டுத் திட்டம்

முன்பொருபோதும் நூல்வெளியிடாத எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் இத்திட்டத்தின் மூலம்
வெளியிடப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின் மூலம் பயன் பெற விரும்பும் எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்பின்
இரண்டு பிரதிகளோடு, என்னுரை அணிந்துரை, ஆசிரியர் பற்றிய விடைம், இரண்டு புகைப் படங்கள்,
முன்னர் நூல்கள் வெளியிடியில்லை என்ற உறுதி மொழி ஆகியவற்றை இணைத்து கீழ்க்காணும்
முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டும். எழுத்தாளர் விழும்பினால் மூவர்கள் அட்டைப்பாலியத்தையும்
சேர்த்து அனுப்பலாம்.

எழுத்தாளருக்கு 300 பிரதிகள் இலவசமாக வழங்கப்படுவதோடு, வெளியீட்டு விழா நடத்தி அதில் கிடைக்கும் பணம்
முழுவதும் எழுத்தாளருக்கே வழங்கப்படும். இலங்கை எழுத்தாளர்கள் யாபேரும் இத்திட்டத்தின் மூலம் பயன் பெறலாம். நூல்
ஆக்கத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத பிரதிகள் எழுத்தாளருக்குத் திரும்பி அனுப்பப்படும்.

தொடர்பு முகவரி : தேர்வக்குமு, புரவலர் புத்தகப் பூங்கா, இல 25, அவ்வல் சாவியா ரோட் கொழும்பு - 14.
தொ. பேசி : 077 4161616, 078 5318503

இலங்கைத் தமிழர்களின் ஆங்கில நூல்கள்

நூல் தேட்டம் - ஆங்கில நூல் தொகுப்புக்கானதொரு அறிமுகம்

என். சௌல்வராஜா, நூலகவியலாளர், வண்டன்

இலங்கையின் கதந்திரத்திற்கு முன்னரும் பின்னரும் ஆங்கில மூலமான நூல்களை எழுதி வெளியிட்டதில் தமிழருக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் முக்கிய பங்குண்டு. அன்னைக்காலத்தில் கூட பல்வேறு நாடுகளில் ஸமத்தமிழர்களின் ஆங்கில நூல்கள் பல்துறைகளிலும் வெளிவந்த வண்ணமே உள்ளன. இவை எவ்வளவு தூரம் ஆவணப் படுத்தப்பட்டுள்ளனவென்பதையோ திட்டமிட்டு ஆவணப் படுத்தப்படாமல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளனவென்பதையோ நாம் இன்றுவரை கண்டுகொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அதை ஓரளவு உணர்ந்தவர்கள்கூட இது வேறு எவ்வோ ஒருவனுக்கு விதிக்கப்பட்ட பணி என்று முன்றாவது மனிதராகக் கைகட்டிப் பார்வையாளராக இருந்துவிடுகின்றார்கள்.

1970களில் பேராதனை பல்கலைக்கழக நூலகாகவிருந்த எச். ஏ. ஜி. குணத்திலக்கவின் A Bibliography of Ceylon : a systematic guide to the literature on the land, people, history and culture published in the Western languages from the sixteenth century to the present day என்ற தலைப்பில் ஆங்கில நூல்களுக்கான நூற்பட்டியல் 1970–1983 காலப்பகுதியில் 5 தொகுதிகள் வெளிவந்தன. இதை சுருக்கமாக H.A.I. Goonetileke's Bibliography of Ceylon என்று அழைக்கிறோம். இதில் இலங்கைவாழி தமிழர்களின் ஆங்கில நூல்கள் பெரும்பாலானவை பதிவுசெய்யப்படாததை அக்காலக்கட்டத்தில் நாம் கண்டுகொள்ளவில்லை.

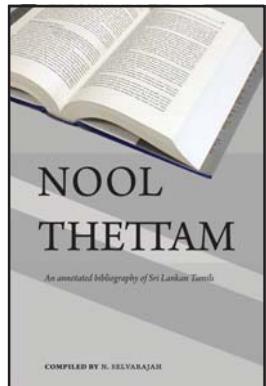
ஸமுத்தமிழர்களின் ஆங்கில நூல்கள் பெருஞ்சந்தை வாய்ப்புக்களை நாடாததும் தமக்குள்ளேயே வெளியிட்டு சிறுவட்டங்களுக்குள் அதை விநியோகித்து திருப்தி காண்பதும் அன்றும் இன்றும் எமது மக்களைப் பொறுத்தவரையில் பொதுவானதாகவே உள்ளது. ஏ. ஜி. வில்சன், எச். டபின்யு தம்பையா, சிவானந்தன் போன்றோரின் நூல்கள் ஓரளவு சர்வதேசச் சந்தையை எட்டியுள்ளவாயினும் ஒப்பிட்டு அடிப்படையில் எம்மவர்களின் விநியோகத் திட்டம் வலுவிழந்ததே என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

அன்னையில் 1987இல் பிரித்தானியாவின் ஒக்ஸ்போர்ட் நூல்களின் Clio Press என்ற நூல் வெளியிட்டார்கள் World Bibliographical Series என்ற ஒரு தொடரை வெளியிட்டார்கள். 77 நாடுகளில் அந்நாட்டவர்களால் ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப் பெற்ற சகல துறையிலான நூல் விபரங்களையும் குறிப்புறையுடன் (நூல் தேட்டம் தொகுப்கள் போன்று) தொகுத்து ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஒரு தொகுதி என்ற வகையில் வெளியிட்டார்கள். 20 ஆவது தொகுதி இலங்கைக்குரியது. அதனை விஜய சமரவீர என்பவர் தொகுத்திருந்தார். (W.H. Smithஇல் இந்நூல் விற்பனைக்குண்டு). 631 ஆங்கில நூல்களை, இலங்கையால் வெளியிடப்பட்டதாக அவர் அடையாளம் கண்டிருந்தார். இவற்றில் சின்னப்பா அரசாத்தினம், க. குலரத்தினம், சோ. செல்வநாயகம், கைலாசபதி உள்ளிட்ட சில தமிழர்கள் எழுதிய 46 ஆங்கில

நூல்களையே இலங்கைக் குரியதாக அவரால் கண்டுகொள்ள முடிந்தது. புத்திஜீவிகளாகவும், முன் தோன்றிய முத்துரைக்கும் முக்கிய பங்குண்டு. ஆங்கில நூல்களை வெளிவந்த வண்ணமே உள்ளன. இவை எவ்வளவு தூரம் ஆவணப் படுத்தப்பட்டுள்ளனவென்பதையோ திட்டமிட்டு ஆவணப் படுத்தப்படாமல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளனவென்பதையோ நாம் இன்றுவரை கண்டுகொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அதை ஓரளவு உணர்ந்தவர்களுக்கு இது வேறு எவ்வோ ஒருவனுக்கு விதிக்கப்பட்ட பணி என்று முன்றாவது மனிதராகக் கைகட்டிப் பார்வையாளராக இருந்துவிடுகின்றார்கள்.

இலங்கையின் ஆங்கில நூல்களை வெளியிட்டு நாம் அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. இலங்கையின் சிங்கள குடித்தொகைப் பரம்பலையிட்டு தனது ஆராய்ச்சியை என்னடன் School of Economics என்ற உயர் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் மேற்கொண்டவர் ஆர். ராஜேந்த்ரிரா என்பவர். 1952இல் இவர் மேற்கொண்ட இந்த ஆய்வு இலங்கைப் புள்ளிவிபாத் தினைக்களத்தினால் வித்துரைக்கப்பட்டு 1955இல் பெருமையுடன் நூலுருவில் கொண்டுவரப்பட்டது. சிங்களவர்களின் குடித்தொகைப் பரம்பல் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட முதலாவது ஆய்வு இதுவென்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. இப்படியாக விவசாயத் துறை, பொருளியல்துறை, அரசியல்துறை, உயிரியல்துறை என்று பல்வேறு துறைகளிலும் சுதந்திரத்திற்கு முன்னரும் பின்னரும் தமிழ் அறிஞர்கள் தமது மேலான பங்களிப்பை வழங்கி வந்துள்ளார்கள். இதுவரை இது உலகில் எங்குமே முழுமையாக ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை.

இன்று ஸமுத்தமிழர்களின் வாழ்வு திறந்த வெளிச் சிறைகளுக்குள்ளும் தடுப்பு முகாம்களுக்குள்ளும் புலம்பையா தேசங்களின் இனக்கலப்புகளுக்குள்ளும் சிக்கிச் சீரழிந் திருக்கும் நிலையில் அவர்களின் தனித்துவம் பற்றிப் பேசப்படுகின்றது. இலங்கையில் அவரது கெளரவமான இருப்பிற்களை வழிகள் பற்றிப் பேசப்படுகின்றன. எங்கிருந்தோ வந்த இலங்கைத் தமிழர் தமக்கு ஒரு க்கை என்று இலங்கையின் இனவாத அரசுகள் சிந்தித்து செயற்படும் இன்றைய நிலையில், இலங்கைத் தமிழரின் இருப்பிற்கான உரிமைப்போர் ஒரு சர்வதேச சமூகத்தின் அவதானத்திற்கு உரியதாக மாறிவரும் இவ்வேளாயில் இலங்கையில் தமிழ்பேசும் குடியினரின் அந்நாட்டுன் கட்டுமானத்திற்கு என்ன செய்தார்கள் என்ற கேள்விக்கு விடைதேடும் பணியொன்றும் எமக்குள்ளது.

அப்பணியை தனிப்பட்ட முறையில் முன் னெடுத்து அண்மையில் ஒரு ஆங்கில நூற்பட்டியல் (Bibliography) ஒன்றினை உருவாக்கியிருக்கிறேன். நான் வாழ்நாள் பணியாக மேற்கொண்டுவரும் நூல்தேட்டம் என்ற தொகுப்பு முயற்சியின் ஒரு பகுதியாகவே இந்த ஆங்கில நூற்பட்டியலை உருவாக்கியிருக்கிறேன். இலங்கைத் தமிழர்களும், தமிழ்பேசும் முஸ்லிம் மக்களும் இதுவரை எழுதி ஆங்கிலத்தில் பிரசரித்துள்ள 323 நூல்களைப் பல்வேறு ஜோராப்பிய நூலங்களிலும், தனியார் சேர்க்கைகளிலும் இருந்து இனம் கண்டு அவற்றை குறிப்புரையுடன் கடியதாகத் தொகுத்து நூலுருவில் 201 பக்கங்களில் ஜோராப்பிய தமிழ் ஆவணக்காப்பக, ஆய்வக்த்தினாடாக வெளியிட்டுள்ளேன்.

இந்த ஆங்கில மொழி நூற்பட்டியலை உலக நூடுகளெங்கும் இயங்கும் சர்வதேச நூலங்களில் சேர்ப்பிக்க வேண்டிய அவசியம் இன்றன்னது. வெறும் வெளியீட்டு விழா நடத்தி ஒரு சிறு நண்பர் குழுவினருடன் சந்திப்பை ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் இந்த நூலை அறிமுகம் செய்து விற்பனை செய்து பணமிட்டும் முயற்சி இருவால்ல. இக்கட்டுரையின் வாயிலாக ஒரு முக்கியமான ஆவணத்தின் இருப்பினை உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறேன். இது எனது முதற்கட்ட நடவடிக்கை.

நூல்தேட்டம் ஆங்கிலப் பதிப்பு ஒரு தனித்தொகுதியாகும். இதன் இரண்டாம் பதிப்பினை தற்போது சேகரித்துவரும் புதியதும், தவறவிடப்பட்டதுமான ஆங்கில நூல்களின் விபரங்களுடன் திருத்திய பதிப்பாக 2012இல் வெளியிட்டத் தீர்மானித்திருக்கிறேன். இவ்வாறு ஆங்கில நூல்தேட்டம் காலக்கிரமத்தில் முழுமையை நாடியதொரு தொகுப்பு முயற்சியாக அமையும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

இந்நூல் தனிப்பட்ட தீவிர ஆய்வாளர்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும். அவர்களின் மூலம் ஈழத்தமிழர்களின் பரந்துபட்ட அறிவியல் நூனம் உலகிற்கு வெளிச்சமிட்டுக் காட்டப்பட வேண்டும். இந்த அடுத்த கட்டத்தை முன்நகர்த்திச் செல்லும் பணியை தமிழர் வாழ்வியலுடன் அவர்களின் மேம்பாட்டுடன் தமிழை இணைத்துக்கொள்ள உங்களை பொது அனைவரிடமும் ஒப்படைத்திருக்கிறேன்.

நூல்விபரம், விலை மற்றும் கிடைக்குமிடம் போன்ற தகவல்களை இக்கட்டுரையின் இறுதியில்

வழங்கியிருக்கிறேன். இந்நூலின் ஒரு பிரதியையாவது விலைகாடுத்து வாங்கி, அதனை உங்கள் பிரதேச நூலங்களுக்கு உங்கள் அன்பளிப்பாக வழங்க முன்வருவீர்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இதன்மூலம் ஈழத்தமிழரின் ஒரு ஆவணம் உலகின் முக்கியான நூலங்கள் அனைத்திலும் வைப்பிலிடப்படுவதை உறுதி செய்து கொள்வோம். தயவுசெய்து இதையும் நானே செய்து முடிக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்காதீர்கள். உலகின் பிரபல நூலங்கள் விலைகாடுத்து இந்நூலை எம்பிடம் பெற்றுக் கொள்ளத் துடிக்கும் என்று நம்பியிருப்பது மட்மை. நாம் தான் நூலங்களை நாடு இந்நூலை எடுத்துச் சென்று வழங்க வேண்டும். அதற்கு நீங்கள் முன்வருவீர்களா மாட்டார்களா என்ற கேள்விகளுடன் இந்த அறிமுகத்தை நிறைவு செய்கின்றேன். நன்றி

நூல் விபரம்

Title :

Noolthettam : An annotated bibliography of Sri Lankan Tamils.

Compiler : N. Selvarajah, Co-ordinator European Tamil Documentation and Research Centre, London.

Publishers : European Tamil Documentation and Research Centre, London.

Pages : 201

Price : £ 15.00

Payment methods

Pay pal transaction : Nootthettam

Cheque : (UK only) payable to ETDRC

Bank : Abbey (Santender)

Account Name : ETDRC, Sort Code 09-01-27, A/c No. 24459051,

IBAN : GB93ABBY09012724459051

Available at

United Kingdom : N. Selvarajah, ETDRC, 4
8 Hallwicks Road, Luton LU2 9BH,
United Kingdom.

42ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

பண்பாட்டின் அடிப்படையிலும், சமய நெறிகளின் அடிப்படையிலும் பல ஒற்றுமைகள் காணப்படுவது புரிந்தது.

உண்மையில் தமிழர் வாழ்விலும் அரபு மக்கள் வாழ்விலும் பல அதிசயிக்கத்தக் குற்றுமைகளைக் காண முடியும்.

வடக்கிலும் கிழக்கிலும் 'மாறியுள்ள சுகமான காற்று' இதற்கு நல்ல துணை செய்யும்!

வேலைக்காரிகளின் புத்தகம்!

தலைப்பே மிகவும் புதுமை!

அதுவும் நேற்று இன்று வந்த நூலுமல்ல. 2007இலேயே வந்துள்ளது. சென்னை, கருப்புப் பிரதிகள் வெளியீட்டகத்தின் பிரசாரம். கவிஷ்ட்ரோ நாவலோ கூட கிடையாது! கட்டுரைத்

தொகுப்பு. நூலாசிரியர் பெயர் தான் நமக்கு அதிரடி! “**கோபாசக்தி**”

ஆம்! ஈழம் - புலம்பெயர் குழல் - தமிழகம் என முப்பரிமாணத்தில் வாசகர்களைக் கவர்ந்த அவர், இரு நாவல்கள், ஒரு சிறுகளத்தை தொகுப்பு என மூன்றாண்டுகளுக்கு முன் வழங்கியவர். இப்பொழுது இன்னும் சில வந்திருக்கலாம். அறியேன். கட்டுரைத் தொகுப்பின் பெயரையே 2010இலேயே அறிந்துள்ள ‘பிற்போக்காளன்’ நான்!

என்னை மன்னிக்க வேண்டாம்! ஆனால், இங்குள்ள யாராவது இந்தக் கட்டுரைத் தொகுப்பைக் கையில் வைத்திருந்தால் எனக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டுகிறேன்.

எழுத்து தூண்டும் என்னொந்தன்

கலைத் திட்டமிணாக்ரன்

“ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு”

இப்போதெல்லாம் நமது “ஜனநாயக மரபுகள்” மக்களின எதிர்பார்ப்புகளுக்கு மாறான நிலைமைகளை ஏற்படுத்தி விடுவதும் உண்டு. ஆதிக்க சக்திகளே ஜனநாயக மரபுகளைத் தீர்மானிக்கும் போக்குகள் உலக நாடுகள் சிலவற்றில் ஏற்பட்டு வருகின்றன. எவ்வாறாயினும் மக்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெளிவாகவே தெரிவித்து வந்துள்ளனர்.

உண்மையில் பெரிய ஆச்சரியம் என்னவென்றால், பேரினவாதிகளுக்கு ஆதாராகப் பாரம்பரிய இடதுசாரிகள் செயற்படுவதுதான். போலி இடதுசாரிகளும் பேரினவாதத் தோடு கைகோர்த்துச் செல்கின்றனர். உண்மையான இடதுசாரிகள் மக்கள் மத்தியில் கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கின்றனர். அவர்களைக் கனம் பண்ணுவதோ, கருத்தில் கொள்வதோ கிடையாது.

அண்மையில் புதியதொரு வேடுக்கை நிகழ்ச்சி நடந்தது. காலஞ்சென்ற அரசியல் தலைவர் ஒருவரின் மிக நெருங்கிய உறவினர், நமது கட்சியைக் கலைத்துவிட்டு பதவிச் சுகம் தந்த கட்சியில் இணைந்து கொண்டார். இப்போதெல்லாம் அரசியல்வாதிகளுக்குக் கட்சிக் கொள்கைகள் பற்றிக் கவலையில்லை. பதவிச் சுகம் பற்றிய கவலை மட்டுமே உண்டு.

இன்னொரு புதிய நிகழ்ச்சி, கிரிக்கெற் வீரர்கள் அரசியல் களத்தில் இறங்குவதாகும். நாட்டுக்குப் புது தேஷ்ட் தரும் கிரிக்கெற் வீரர்கள் அரசியலில் குதிப்பதால், நாட்டுக்குப் பெரிய நன்மைகள் எவ்வடும் கிடைக்கப் போவதில்லை. ஆனால், கிரிக்கெற் துறைக்குப் பெரும் பலவீனமாக அமையப் போகிறது.

தமிழ், முஸ்லிம் மக்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் நமது நிலைப்பாட்டில் மிகவும் தெளிவாக இருக்கின்றனர் என்றே சொல்ல வேண்டும். பதவிச் சுகங்களுக்காகக் கட்சி மாறுபவர்களும், ஆளுக்கொரு கட்சி அமைத்துக் கொள்பவர்களும் பற்றி மக்கள் மிக எச்சரிக்கையாகவே இருக்கின்றனர். மக்களைத் தொடர்ந்தும் அரசியல்வாதிகள் ஏமற்ற முடியாதென்பதை அவர்கள் நிருபித்து வருகின்றனர். ஒரே ஆண்டுக்குள் மூன்று கட்சிகள் மாறிச் “சாதனை” புரிந்த சிறுபான்மை இன் அரசியல்வாதியொருவரும் உள்ளார்.

மக்கள் தங்களை அங்கீரிக்காது விடினும், தமிழ்கு இன்னும் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கு இருக்கின்றது என்பதைத் தமது எச்மானர்களுக்குக் காட்டுவதற்காகச் சில சிறுபான்மை இனத் தலைவர்கள் நிகழ்த்திய வேடுக்கை நிகழ்ச்சிகளும் உள்ளன. மக்கள் நீண்டகளில் இடம்பிடிக்கா விடினும், தமது எச்மானர்கள் மனத்தில் இடம்பிடித்தால் போதுமானது என்டதே சில சிறுபான்மை இனத் தலைவர்களுது முக்கிய நோக்கம் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் பேரில் தங்களைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திக்கும் திறன் கொண்டவர்களாகவே சிறுபான்மை இனங்களின் அரசியல்வாதிகளில் ஒரு சாரார் விளங்குகின்றனர். அரசியல்வாதிகள் தான் இப்படியெனில், தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளையும் துந்பங்களையும் பற்றித்

துளியளவுகூடக் கருத்தில் கொள்ளாத பெண்பாற் புலவர் ஒருவர், தனிமனிதப் புகழ்ச்சியை மேற்கொண்டு பாட்டு எழுதிப் பிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். என்னதான் இருந்தாலும், கொஞ்சமாவது மனச்சாட்சி வேண்டும். அதுகூட இல்லாதவர்கள் இலக்கியத்துறையில் இருப்பதாகக் காட்டிக் கொள்வது வெறும் பம்மாத்தே. காலம் இவர்களை உதறித் தள்ளும்.

தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் அரசியல்வாதிகள் சொல்லதையெல்லாம் இப்போது நம்புவதில்லை. தங்களுக்குச் சரியெனப் பட்டதையே செய்வார்கள். “எந்தனை காலம்தான் ஏமாற்றுவார் இந்த நாட்டிலே?” என்பது அவர்கள் உணர்ந்த விடயம். ஆகவே, இவ்வளவு காலமும் பதவிச் சுகங்களில் சுகித்து இருந்துவிட்டு மக்கள் தங்களுக்குத் தேவை என்ற கட்டம் வரும்போது, “இனித்தான் கிருதயுகம் வரப்போகிறது” என்று குறி சொல்லத் தொடங்கியுள்ள அரசியல்வாதிகளை மக்கள் இனங்கண்டு வைத்துள்ளனர்.

இது ஒருபுறம் இருக்க, இலங்கையின் வடபகுதியில் புதிய ஒரு போக்குத் தென்படத் தொடங்கியுள்ளது. சாதிப் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக வடபகுதி பட்ட அவஸ்தைகள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. இவை பற்றி ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன. ஆனால், இப்போது சாதிப் பிரச்சினையைப் பதுப்பிக்கும் முயற்சிகள் நடந்துவருவதாகத் தெரிகிறது. “சாதிகள் இல்லையா பாப்பா” என்று சொல்லி வந்தவர்களே, சாதியத்துக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்து வந்தவர்களே இப்போது சாதிய உணர்வுகளைத் தூண்டும் முயற்சிகளில் அரசியல் ரீதியாக ஈடுபட்டு வருவதாகப் பத்திரிகைச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. இத்தகைய முயற்சிகள் உயர்த்தப்பட்டவர்கள் சார்பாகச் செய்யப்பட்டாலும் சரி, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சார்பாகச் செய்யப்பட்டாலும் சரி, எதிர்காலக் குதிப்சு சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு நிச்சயம் தடையாகவே இருக்கும். மறையாவிடினும் மங்கத் தொடங்கியுள்ள சாதிய உணர்வுகளை உயிர்ப்பித்து அரசியல் ரீதியாக வெளிக்கொண்ட முயற்சிப்புது அப்பட்டமான சந்தர்ப்பவாதமே தவிர வேற்றான் யும் அன்று. இதனை “அரசியல் விழிப்புணர்வு” என்று யாராவது சொல்வார்களோனால், அவர்கள் மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்பதே அர்த்தமாகும். இப்படிச் சாதிய உணர்வுகளை உயிர்ப்பித்து வெற்றி பெறுவதைக் கொண்டு, “புதிய கிருத யுகம்” பற்றிப் பேசும் புதிய பரம்பரையினராக விளங்குவது. சாதிப் பிரச்சினையால் தமிழன் அழிந்தது போதும். சாதியுணர்வுகள் சாதிகளத்தில் சாதிகள்தான் இருக்கும்; தமிழன் இருக்கமாட்டான். இப்போது சாடிக்குள் இருக்கும் சாதிப் பூத்துதை வெளியில் விட்டால், பூதாகாரமான நிலைமையையே அது ஏற்படுத்தும். “கொஞ்சமோ பிரிவினைகள்?” என்று பாரதி கவலைப்பட்டில் அர்த்தமுண்டு. ஒவ்வொரு காலத்திலும்

புதிய புதிய சந்தர்ப்பவாதிகள் தோன்றுவதுண்டு. சந்தர்ப்பவாதம் எப்போதும் பதவிச் சுகங்களையே நாடு வைக்கும். ஏற்கனவே தமிழ் அரசியலில் (முஸ்லிம் அரசியலிலும் தான்) சந்தர்ப்பவாதிகள் கணிசமான அளவுக்கு உள்ளனர். இந்த நிலையை மேலும் புதுப்பிக்கும் முயற்சிகள் நன்மையைத் தரமாட்டார்.

வடக்கு, கிழக்கிலும் சரி, மலையகம், கொழும்பு போன்ற இடங்களிலும் சரி, தமிழ் அரசியல்வாதிகள் மத்தியில் புரிந்துணர்வும், ஒற்றுமையுணர்வும் இருக்கவேண்டியது அவசியம். சந்தர்ப்பவாதிகளை ஒரு புறம் ஒதுக்கிவிட்டு, தமிழ் மக்களின் பலத்தை எடுத்துக் காட்டும் நோக்குடன் செயற்படும் தமிழ் அரசியல்வாதிகளை நோக்கினால், அவர்களும் தமது பொறுப்பு உணர்ந்து செயற்படவேண்டும். சின்னச் சின்ன விஷயங்களுக்காக ஆரூக்காளர் பிரச்சினைப்பட்டுக் கொண்டிராமல் உருப்படியாக ஏதாவது செய்ய வேண்டும். தமிழ்மக்கள் இவர்கள் மீதுதான் ஓரளவு நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர்.

சர்வதேசத் தமிழ் எழுத்தாளர் விழா - சில சிந்தனைகள்

2011ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் சர்வதேசத் தமிழ் எழுத்தாளர் விழா இலங்கையில் நடைபெறவிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயம். இலங்கையின் தமிழ் இலக்கிய வாதிகள், விமர்சகர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அனைவருக்குமே இது ஒரு இனிப்பான செய்தி. அதேவேளை, இலங்கையில் நடைபெற விருக்கின்றது என்ற ஒரே காரணத்தால், இது இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் விழா என்ற அர்த்தம் தொனிக்கச் செயற்பாடுகள் இடம்பெறக் கூடாது என்பதிலும் அவதானம் தேவை. சர்வதேசத் தமிழ் எழுத்தாளர் விழா இலங்கையில் நடைபெறவுள்ளது என்பதே

இதன் முழு அர்த்தமாகும். அளவுக்கு மீறிய ஆர்வம் காரணமாக இவ்விழாவின் நோக்கம் சிதறிலிடக் கூடாது என்பதே எனது கருத்து.

சர்வதேசத் தமிழ் எழுத்தாளர் விழா என்ற முறையில், உலகெங்கிலும் உள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்களை ஒன்றுகூடச் செய்யும் விழாவாக இது அமைதல் வேண்டும். புலம்பெயர் இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களதும், இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களதும், விழாவாக இது அமைதல் வேண்டும். அமைக்கப்படும் குழுக்களிலும் உலகரீதியான தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பிரதிநிதித்துவம் இடம்பெற வேண்டும். “நீ வாற்றியா, நீ வாற்றியா?” என்ற முறையில் இலங்கையர்களை மாத்திரம் உள்ளக்கியதாகக் குழுக்கள் அவசர அவசரமாக அமைக்கப்படுதல் விரும்பத்தக்கதன்று. நன்கு ஆலோசித்துச் செயற்படுவதே நன்று.

சர்வதேசத் தமிழ் எழுத்தாளர் விழா தொடர்பாக 12 அம்சத் திட்டங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை அனைத்துமே சிறப்பானவை இவற்றுள், என்னை மகவும் கவன்தது; தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளைப் பிற்மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கும் பணிகளை ஊக்குவிப்பதற்காக இத்துறைகளில் ஈடுபடுவர் களுடன் தொடர்புகளைப் பேண வார்த்து, மொழிபெயர்க்கப்படும் தமிழ் படைப்புக்களைச் சர்வதேச ரீதியாக அறிமுகப் படுத்தல் என்பதாகும். பிற்மொழிப் படைப்புகள் தமிழில் கிடைப்பது போல (இதுவும் போதாது) தமிழ்ப் படைப்புகளும் பிற்மொழிகளில் கிடைக்கவேண்டும். இதற்கு உலகரீதியான பங்களிப்பத் தேவை. பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் முதல் நவீன இலக்கியங்கள் வரை சிறந்தவற்றைப் பல்வேறு உலக மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கும் முயற்சிகள் இடம்பெற வேண்டும்.

சர்வதேசத் தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவுக்கான ஏற்பாடுகளை முன்னின்று செயற்படுத்திவரும் லெ. முருகபூதி உலகரீதியான பாராட்டுக்கு உரியவர். அதேவேளை, இம்முயற்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்துவரும் தி. ஞானசேகரனும் எமது பாராட்டுக்கு உரியவர். ஞானம், மல்லிகை போன்ற சுஞ்சிகைகளும், இலங்கையின் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும் இவ்விழா தொடர்பாக அளித்துவரும் ஆதாவும் மகிழ்ச்சிக்குரியது. உலக ரீதியாகத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய சிறப்பான புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தக்கூடியதாக இவ்விழா அமையின், அதுவே பெருவெற்றியாகும்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்

கழுத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்களைக் காடசிப்படுத்திவரும் கணினிப்படுத்தலும்

எழுத்தாளர்களே! புதிய நூல்களை வெளியிடும்போது கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க நூலகத்துக்கு இரண்டு பிரதிகளை அனுப்பிவையுங்கள். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் இலங்கையிலுள்ள பெரிய நூலகங்களில் ஒன்றாகும். நீங்கள் அனுப்பும் நூல்களை ‘புதிய வரவுகள்’ பகுதியில் காட்சியிடுத்துவதோடு, ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் உள்ள பகுதியில் வாசகர் பாவனைக்கும் வைக்கப்படும். அத்தோடு அறிஞர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நூல்கள் கணினியில் பதிவு செய்யப்பட்டு “noolaham.com” இணையத்தின் மூலம் உலகெங்கிலும் உள்ள வாசகர்கள் உங்கள் நூல்களை அறிந்து கொள்ளவும் வாசிப்பதற்கும் வகைசெய்யப்படும். நூல்கள் எமக்குக் கிடைத்ததும் அதுபற்றி உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவோம்.

நூல்கள் அனுப்பவெந்த முகவரி :-

பொதுச்செயலாளர், கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம், இல. 07, 57 ஆவது ஓழுங்கை, கொழும்பு - 06.

ஸுக்ரீව வேட்டியல்

கே.நாஜயன்

இலக்கியத்தில் ஒரு தேசியக் கொள்கை

'சிகப்பு என்றால் நில! பச்சை என்றால் போ!' என்பதுதான் நீண்டகால பழக்க வழக்கம்.

சீனாவில் கலசார புரட்சி ஏற்பட்ட காலத்தில் சிவப்பு என்றால் போ! பச்சை என்றால் நில! என்ற தாராக மந்திரத்தை மாபெரும் புரட்சியாளரான மாவோ உச்சாடனம் செய்தார்.

'அட இழவே! இதென்ன கூத்து' என்று உலகின் ஏனைய நாடுகளின் தலைவர்களும் புத்திஜீவிகளும் அரசியல் குஞ்சகளும் தலையில் கைவைத்துக் கொண்டார்கள்; பெரிய ஒப்பாரியும் எதிர்ப்பும் எழுந்தது.

'மாவோக்கு கிறுக்கு எதையாவது உள்ளிவிட்டு போகட்டுமே' என்று சிகப்பு நிறத்திற்கு ஸ்டொப் அர்த்தம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்களால் சும்மா வெற்றிலை சப்பிக்கொண்டிருக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் சாதாரண விசயம் என்று இயல்பாக கட்டப்பிடித்துக் கொண்டிருந்த சமாச்சாரத்திற்கு பின்புலமாக இந்த மனித சமூகத்தை இயக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற 'அரசியல் விதி' இருப்பதை மாவோ வெளிப்படுத்தினார். அதுவே வர்க்கப் போராட்டத்தின் பிரதிபலீப்பு.

இன்று சீனாவில் அந்த கட்டளை நிலைதான் இருக்கின்றதா என்பது வேறு விசயம்.

அரசு என்பது என்ன? என்பது குறித்த மாக்ஷின் கோட்பாடு இன்று நமக்கு சொல்லித் தரப்படுகின்ற கோட்பாட்டிற்கு எதிர்மாறானது. கம்யூனிஸ்டுகளும், முற் போக்கு சிந்தனை படைத்த படைப்பாளிகளும் இதனை மறந்து விட்டதுதான் தூர்திர்க்கிழமானது. அதனால்தான் ஓர் அரசு மட்டத்திலிருந்து வரும் கருத்துக்களை எந்தவிதமான 'அறுவை சிகிச்சையும்' இன்றி இவர்கள் உள்ளாங்கிக் கொள்கிறார்கள். 'ஆகா!' என்று பச்சைக் கொடி காண்பிக்கின்றார்கள். இதனால் நாம் ஒன்றை தெளிவாக புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. நடைமுறையுடன் உரைத்துப் பார்க்கின்ற போது சிகப்புக் கொடி கை ஏந்திக் கொண்டிருக்கின்ற போதும் இவர்கள் தமது கொள்கைக்கு விசுவாசபானவர்கள் அல்லவும் என்பதுதான். இவர்கள் சிகப்புக் கொண்டிருக்கும் பச்சை மனிதர்கள்.

அடேயங்கப்பா இதென்ன குற்றச்சாட்டு என்று தலைக்கேசத்தை பிடிங்கிக் கொள்ளலாம் போலிருக்கும். இல்லை தடியை தூக்கி நாலு சாத்து சாத்துவோமா என்று தோன்றும். ஏனென்றால் இதுவொரு வலிமையான குற்றச்சாட்டு அல்லவா? என்ன செய்வது? சொல்ல வேண்டியதை சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்.

இவ்வளவு பெண்ணாம் பெரிய பீடிகை எதற்கு என்று கேட்கிறீர்களா? இதோ அந்த சமாச்சாரத்தை நமது இலக்கிய உலகிற்கு சொல்வதற்காகத்தான்.

நாட்டிற்கு இலக்கியம் சார்ந்த தேசியக் கொள்கை ஒன்று வரையறுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கை முழுக்கம் நமது சகோதர பெரும்பான்மை சமூகத்தின் புத்திஜீவிகள் மத்தியிலிருந்து கேட்கத் தொடங்கியிருக்கிறது.

'அட்டா நல்ல விசயமாயிற்றே' என்று நம்மவர்கள் பாராட்டுப் பத்திரிக் காலாம். வழங்கிக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள்.

2009 ஆம் ஆண்டின் சிறந்த நாவலுக்கான கோல்டன் விருதினை 'பொடு புருஷம்' என்ற சிங்கள மொழி புதினம் பெற்றிருக்கிறது. திருமதி கணேத்திரா ராஜகருணாநாயக்க இதனை எழுதியிருள்ளார். அவர் கூறுகிறார்:

'கிராமம் மட்டத்திலிருந்து இலக்கியம் கலை, நாடகம் குறித்த தேசியக் கொள்கை முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும். ஒரு புத்தகம் பற்றி பேசுகின்ற போது அதன் உள்ளடக்கம் குறித்து சமூகமாகப் பேச வேண்டும். சேற்றை வாரிவீக்வதாக இருக்கக்கூடாது. எனது நாவல் சமாதான சகலீவனத்திற்கானது. விடுதலைப் பலிகளின் பெண் போராளிகளுடன் உறவாடி அவர்களின் கோபத்தை தணிப்பதற்கு அரசு இடம் அளித்தால் நான் அந்த செயல்பாட்டில் ஈடுபெடுவேன். இலக்கியம் பாசப்பினைப்பிற்கானது' என்பதுதான் அவர் கூற்று. அவை அழகானது. சமூத்திர ஆழத்தை இறங்கிந்ததான் காணவேண்டும். தேசியக் கொள்கையை இறங்கிக் காண தயாராக வேண்டும்...?

"இப்படியும் ஒரு பட்டமளிப்பு விழு"

'நம்மிடையேயே நல்ல உரையாளர்கள் இல்லை' என்று இலக்கிய நண்பர், அங்கலாம்த்துக் கொண்டார். கருத்தரங்கமொன்றில் சபையோர் தமது கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளிக்கப் பட்டபோது மனமளவென பலர் முண்டியிட்டதுக்குக் கொண்டு மேடைக்குத் தாவி சொற்பொழிவு மழையை கொட்டோ கொட்டென கொட்டித் தள்ளிக் கொண்டிருந்த போதுதான் நண்பரின் அங்கலாம்ப்பு மின்னல் வெளிச்சம் போட்டது.

"அட என்னங்க இந்தனைபோர் மேடைக்குத் தாவி விளாக விளாகன்னு விளாசித் தள்ளுகிறார்களோ. இவர்கள் எல்லாம் சொற்பொழிவாளர்களாகத் தெரியவில்லையா?"

"நல்ல கதை. நல்லா கவனியுங்க. ஒருத்தராவது எடுத்துக்கொண்ட அங்கத்தை பேசுகிறார்களா பாருங்கள். சும்மா சுயபுராணத்தை அளக்கிறார்கள். ஆனாக்கு ஆள் பயோட்டாவை சமர்ப்பிக்கிறார்கள்..."

நண்பர் ஓர் அறுவை சிகிச்சையே நடத்தினார். ஆமாம் சாமி போடாமல் தப்பித்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

“சப்பேஜக்ட் ஸை விட்டுவிட்டு எங்கெங்கோ ஒடுபவர்களை தலைவர் கட்டுப்படுத்தப்படாதோ”

‘கன்றாவி! அவர்கட தலைமையுரையில் தமது இளமைக் கால காலை சமாச்சாரங்களைத்தானே அசை போட்டா’

‘ஓகோ! வண்டி அப்படி ஒடுதோ!’ இந்த மாதிரி சமாச்சாரங்களை கட்டுப்படுத்த என்ன செய்யலாம்? என்று சுதாரித்துக் கொண்டவனாக நானும் கேள்விகளை போட நண்பர் “ஒரு மகாநாடு நடத்தலாம். பட்டமளிப்புச் செய்யலாம்.” என்று தீர்மானமாகச் சொன்னார்.

அடிச்ககை! நல்ல ஜியாதான் எப்படி செய்யலாம். என்ன பட்டமளிக்கலாம்? கிணுகிணுப்படைந்த நான் நண்பரை உற்சாகப்படுத்தினேன்.

நண்பர் ஒரு கதை சொல்லவாரம்பித்தார்.

ஒரு சிங்கம் வேட்டைக்குப் போனது. போகும் வழியில் ஒரு கழுதையை சந்தித்தது. என்ன கழுதையாரே காட்டைச் சுற்றிப் பார்க்கலாமா? என்று கேட்டது. ஆகா! சிங்கமகாராஜன் நம்மையே வழித்துறைக்கு கூப்படுகிறாரே என்று கழுதையாரின் மனம் பொங்கலோ பொங்கலென்று ஆனந்தத்தால் பொங்கி வழிந்தது.

இந்த இடத்தில் அவர் கதைக்கு ஓர் ஊறுகாய் போடவேண்டும் என்ற நினைப்போடு கருத்துக் கொல்ல சிலருக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கிறபோது அவர்களுக்கும் இப்படித்தான் மனச பொங்கலோ பொங்கலென்று வழிகிறதாக்கும் என்று போட்டு வைத்தேன்.

ஆமாம்! ஆமாம்! என்று பூம்பூம் மாடு தலையாட்டலோடு நண்பரின் கதை தொடர்கிறது.

“கழுதையாரே! உமக்கு கம்பீரமான குரல் இருக்கிறது. உமது குரலைக் கேட்டாலே மிருகங்களெல்லாம் ஜோய சாமி! இதுண்ணா சுத்தம்னு கதறியடித்துக் கொண்டு ஒடும். அந்தக் காட்சியை பார்ப்பதற்கு இந்த ஒரு கண்ணும் போதாது. நீர் ஒரு திசையிலே இருந்து கத்தும். நான் மறுதிசையில் நின்று கொண்டு பார்த்து ரசிக்கிறேன்,” என்றது.

இதைக்கேட்ட கழுதையாருக்கு சந்தோஷம் தலைகால் புரியவில்லை. அப்படியே ஆகட்டும்! அப்படியே ஆகட்டும் என்று ஆரவாரமுடன் சொன்னது. கழுதை ஒரு பக்கமாகவிருந்து கன்னாபின்னா! வென நடுக்கம் தரும் குரலில் கதறித் தொலைக்கவேமிருகங்கள் சிதறியோடுன. சிங்கம் தன் மறைவிடப் பக்கமாக சுதறியோடிய மிருகங்களை அடித்து சப்பிட்டு ஏப்பம் விட்டது. வயிறு நிறைந்தவுடன் கழுதையிடம் போய் “ஆகா! இன்று உங்கள் குரல் அதிலிண்டோகவிருந்தது” என்று புகுற்றந்து கத்தி கத்தி களைத்து விட்டிருந்தாலும் கழுதைக்கு கொள்ளலாம் கிழிச்சி என்று கதையை முடித்தார் நண்பர்.

“அது சரிங்க! இவங்களுக்கெல்லாம் என்ன பட்டம் கொடுக்கப் போர்க்க”

“சிங்கம் நினைத்ததைத்தான்”

“சிங்கம் நினைத்ததையா?” அது அப்படி என்னதான் நினைத்தது.

“கழுதையாரே! உங்கள் குரலே குரல். அதற்கு ஈடே இல்லை” என்று புகுற்றது விட்டு, என்னதான் என்றாலும் கழுதை கழுதைதான் என்று மனதிற்குள் நினைத்துக் கொண்டது.

“ஆப்பாவி!

சைலன்சாக இருந்து விட்டால் சடலமாக விடுவோம்

“இலக்கிய கூட்டங்களிலோ, கருத்தரங்குகளிலோ முன்வைக்கப்படுகின்ற கருத்துக்களை எதிர்த்து பேசுவது விஜயனுக்கு முக்கமாகில்லது. இது ஒருவகை ஈகோ” என்று பத்தி எழுத்தான நண்பரொருவர் என்னை சீன்டிலிட்டார். சர்வதேச எழுத்தாளர் மகாநாட்டிற்கான முன் னோடி கருத்தரங்கின் பின்னர் பேசிக்கொண்டிருந்த போதே நண்பர் என்னைப் பற்றிய இந்த திறனாம்பவை முன்வைத்தார்.

‘இது பிழை’ என்று எறும்புப் பற்றில் கால் புதித்தவணாக நான் சாடி குதிக்கவில்லை, குதித்கவும் கூடாது. ‘ஈகோ’ என்ற பதம் பொருத்தமானது அல்ல, ‘இயல்பு’ என்று சொல்லியிருக்கலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டேன். ஆனால் என்ன செய்வது. பொருத்தமில்லாத அடைமொழிகளை முன் வைப்படே நமது மரபாகிலிட்டது. இதனை என் எழுதுகிறேன் என்றால் நண்பர் என்பீது சுமத்திய விபரிசனத்தைப் பெரிது படுத்தி ‘ஆகா! ஊகு’ என்று அங்கலாய்ப்பு பரதம் ஆடுவதற்கு அல்ல. சுமுகமான கலந்துரையாடலுக்கும் இடமில்லாமல் போய் விட்ட நமது இன்றைய திறனாய்வு போக்கினை வெளிப்படுத்துவதற் காகவே.

சமூக நியதி என்பது இரு முரண்பட்ட பக்கங்களைக் கொண்டது. இந்த எதிர் மறைகளின் இயக்கமே வாழ்வியலின் நியதியாகும். இவற்றையேயான போராட்டமே ஜீவிதத்தின் கழற்சியாகும். உயிர்களின் உடலில் குருதியோட்டம் போன்று மனித சிந்தனைகளை இது ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மரபினை மீறுவதும் புதியதினை உள்ளாங்குவதும் கடினமாகிவிடுவது இதனால்தான். நமது சிந்தனையோட்டம் இயந்திரமாகி விட்டிருக்கிறது. அதனை உடைத்தெறிய நம்மால் முடிந்த சிறுதுளியேனும் முயற்சியே சிறந்த வாழ்வியஸாகும் எனும் சித்தாந்தப் போக்கின் பித்தம் எனக்கு. எனது எதிர்வாதங்கள் இந்த நன் னோக்கின் அடிப்படையிலே எழுகின்றன.

இலக்கியத்தின் செம்மைப்படுத்தும் கலை பற்றிய முயற்சியும், ஒரு கொப்பி எட்டிடரின், அவசியம் குறித்தும் எல்லோரும் அது நல்லது சாமி’ போடுகின்ற நேரத்தில் ‘ஈஸ்வரா! அது வேண்டாம்’ என்று அடியேன் எதிர்த்து ஒப்பாரி எழுப்பியதற்கும் என்னுள் எழுந்த சித்தாந்தமே அடிப்படையாகும். நான் முன்வைக்கும் வாதங்கள் என்ன அது எங்கிருந்து முளைவிடுகிறது? என்பது ஒரு சுமுகமான கருத்தாடலுக்காக இட்டுச் சொல்லவேண்டும்.

ஒரு புதிய கருத்து ஈகோ அல்ல. அடி, இப்படியும் ஒன்று இருக்கா கொஞ்சம் கவனித்து என்ன எது என்று கவனிப்போமே’ என்று அறிய விரும்பாமல் பிடித்த பிடியாம் உடும்போல் இருப்பதே ‘ஈகோ’வாகும். இவன் இப்படித்தான் என்று சிறுமைப்படுத்துவது ஆரோக்கியமான வழிமறையல்ல.

அண்மையில் முற்போக்கு கலை இலக்கிய பேரவை நடத்திய ஒரு கருத்தாடலில் முற்போக்கு இயக்கத்தின் கடந்தகால சாதனைகள் புட்டு புட்டு வைக்கப்பட்டன. ‘ஆகா’, வென்றிருந்தது. நல்ல தகவல்கள்தான்.

தமிழ்நாட்டு கம்யூனிஸ்ட் முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கம் தன்னை பக்குவப்படுத்தும் சக்தியாக இருந்ததைவிட என்ன் செங்கோவ், மாக்சிம் கார்க்கி, தூர்க்கேனேவ் போன்ற

படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களை படித்தபோது தனக்கு ஏற்பட்ட உந்துசக்தியும், தெளிவான சிந்தனையும் அதிகம் என்கிறார் ஜெயகாந்தன். சமூகவியலை வாழ்வியலுடன் புரிந்து கொண்டு இலக்கியம் படைப்பதற்கு வெளின் கோட்பாடுகளும், வழிகாட்டலும் தனக்கு பெரும் துணையாக அமைந்தன என்று மாக்சிம் கார்க்கி கூறியிருக்கிறார். இவர்களின் கூற்றுக்கள் அன்றைய சோவியற் முற்போக்கு இயக்கத்தின் செயல்பாடு களை வெளிப்படுத்துகின்றன. அவை செம்மையாகவிருந்தன.

இலங்கை முற்போக்கு இயக்கத்தின் செயல்பாடுகள் 60களில் ஓரளவிற்கு அவ்வாறு இருந்தபோதும் இப்போது இல்லை, அதன் காரணமாகவே இன்றைய காலகட்டத்தில் தொழிலாளர் வர்க்க படைப்புக்கள் சில தலைதுருக்கிய போதும் அவை முன்னெடுத்துச் செல்லப்படவில்லை. விரிவான வாதங்கள் அவை குறித்து எழவில்லை என்ற வாதத்தை நான் முன்வைத்தபோது நல்ல சிந்தனையாளரும் சிறந்த உரையாளருமான முற்போக்கு கலாந்தி ஒருவரின் பதில்

கிடைத்தது. முற்போக்கு இயக்கத்தின் இன்றைய முடக்கமான நிலை குறித்து சுயவிமர்சன ரீதியில் நல்ல பதிலொன்றினை எதிர்பார்த்தேன். எதிர்பார்ப்பு ஏமாற்றமானது. அவர் சொன்னார்.

“விஜயன் விரக்தியில் பேசுகிறார்” என்பதோடு நிறுத்திக் கொண்டுவிட்டார்.

அடக்கடவுளே! எதிர்க்கருத்துக்கள் எதனையும் முன் வைக்க முடிவதில்லை. ஈகோ, விரக்தி இப்படிப் பட்டங்கள்தான் கிடைக்கின்றன. இவை நமது இலக்கியத்திற்கு நீர்பாய்ச்சுமா?

Silence is Gold என்பது ஒரு நெகடில் சிந்தனை. அனைத்தும் அமைதியாகிவிட்டால் இந்த பிரபஞ்சமே அமைதியாகிவிடும். அப்போது இலக்கியமும், வாழ்வியலும் வெறும் சடலங்களாகி விடும்.

நாம் கருத்து மோதலிடுவது பிழையில்லை. அதுவே வளர்ச்சிக்கான முதல்படியாகும்.

விஜயகிரங்கர்

ஏதாற்றை. ச. திருஷ்ணாந்தன்

வாழ்க்கையின் அர்த்தங்கள்
வசந்தமாய் தெரிய
அதன் வனப்புகளை
இறுதி விநாடிவரை இரசிக்க
ரங்குகின்ற இதயம்.

அடுத்தவுரால் அவிழ்க்கப்படமுடியாத
வாழ்வின் இரகசியங்கள்
எல்லோரையும் போலத்தான்
எனக்குள்ளேயும்
இனிய ககங்களாய்
என் பயணம் முழுவதுமாய்.

நான் ....
என் வாழ்க்கை - என்னுலகம்
அடுத்தவனுக்கு இடைஞ்சலில்லாப் போக்கு
என்னுடனேயே இருந்துவிட்டுப் போகட்டும்
என் கனவுகள்
ஏன் கலையவேண்டும் எவ்வாறும்.

மரணம்!
அது அடுத்த வகுடம் - அடுத்த மாதம்
அடுத்த விநாடியிலுமாகலாம்
ஸ்பாடியோ போகட்டும் போக்கள்
இந்த விநாடிவரை இதுபற்றி உணராமல்
இருந்துவிட்டுப் போகிறேன்.

எனது இறுதிபற்றி எனக்கே உரைக்கின்ற
சோதிடனே! வைத்தியனே!
எனைச் சுகம் விசாரிக்க வகும் அயலவனே!
எட்டியே நில்லுங்கள்.

இந்தக் கணம் வரை
என் வாழ்க்கை இனியதுதான்.

கலாவிலக்ஷி தெழுவுகள்

“கண்டியில் கலாஞ்சலி நாட்டுய நிகழ்வு”

நடன் கலாவித்துக் கூர்மதி உமா ஸ்ரீதரன் அவர்களின் தலைமையில் இயங்கும் கண்டி சத்தியசாபி கலாவிலத்தின் ஏற்பாட்டில் கடந்த 23.01.2010 சனிக்கிழமை “கலாஞ்சலி 2010” என்ற பெயரிலான நாட்டுய நிகழ்வையில் கண்டி இந்துக் கலாசார மண்டபத்தில் பிப 4.30 மணியளவில் ஆரம்பமானது. பிரதம விருந்தினராகக் கண்டியில் உள்ள இந்திய உதவிக் தூதுவர் கெளரவ ராகேஷ்குமார் மிஸ்ரா அமர்கள் கலந்து கொண்ட இந்தியக் கலாசார சங்கத்தின் தலைவர் திரு. டங்கள் ரூக்கெலை, கண்டி இந்து இளைஞர் மன்றத் தலைவர் திரு. பி. பாலசுப்பிரமணியம், மத்திய மாகாண இந்துமாமன்றத் தலைவர் திரு. துரைசாமிப்பிள்ளை சிவசுப்பிரமணியம் ஆகியோர் கெளரவ அதிதிகளாகக் கலந்து சிறப்பித்தனர். முக்கியமில்தாக்களால் மங்கல விளக்கேற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து கலாவிய மாணவியோருவும் ஆங்கிலத்தில் வாவேற்புற நிகழ்வுகளைப் போட்டது.

விநாயகர் வணக்கம், ஜத்ஸ்வரம், திருக்குறள், யசோதாவும் கண்ணலும், காவுச் சிந்து, கிராமிய நடனம், குஜராத் நடனம் நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து ஒஸ்கர் பரிசு பெற்று ‘ஜெய் ஹேவா’ என்ற ஹிந்திப்பாலுக்கான நடனம் சிறப்பாக ஆடப்பட்டது. ஓரிசா நடனம் துள்ளல் இசை பின்துணையடன் ஆடப்பட்டது. மாணவ மாணவிகளுக்கான சான்றிதழ்களும், நினைவுச் சின்னங்களும் விசேட அதிதிகளின் கரங்களால் வழங்கப்பட்டன. அடுத்து குருவைக் கெளரவிக்கும் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. ஆசிரியர் திருமதி உமா ஸ்ரீதரன் அவர்களை மாணவ மாணவிகள் வீண்டும் வணங்கி ஆசி பெற்று அங்பளிப்புகளையும் வழங்கியதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. திரு. மணோகரன் அவர்களின் நன்றியுரையைத் தொடர்ந்து இரவு 8.00 மணியளவில் நடன நிகழ்வுகள் யாவும் இனிதே நிறைவு பெற்றன. நிகழ்ச்சிகள் யாவும் நன்றாக இருந்ததாக பார்வையாளர்கள் பாராட்டி மகிழ்ந்ததைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

தகவல் : கா. தவபாலன், கண்டி

***

அறிவோர் கூடலில் அர்த்தமான அந்திப் பொழுது

07.02.2010 நூற்றுமாலை 4.30 நிமிடம் முத்து எழுத்தாளர் குப்பிமான் ஐ. சண்முகன் அவர்கள் ரஞ்சகுமாரின் ‘கோசலை’ சிறுக்கை தொடர்பாக கதையினை அறிமுகம் செய்து கருத்துப் பகிரவினை ஆரம்பித்து வைத்தார். தொடர்ந்து ‘இலக்கியம்சோலை’ இ. து. குலசிங்கம் அங்கூல குழுமங்களையே பிரதிபலித்தது எனவும், யாழ் பல்கலைக்கழக சமூகவியல்துறை விரிவுரையாளரும் படைப்பாரியான இரா. இராஜேஸ்கண்ணன் ‘மொழிநூதையின் கையாளுகையைப் கோசலையினை நிலைபெற்றுச் செய்தது’ எனவும் கருத்துக் கூறினார். தொடர்ந்து ஆங்கிலப் பேராசான் ஆழ கந்தையா, ஒம்பு பெற்ற ஆசிரியர் எல். தேவராஜா, சீனா – உதயகுமார், சு. குணேஸ்வரன் உட்பட அறிவோர் கூடலில் குடும்பத்தினர் தம் கருத்துக்களை பகிர்ந்து கொண்டனர். மாதந்தோறும் முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலையில் அறிவோர் கூடலில் இலவாறான இலக்கியநிகழ்வு நடைபெறுகின்றது.

க. சுதர்சன், அறிவோர் கூடல்

***

“எவ்வழி நல்வழி? அவ்வழி நாடுவோம்” நூற்றிமுக விழா

யாழ் நீர்வேலி அதிதியார் இந்துக் கல்லூரிப் பிரதான மண்டபத்தில் அண்மையில் நீர்வை தி. மயூரகிரி எழுதிய “எவ்வழி நல்வழி? அவ்வழி நாடுவோம்” என்ற பல்சமய உறவியல் ஏடு அறிமுக விழா இடம்பெற்றது.

மேற்பட கல்லூரி அதிபர் திரு. இ. குணநாதன் தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்தியக் கிராஞ்சுக் குருத்துக்களும் வண. கலாநிதி. எல். ஜெபநேசனும் மங்கல விளக்கிற்கு ஒளியூட்டினர். ஆசிரியர் திரு. ஐ. சிவராஜா வரவேற்புரையாற்றினார்.

தொடக்கவுரையை முன்னாள் பேராயர் வண. கலாநிதி. எல். ஜெபநேசனும் வாழ்த்துரையை ஞானம் ஆசிரியர் திரு. ஞானசேகரனும் அறிமுகவுரையை பிரம்மஸ்ரீ ப. சிவானந்த சர்மா (கோப்பாய் சிவம்) வும் நிகழ்த்தினர். பாராட்டுரை யாழ். பல்கலைக்கழக முதுநிலை விரிவுரையாளர் கலாநிதி தி. வேல்நம்பியாலும் மதியீட்டுரை கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரையாளர் திரு. சு. எல்.சனாலும் ஆற்றப்பெற்றன. நிகழ்வில் ஏற்புரையையும் நன்றி நவீலலையும் நூலாசிரியர் தி. மயூரகிரி ஆற்ற நிகழ்வு இனிதே நிறைவு பெற்றது.

***

“இந்து போர்ட் இராசரத்தினம்” நூல் வெளியீடு

பலதுறைப் புலவர் க. சி. குவரத்தினம் எழுதிய “இந்துபோர்ட் இராசரத்தினம்” என்ற நூலின் வெளியீட்டு விழா யாழ். திருநெல்வேலி சைவ வித்தியாபிவிருத்தி சங்க மண்டபத்தில் 14.02.2010 அன்று இந்து போர்ட்டின் தலைவர் அ. தற்பராநந்தன் தலைமையில் இடம்பெற்றது.

யாழ் பல்கலைக்கழக பெள்கையியற்றுறைப் போசிரியர் க. கந்தசாமி, சி. இராசநாயகம், போசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், யாழ். பல்கலைக்கழக சட்டத்துறை தலைவர் போசிரியர் மா. சின்னத்துமி, கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரையாளர் சு. லல்சன் ஆகியோர் வித்தியாராகக் கலந்து உணர் நிகழ்த்திய இந்தியக்கிழவில் ‘ஆற்றமுகநாலவர் தந்த கல்விப் புரட்சியைத் தொடர்ந்து தக்க வைத்தவர் இந்து போர்ட் இராசரத்தினம்’ என்றார் போசிரியர் மா. சின்னத்துமி. ‘இந்துபோர்ட் சமயத்தளத்தில் நின்று சமுதாயப் பணிகளில் முக்கியமாக எமது பிரதேச கல்வி வளர்ச்சிக்கு அரும்பணியாற்றிய நிறுவனாம் என்றார் போசிரியர் க. கந்தசாமி.

நிகழ்வில் இந்துபோர்ட் சிறுவர் இல்ல மாணவரின் கலை நிகழ்வும் கவிஞர் சோ. பத்மநாதனின் நன்றி நவீலலையும் இடம்பெற்று விழா நிறைவு பெற்றது.

நீர்வை தி. மயூரகிரி

***

வினாக்கள் பேசுதலாம்

கடந்த 117 வது ஞானம் சுஞ்சிகையின் வாசகர் பேசுகிறார் புகுதியில் திக்கவயல் தர்மகுலசிங்கம் அவர்கள் நான் எழுதிய “தமிழ்க் கவிதை ஒரு பார்வை” என்ற கட்டுரையை அவமதிக்கு கடிதம் எழுதியுள்ளார்.

முதலில் அவர் பேராசிரியர் கலைாசபதி யும், கல்விஞர் முருகையனும் இணைந்து எழுதிய 'கவிதை நூய்' என்னும் நூல் 1968ல் வெளியிடப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். உண்மையில் இந்நால் முதன் முதலாக 1970ல் வெளியிடப்பட்டது. இதைக்கூடச் சரியாகத் தெரிந்து கொள்ளமுடியாத தரம்குலசிங்கம் முதற்கண் தனது கையிலிருக்கும் பேணாவின் அடைசவினை நிதானமாகப் பிடிக்கப் பயிக்க கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து “கவிதை என்றால் சிறந்த சொற்கள் சிறப்பான ஒழுங்கில் அமைந்தது” இவ்வளவுதானா கைலாசபதி கவிதை பற்றி விளங்கிக் கொண்டது? என்று ஆதங்கப்படுகிறார். துர்முலசின்கத்தின் அறியாமைக்காகச் சிரிப்பதா அல்லது அழுவதா என்பது தெரியவில்லை. எனது கட்டுரையின் தலைப்பு தமிழ்க் கவிதை கைலாசபதியின் பார்வை அல்ல “தமிழ்க் கவிதை ஒருபார்வை” என்பதே. எனவே எனது கட்டுரையின் நோக்கம் கைலாசபதி கவிதை பற்றி விளங்கிக் கொண்டதை விரிப்பது அல்ல. எனவே இதை அவர் முதலில் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். எனது கட்டுரையின் தன்மைப்பற்றி போதிய புரிதலும் தெரிவும் இல்லாமல் அவசரப்பட்டுப் பேனா பிடிப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளல் அவருக்கு ஆரோக்கியமாக அமையும்.

கவிதை இலட்சியத்தை அடையக் கூடிய ஏனில்பிடிகள், தன்னவாளத்தில் ஒடுமே தங்காதம், பக்தாம் திருவிழாவில் விடப்படும் வாணவேஷக்கைகள் என்று, எனது கட்டுரையில் சொல்லியிருக்கலாம். “கே...!” என்ற புளிச்சல் ஏவற்றையுடன் தர்மகுலசிங்கம் ஆதங்கப்படுகிறார். எனது கட்டுரையில் தமிழ்க் கவிதை பற்றிய ஒரு பார்வையை மட்டுமே நான் சொல்ல விரும்பினேன். அதில் தர்மகுலசிங்கத்தின் பொருத்தப்பாடற் சொல் அலங்காரம் கொண்ட உவமைகள் எழுதவேண்டிய தேவையும் அவசியமும், கட்டுப்பாடும் எனக்குக் கிடையாது.

கவிதை பற்றி கைலாசபதி என்ன எழுதினார்? எப்படி எழுதினார்? இவ்வளவு தானா எழுதினார்? என்று எனது சிறிய கட்டுரைக்குள் தேடிப்பாராது, அவரது நூல்கள், கட்டுரைகள், அணிந்துரைகள் போன்றவற்றுள் தேடிப்பார்த்து தனது அவசரப்பட்டு வெளிப்படுத்திய அறியாமையைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இலக்கியத்தை வாய்ப்பாட்டு ரீதியாகவோ, வர்ட்டு வாதத்திற்கு ஊடாகவோ பார்க்கும் பாரம்பரியங்களைக் கவிர்ப்பது நல்லது.

வட ஆல்லை சிக்கிரா சின்னராஜா

* * *

கவிஞர் சோ. ப. வின் “பார்மிய பிக்கு சொன்ன கதைகள்” மிகவும் அருமை. தலைமைக் குருவுக்கு எதிராக கலகம் செய்த சீடன் மற்றும் நீண்ட சமயப் பேரூராகளை விரும்பிய கிராமவாசிகள் ஆகிய கதைகள் என்னைக் கவர்ந்தன. என்னைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா மக்களும் இப்புகுதியை வாசிக்க வேண்டியது கட்டாயம் என்பேன். பலநூறு கட்டுரைகள் சொல்லமுடியாத காந்தகுத்தகளை ஒரு கதை சொல்லிவிடுகிறது. மேலும் கதை சொல்லும் பாங்கு அருமை. கவிஞர் சோ. ப. வுக்கு ஒரு சபாஷ்!

‘ஏற்றுமை மாடு’ சிறுகதை மிகவும் அருமை ஒரு உணர்வு பூர்வமான சிறப்பான சிறுகதையாக இது அமைந்துள்ளது. விலங்குகளின் வாய்ப்பங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை இக்கதையினுடாக இழப்போடும் யதார்த்தத்தின் மூலம் அறியலாம். யதார்த்தத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் முன்னோடி பூதுப்பைப் பித்தனுக்கு இது சமர்ப்பணம். இவ்வாறான யதார்த்த வாய்ப்பியலை எடுத்தியம்பும் சிறுகதைகள் இன்னைய காலத்தின் கேள்வியாகும்.

தி. ஞானசேகரன் வழங்கும் 'தெளிவுத்தை ஜோசப்' பிள் நேர்க்காணல் அருடமை. எமது மலையக மண்ணின் எழுத்தாளருக்கு வழங்கப்படும் கெளாவுத்திற்கு மிகக் கந்தி. ஆபினும் ஒரு முறை ஒரேயாடயக மூன்று கேள்விகளைக் கேட்டிருப்பதும் அதற்கான பதிலை நான்கு பக்கம் பிரசரித்திருப்பதும் நியாயமில்லை என்று கருதுகிறேன். பதிலானது கருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் அமைய வேண்டியது. அபசியம். அதனை நான்கு பக்கங்களுக்கு இழுத்திப்பது வாசிப்பின் கவராசியத்தைக் குறைத்து விடும். மற்றப்படி நேர்க்காணலும் விடி யங்கான சீரியை அபைஞ்சிகருத்தன.

சிதம்பரதி கொட்டுவை

* * *

ஞானம் மாசி மாத இதழில் “வாசகர் பேசுகிறா” பகுதியிற் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள மலேசியாவைச் சேர்ந்த மீனா திருவேங்கடம் அவர்களின் கடிதத்தை வாசிக்க நேர்ந்தது. மலேசியா மற்றும் சிங்கப்பூர் தமிழர்கள் தமிழகத் தமிழர்களை விடவும் நன்றாக வாழ்கின்றார்கள் என்று இலவ் தரும் செய்தி ஞானம் வாசகர்களாகிய எமக்கு மகிழ்ச்சியை அளித்தாலும் கூட, மலேசியத் தமிழர்கள் எதோ பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டதாக இலங்கைப் பத்திரிகைகளில் சில காலத்துக்கு முன் பிரசுரிக்கப்பட்ட செய்தி பற்றியும் இங்கு கட்டிக் காட்டவேண்டி இருக்கின்றது. ஆகவே மீனா திருவேங்கடம் போன்றவர்கள் இவ்வாறு ஞானம் சுஞ்சிகையுடன் அவ்வப்போகு. கொட்டர் எமக்கு உண்மைக் கதவுக்களை வழங்கினால் நன்றியடையவர்களாக இருப்போக.

மலேசியாவில் நடைபெறும் கலை இலக்கிய நிகழ்வுகளை ஞானம் சுஞ்சிகையின் “சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்” பகுதிக்கும் ஞானம் பற்றிய அபிப்பிராயங்களை “வாசகர் பேசுகிறார்” பகுதிக்கும் அனுப்பி வைத்தால் இலங்கை, மலேசிய தமிழ்லக்கிய ஆர்வலர்கள் தமக்கிடையே கூடுதலான தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியுமென்பது என் போன்ற ஞானம் வாசகர்களின் அபிப்பிராயமாகும்.

கா. தவபாலன், கண்டி.

***

2010 பெப்ரவரி இதழ் பார்தேன். ‘எஸ். பொவும் மாறாட்ட எடை போடலும்’ எனும் மு. பொ. வின் கட்டுரையை வாசித்தேன். எஸ். பொ. மீது மு. பொ. வகுக்கு என் இந்தனவு கடுப்பு ?

மனைவர் பா. ரவிக்குமார், கோவை ஞானி ஆகியோரின் உச்சங்தலைப் புகழ்ச்சி மு. பொ. வை நல்லாவே குழப்பித்தான்விட்டது. ஆத்மார்த்தம், இழிசனர் என்ற சொற்பதங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது.

இழிசனர் வாழ்வியல் இலக்கியத் தாத்திற்கு உட்பட்டவை அல்லவா ? இதை வகுத்துப் பிரித்துக் கொண்டவர்கள் யாவர் ? பல்வேறு இலக்கியச் சூருகளில் ஆத்மார்த்தம் இடம்பிடிக்கலாம். வானில் புறக்கலாம்; தேடல் செய்யலாம் ஆர் வேண்டாமென்றாலும் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றே கால்கள்தான். அபினும் நிலத்துக்கு வாத்தான் வேண்டும்.

மு. பொ. முட்டையில் மயினா நன்றாகவே புந்குவார். இப்பொழுதுதான் நல்ல முட்டைகள் கிடைக்கின்றனவே. 20ஆம் நூற்றாண்டும் கழிந்த நிலையில் ஜந்து தசாப்த காலங்கள் பின்போய் கூட்டு முட்டையையா எடுக்க வேண்டும் ?

கடுப்பை எந்த வெட்க துக்கமும் இல்லாமலே போட்டு உடைத்து விட்டார் மு. பொ. புகழுச்சிக்கு போனாலும் எல்லாரும் சாதாரணிகள்தான். எஸ். பொ. தனக்கு நேரடியாக வழங்கப்படாத சாகித்திய பரிசுகள் தன்னுடைய எழுத்துக்கள் பெற்றுள்ளன என்றும் கவலுகிறார்.

ஒரு அறிஞனின் வாய் அவனது இதயத்திலுள்ளது. முட்டாளின் இதயம் வாயிலுள்ளது; என்ற வாக்கியம் சரியாகப் பொருத்துகிறது. ஏழாண்டு இலக்கியவளர்ச்சி சங்கதிகளும் ஜந்து தசாப்தம் கடந்ததுதான். ‘தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சுதான்’.

வளர்ந்துவன், பாரதி, இளங்கோ, புதுமைப்பித்தன் போனால் என்ன? நக்கீரன், காளமேகம் இன்னும் பலர் இருக்கிறார்கள். மு. பொ. மனம் தளர வேண்டாம். வாசகர் கடிதப் ஞானத்தின் எல்லையைத் தாண்டித்தான் விட்டது. இதற்குப் பொரிய கட்டுரையா எழுத முடியும்? அதைப் படிக்கவும்.... விட்டு விட்டேன்.

தேவி பரமவிங்கம்.

***

ஞானத்தின் வழையை அம்சங்களுடன் அசத்திவரும் ஞானம் இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கம் இம்முறை அநாமதேய வாசகர்க்கு முறையான விளாக்கமாக அமைந்திருக்கும் என யாரும் நம்பலாம்.

“கையால் ஆகாதவன்தான் கைத்தடியைக் கையென உபயோகிப்பான்”. அது போலவே இந்த அநாமதேய வாசகர்களின் நிலையும்.

இலக்கியம் என்றால் அதன் அர்த்தம் என்னவென்று அறியாதவர்களும், இலக்கியத் தடத்தில் படிமுறை வளர்ச்சி பெற்றுவரும் இனம் எழுத்தாளர்களின் வளர்ச்சி நிலை கண்டு மனம் பொறுத்தமாட்டாதவர்களுமே இல்லிதுமாக அமைதி அடைவார்கள்.

ஒரு சிலரின் “காய்ச்சல் தனமான சிரப்பு நிலைகள்தான் இதற்கெல்லாம் காரணமென்னாய்”.

“நல்லதோர் இலக்கு நிலையினை அடைவதற்காக மட்டும் இலக்கியத்தை உபயோகிப்போமாக”.

சி. உதயகுமார், வல்வெட்டித்துறை.

***

ஜனவரி 2010 இதழில் வட அல்லை சித்திரா சின்னராஜன் எழுதிய “தமிழ்க் கவிதை – ஒரு பார்வை” என்ற கட்டுரை பற்றி பெப்ரவரி இதழில் ‘வாசகர் பேசுகிறார்’ பகுதியில் நன்பார் திக்கவயல் தர்மக்குலசிங்கம் எழுதிய சிறு விழார்சனம் பற்றிய எனது பார்வையைச் சொல்லவேண்டுமென்று எனது பேணா துருத்திக் கொண்டு நிற்கிறது.

பேராசிரியர் கைவைச்சி கவிதை பற்றிக் கூறியவற்றில் ஒரு வரிக்குள் உள்ளதெல்லாம் சொல்லிவிட வேண்டுமென திக்கவயல் எதிர்பார்க்கிறாரா? அப்பாடியாயின் பொரிய பொரிய நூல்களையெல்லாம் நாம் கட்டிச் சுமக்கவேண்டிய அவசியமில்லையே. ஒருவர் போதுமே உலகத்தை உணர்த்திவிட.

சிரித்திரான் பண்ணையில் தரமான நைகைச்சவை எழுத்தாளராக வளர்ந்த நண்பார் திக்கவயல் (தற்போது “கவைத்திரள்” ஆசிரியர்). நையாண்டி செய்யாக எப்போது தரமிறங்கினார். ஆக்கழுர்வமான எதிர்க் கருத்துக்களை முன் வைப்பதைவிட்டு, “சே... இப்படிச் சொல்லியிருக்கலாமே.... சே அப்படிச் சொல்லியிருக்கலாமே...” என்றெல்லாம் எழுதியதன் மூலம் தனது மேதாவிலாசக்தை வெளிப்படுத்த வெளிக்கிட்டு, தான் காரணமாற்ற வித்துவக் காய்ச்சலால் பிடிக்கப்பட்டு அவசியத்தைப்படுவதையே வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“கவிதையைப்படுது ரொட்டியைப்போல, படித்தவர், செல்வந்தர்களும், சாதாரண தொழிலாளர் விவசாய மக்களும் ஒரே மாதிரியாகப் பகிர்ந்து கொள்ளும்படி இருக்கவேண்டும்” – இது பாப்லோனெந்ரூடா சொன்னது.

சே... இந்தப் பொரிய கவிஞர் கவிதை பற்றி இப்படியா கூறினான்? இது மட்டும்தானா கூறினான்? என்று ஒருவர் அங்கலாப்பாரோயாகில் அவரது அறியாமையை அவசியமின்றி முரசறைந்து அறிவித்தது போலாகிவிடும். அது அவருக்கும் இலக்கிய உலகுக்கும் ஆரோக்கியமானதல்ல.

கொஞ்சம் பி. கிருஷ்ணானந்தன்

***

ஆரம்ப முதல் ஞானத்தின் வாசகன் என்ற வகையில், ஒரு சிறு விளக்கத்தை ஞானத்தின் வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

ஞானம் 116ல் வட அல்லவை சித்திரா சின்னராஜனின் ‘தமிழ்க் கவிதை ஒரு பார்வை’ என்ற கட்டுரையில் பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள் “சிறந்த சொற்கள் சிறப்பான ஒழுங்கில் அமைந்தது கவிதை என்பார்” என்ற கூற்றை ஞானம் 117ல் திக்கவயல் தாமருலசிங்கம் ‘பொலவாத வெட்கக் கேடு’ எனக் குரூராமாக கண்டித்திருப்பதைக் கண்டு வியப்புற்றேன்.

காரணம், இந்த வரைவிலக்கணம் உண்மையில் பேராசிரியர் கைலாசபதியின் சொந்த வரைவிலக்கணமாக இருப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை. எனெனில் இவ்வரைவிலக்கணம் சமூஹேல் ரொய்லர் கொலாரிட்ஜ் என்ற ஆங்கிலக் கவிஞர் 1827ம் ஆண்டில் கவிதைக்குக் கொடுத்த வரைவிலக்கணத்தின் தமிழக்கமே எனக் கருதவேண்டியுள்ளது.

இதோ கவிஞர் கொலாரிட்ஜ் வழங்கிய வரைவிலக்கணம்.

I wish our clever young poets would remember my homely definitions of prose and poetry; that is prose=words in their best order; - poetry=the best words in the best order”. Samuel Taylor Coleridge – 12th July 1827.

ஆதாராக Everyman’s Dictionary of Quotations and Proverbs. பக்கம் 79

மேலும் இப்பொழுதெல்லாம் புதுக்கவிதை என்ற போர்வையில் பத்திரிகைகளிலும் சிற்றிதழ்களிலும் (ஞானம் 17 பட) வெளிவரும் கவிதைகளில் பெரும்பாலானவை வெறும் சொல்லாடல்களே. பொருளிய ஒரு வாசகன் தன் மண்ணையை உடைத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவஸ்தையேற்படுகின்றது.

மகாகவி பாரதியார் கவிதைக்குத் தந்துள்ள பின்வரும் வரைவிலக்கணங்களை நமது கவிஞர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்றால் நல்ல கூவையிக்க அர்த்தமுள்ள கவிதைகள் பிறக்க வழியேற்படவாம்.

1. ‘அருமையான உள்ளக் காட்சிகளை எளிமை கொண்ட நடையில் எழுதுவது நல்ல கவிதை’.

2. ‘கவிதை என்பது சாதாரண கருத்துக்களை வியப்புட்டும் மொழியில் சொல்வதல்ல. வியப்புட்டும் கருத்துக்களை சாதாரணச் சொற்களில் சொல்வது’

அ. சந்தியாகோ - கண்டி.

***

44ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

புனிதராகக் காட்டுவதோ எனது நோக்கமல்ல. மாறாக மு.பொவின் முன்னுக்குப்பின்னான் கருத்துக்களை வாசக தளத்திலிருந்து ஒருங்குசோப் பார்க்கின்ற பொழுது ஏற்படுகின்ற முரண்பாட்டினையே இங்கு சுட்டிக்காட்ட விளைகிறேன் என்பதை புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இதில் கவனிப்பு பெறும் இன்னொரு விடயம் இவர்கள் மூவரும் ஒரணியாக விளங்கினாலும் மு.தனையசிங்கமும், மு.பொவும் கொண்டாடிய ஆத்மார்த்த தளத்தைவிட கவிஞர் சுவில்வாரத்தினம் இடதுசாரி சிந்தனைகளை விமர்சிப்பவாகக் கூட்டுத் தன்னைக் காட்டுக் கொண்டாலும் இடதுசாரி சிந்தனையாளர்களோடு ஏற்பட்ட நெருக்கத்தின் அருட்டுணர்வால் தவிர்க்க முடியாதபடி சமூகப் பிரக்கருப்புடன் கூடிய யதார்த்தக் கவிதைகளை அதிகமாகப் புனைந்து இருந்ததனாலேயே மேற்படி தமிழ்நாட்டு புத்திலீவிகளது கணிபுக்கு உள்ளகினார் என்பதையும் மறுக்க முடியாது. கவிஞர் சு.வில்வாரத்தினத்தின் ‘யிர்த்தெழும் காலத்திற்காக’ கவிதைத் தொகுப்பை ஆழுமாகப் படித்தவர்க்கு இவ்வுண்மை புலப்படும்.

அத்தோடு எஸ்.பொவின் ஆத்மார்த்தத்தளம் குறித்து மு.பொ முன்னைக்கும் குற்றச்சாட்டுக்களையும் முற்றுமுழுதாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. மு.பொ, எஸ்.பொவை ஆத்மார்த்தத்தளத்தின் எழுத்தாளர் அல்ல எனவும் முதனையசிங்கம் தனது ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி நூலில் கூறிய ‘பார்வை ஆழுமோ, மனோவியல் உண்மைகள் பற்றிய பரிச்சயமே போதாத படியால் புது வியாக்கியானத்தில் புதுக்கோணங்களில் பொன்னுத்துறையால் எழுத முடிவதில்லை’ என்ற கூற்றையும் ஆதாரத்துக்கு எடுக்கின்றார்.

எஸ்.பொ ஆத்மார்த்தத்தளத்தில் நின்று எழுதியமைக்கு அவர் எழுதிய ‘கீதை நிழலில்’ நால் ஒன்றே போதுமானது.

ஜெயமோகன் போன்றவர்கள் ஆத்மார்த்தத்தளத்திலிருந்து எழுதுவது ஒன்றும் ஆச்சரியமில்லை. எனென்றால், “எழுத்து எனது ஆண்மீகத் தேடலின் ஒரு வடிவம்” என்று ஜெயமோகனே ஒருமுறை கூறியுள்ளார். ஆனால் அடிப்படையில் மார்க்சியச் சிந்தனையாளரான எஸ்.பொ ‘கீதை நிழலில்’ எனும் நூலை படைத்தது அவருக்கு ஆத்மார்த்தத்தளத்திலிருந்து ஈடுபாட்டையே பறைசாற்றுகின்றது.

அத்தோடு எஸ்.பொவின் ‘கீதை நிழலில்’ நாலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய பாரதி ஆய்வாளரான பெ.ச.மணி,

“இவை கீதையின் தாக்கத்தால் விளைந்த சிந்தனைகள். அவருடைய கற்பனைகள் கீதைக்கு எதிர்த்துருவான கருத்துக்களையும் சமகால அவசிகளின் குரல்களையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. உவமைகள் சில பிறரிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டன என்றாலும் பெரும்பாலானவை அவருடைய உருவாக்கங்களே. இவை தமிழில் ஒரு படைப்பிலக்கிய கர்த்தாவின் புதிய முயற்சி”

என்று குறிப்பிடுவதும் இங்கு நினைவுக்காரத்தக்கது. முனைவர் பா.ரவிக்குமார், கோவை ஞானி போன்றோரின் கல்வித் தலைமைகள் குறித்தே கேள்வி எழுப்பும் மு.பொவிற்கு பெ.ச.மணியின் மேற்படி கூற்று திருப்தி அளிக்குமா என்பதும் சந்தேகம் தான்.

இவ்விடத்தில் பேராசிரியர் சிவசேகரம் அவர்கள் முன்பு ஒருத்தவை “பத்து கவிஞர்கள் சேர்ந்து ஒரு பாரதியாகச் செயற்படலாம்” என்று கூறியது போல தமிழ் இலக்கிய உலகில் பாரதியின் இடத்தைத் தனியொரு நபரால் நிரப்ப முடியாது என்பதே வெளிப்படை உண்மை.